

В. ШЕВЦОВ

ОСНОВИ

2026

Передмова

Ця книга для тих, хто має власну незаангажовану думку, для тих, хто йде своїм Шляхом Даним; для тих, хто прагне розуміння будови Всесвіту, місця і призначення людства в ньому; для тих, хто мріє про побудову України третього тисячоліття, України Триславної, про яку б говорили, як про країну Рай, країну Сонця - РА на Землі, де живуть найдобріші, найщиріші, наймудріші люди; для тих, хто не лише мріє, а й своїми думками і справами робить свій особистий внесок для втілення-здійснення мрії в реальність; для тих, хто вірить в авангардну роль українського етносу на шляху в майбутнє і прагне зробити все залежне і можливе від нього на Шляху Даному Україні!

І, завершаючи свою місію, місію Слова, дякую рідній землі, на якій народився і виріс, яка одна могла дати і дала можливість бути, жити, відчувати; можливість піднятися до зірок і усвідомити незрівнянну велич і неймовірну красу, безмежну мудрість оточуючого всесвіту, як і власної планети; можливість пройти свій Шлях Даний і донести до незаангажованих душ планетарних і душ українських Слово! Дякую всім українцям не за «посвідченням», а за «українську душу», тим, хто завжди був поруч на дарованому мені Шляху! Дякую Українському Роду за настанови, захист і супровід! І безмежно дякую Всевишньому за можливість бути, відчувати, мріяти, творити, за сили і можливості в здійсненні задач Шляху Даного!

Основи буття Всесвіту і людини

Зміст

1. Основи буття Всесвіту	5
2. Принципи будови природи.	10
3. Основи буття людства.	18
4. Людство на межі трансформи.	22
5. Світогляд і світобачення третього тисячоліття	31
6. Циклічність в життєдіяльності людства	32
7. Передбачення	34
8. Ключі	36
9. Хто ми є	38
10. Настанови	40
11. Кодекс українця	44
12. Декларація прав і обов'язків українців	45
13. Кони лицаря-характерника	49
14. Кони жінки-берегині	51
15. Морально-етичний кодекс людства	53
16. Із повчання Володимира Мономаха синам	58
17. Маніфест	59
18. Додаток. Основи життєдіяльності людства. Вектори розвитку.	61

Легенда про дерево Роду людського

(Українська версія-легенда про походження і буття світу)

Була вічність. В ній все було і не було нічого. В тій вічності, в нескінченному сні без сноведінь, перебував Всевишній. І в тій безмежній пітьмі засяяла «точка-думка» із «Світу Щонайвищого», і випустила життєдальний промінь. Потік того Світла торкнувся Всевишнього, розбудив його і його уяву. Із того, що було, що не мало ні форм, ні часу, ні змісту, створив Всевишній своє продовження, свого сина Сварока, світло-СВА і думку-РОК несучого у вічність. І одягнув його в одяг Сокола, «Ока-ОЛа» бога РА, і дав йому жоЛудя, насінину «Яйце-Писанку» Світу Явленого. І той Сокіл перетворив первісний Промінь, життя даючий, у вихор «світла-свастя», і створив з нього першу землю і перші води. І посадив у ту землю створену Жолудя, напоїв його святою водою і зігрів першозданним свастям. І той Жолудь пустив корінець у землю світу новоствореного, і паросток до свого Творця. Він пив його життєдальну дух-енергію, ріс і обростав покровами земними, і розрісся до могутнього дуба, дерева життя у Світі-Явленому. І став родити той дуб жолудями, «думками-насінинами» всього, що є у цьому світі, і людей також.

А Сварок-Сокіл сидить на вершечку дуба того, тримаючи і об'єднуючи в своєму клюві три «стрічки-потоки» життя земного: «матерії-макоші», «розуму-задуму» і поєднуючого їх «духу святого», життєдального. І ті потоки-стрічки є Трисилом життя нашого. А щоб не збився Рід із Шляху Даного, пустив Сварок буття Світу Явленого по великому колу - колу самого РА, колу «кари-самсари», щоб при поверненні того колеса до миті гріха - гріх вивірювався, і не заважав буянню життя земного. І став Сварок упорядковувачем і наглядачем того колеса «кари-самсари» і душею Світу Явленого. І то є Трисилом, а коли Трисил набуває форм Світу Явленого, то стає Триглавом, суттю Роду нашого.

Ось з того часу існує дерево Роду нашого і його розгалуження аж до родових галузок і діточок-квіточок на них. І так було, і так буде до миті, коли знову засне Всевишній. І тоді все поглине вічність до нової миті пробудження Всевишнього, до початку часу буття нового Світу Явленого.

Основи буття Всесвіту.

1. Спочатку було Слово і Слово було Бог. Спочатку «монада-насінина» майбутнього всесвіту, його живий інформаційний проект. Бог Небес Індра (він-де-РА) говорить: я бачив страшний розпад всесвіту, коли все від найменших часток до зірок перетворюється в ніщо. Хто порахує ту безмежну множину всесвітів, що народжувались, зростали і зникали в пучині вічних вод... А всесвітів різної будови і призначення, як піщинок на березі океану (Гангу)...

2. Кожен об'єкт, що створює людина, спочатку існує як задум в її свідомості, потім на папері. Це інформаційна складова майбутнього об'єкту, але для її втілення потрібна матеріальна складова, необхідний ресурс для побудови об'єкта та його функціонування, і енергія-дух для втілення проекту в матерію (в третю складову Світу Явленого). І лише наявність всіх цих трьох складових утворює світ Яві, Світ Явлений, світ живий, на відміну від штучних моделей природних об'єктів створюваних людиною. В природі всі три складові існують одночасно, як єдине ціле, як «насінина-монада».

3. Монада - це цілісна сутність, живий проект майбутнього втілення! Спочатку монада майбутнього всесвіту - це Брама, «сплячий у яйці» в очікуванні потоку життя та при наявності необхідних ресурсів в оточуючому середовищі для свого втілення-проростання. Це Творець Всесвіту – Всевишній, що перебував поза простором і часом. І простір, і час, і все, що необхідно для втілення Творця - це матерія без простору і часу, без зарядів, без речовини, які притаманні нашому Всесвіту. В стані матерії, в якому відсутні форми, структури, процеси, але з якої можна побудувати які завгодно світи у відповідності до задуму з різною кількістю вимірів координат простору і часу, з різними видами зарядів за своїм призначенням.

4. Тому можна сказати: Творець, створюючи Всесвіт, жертвує собою, сам стаючи всесвітом і існуючим одночасно у земному світі і поза ним (умовно, як насінина жертвує собою стаючи деревом).

5. Кожен об'єкт у всесвіті, в залежності від призначення і форм матеріальності в своїй будові, не закінчується на межах видимого тіла. І не лише в структурному, потенціальному відношенні, а й кінетичному, функціональному. Структурно-функціональна монада майбутнього всесвіту будується на основі правил, які ми називаємо математикою нашого тримірного простору і одновірному часу, світу з гравітаційним зарядом (масою), електричним зарядом-масою, ядерним зарядом, світу, якому відповідає та їх інформаційна основа, яку ми називаємо, «математика», і яка базується на основі «двополюсної» логіки. Відмінним всесвітам від нашого притаманні інші логічні основи і інші математики.

6. Згідно з теорією «великого вибуху» наш фізичний Всесвіт народився з «сингулярної точки», з наступним розростанням у просторі та у часі до сучасного стану. При цьому астрофізика не відповідає на питання: де і в якому вигляді в тій точці зберігалась-знаходилась матерія в стані «законів збереження» майже безмежних значень енергії, кількості руху і моменту кількості руху (обертання) за відсутності потенціальної складової простору і структур в ньому, та кінетичної в часі. Невизначений і центр вибуху, центр

всесвіту, бо якби він існував, то, за законами збереження моменту кількості руху, зі збільшенням відстані від центру чи осі, об'єкт, що обертається навколо нього, мав би втрачати швидкість, чого ми не спостерігаємо. Закон збереження моменту кількості руху виконується в кожній точці всесвіту, а тому кожна точку всесвіту в просторі можна вважати його центром, бо всі точки рівнозначні.

7. Якщо це так, то, геометрично, даному факту відповідає «лінія кола навколо двовірного круга», де всі точки рівнозначні як відносно центра, так і відносно інших точок на колі. Подібна ситуація характерна і для двовірної сферичної поверхні тривірного простору кулі. Продовжуючи аналогію, можемо говорити про тривірну поверхню чотиривірної кулі та чотиривірну поверхню п'ятивірної кулі і т.д. Межею якого завгодно n -вірного об'єкта є $(n - 1)$ -вірна поверхня. Зменшуючи вірність, наприклад розрізаючи об'єкт, отримаємо послідовно в перерізі фігуру з межами уже в просторі на один вимір менше: розрізаючи кулю - отримаємо двовірний круг, розрізаючи його - одновірну лінію, розрізаючи її - точку.

8. Для розуміння не лише будови всесвіту, а й його розвитку-функціонування в часі, розглянемо ще одну модель. Згідно з «теореомою Ньотер» «закону збереження енергії» відповідає однорідність (рівномірність) темпу часу в якій завгодно точці всесвіту, що можливо лише за умови, якщо життєдальний потік енергії-часу проходить через кожен точку простору одночасно. Модельно це можна представити як потік від центру круга (чи сфери), що перетинає кожен точку кола (поверхні) одночасно, заходячи в неї і виходячи з неї в одній і тій же точці поверхні. З огляду на дану посилку, можемо стверджувати, що наш всесвіт функціонує на потоці часу з чотиривірної кулі через тривірну поверхню шляхом зміни однієї із її потенціальних (просторових) координат на кінетичну, часову в кожній точці своєї поверхні нашого тривірного в просторі всесвіту. При цьому запрограмований спеціалізований потік з n -простору в $(n - 1)$ простір, пронизуючи точку $(n - 1)$ -вірного простору поверхні є в ньому «монадою», центром об'єкту уже даного простору, наряду з монадами самого $(n - 1)$ -вірного простору. Але, на відміну від монади самого $(n-1)$ -вірного простору, вона зберігає і матеріальність материнської монади n -простору.

9. Щоб уявити проростання монади n -простору в оболонках просторів меншої вірності, можна скористатись уявою дерева, в якому кожне наступне розгалуження відбувається не в даному просторі, а в просторі нижчої вірності. В деякій мірі моделлю можуть служити також «закони Ккіргофа» для течії струму в електромережах, де на обкладинках n -вірного світу напруга незмінна, а струм розгалужується-розподіляється в просторі цього світу, при тому що величина струму по i -му провіднику, з наявністю в ньому об'єктів опору, залишається незмінною.

10. Зримо - це образ дерева, в якому стовбур має, умовно, напругу мільйон вольт, в скелетних гілках уже по 100 000 вольт, в наступних - по 10 000 і так далі. Споживання відповідає розгалуженням і по потоках енергії струму, але на відміну від образів знайомих нашій уяві, не в просторі нашого існування. Проростання даного дерева відбувається у просторах все меншої вірності аж до нульового простору тканини праматерії.

11. В останньому зауваженні скрита ще одна особливість будови просторів, а саме в тому, що лінія складається з точок, площа з ліній, об'єм з площин. Свідченням саме такої будови простору є рух фотона світла по одновірній нитці простору, при тому, що за сучасними уявленнями - це хвиля-корпускула. Але хвиля в просторі вірності n більше, або дорівнює двом, має розпливатись, чого ми не спостерігаємо. В той же час фотон мандруючим мільярди років на відстані в мільярди світлових років, практично не втрачають свою енергію, що можна пояснити або рухом по «лінії-нитці» простору, або додатковим живленням фотона енергією до рівня потенціальності самого простору. Мається на увазі, що сам простір утворюється разом зі своїм наповненням (в нашому просторі - це речовина).

12. Всім знайоме з власного досвіду відчуття фізичного простору, в якому відбувається буття всесвіту, і формою існування якого він є сам. І лише небагатьом фахівцям математики і фізики зрозумілі інші види просторів: інформаційних, функціональних, дієвих і так далі. Існує безліч різновидів світів і просторів їх існування. Важливо усвідомити, що поняття простору, часу, різновидів зарядів - все це лише прояви єдиної сутності буття всесвіту. Показовими в цьому відношенні є світи «тонкий» і «вогняний», описані в книгах Клізовського, а також в книзі Даніїла Андрєєва «Роза мира» - «Троянда світу». Ще одною і дуже важливою особливістю якого завгодно світу є не лише його будова, а й розбудова від початкової «думки-задуму, проекту-слова» до його втілення і розбудови. Характерним і наглядним прикладом в даному випадку є світи «пекла» і «раю», світи породжені розумом і психічною енергією людства, ієрархія і поверхи яких досить детально описані в тій же книзі Даніїла Андрєєва. Історично, до часів Вавилону і започаткування основ іудаїзму, світів раю і пекла не існувало.

13. Зауваження: в буддизмі відповідних понять не існує. Замість пекла і раю, світів страждань і насолоди, світогляду буддизму притаманні поняття «чистилищ».

14. Відстежуючи розвиток понять світів раю і пекла, можна хоча б в якійсь мірі уявити не лише їх фізичне становлення, а й всесвіту в цілому. Якщо є проект, то при наявності енергії, віри, ресурсів, він може «прорости-матеріалізуватись», набути форм притаманних Світу Яві. Уявлення про страждання і щастя, що виникають в свідомості деякої множини людства, спочатку кристалізуються в інформаційному світі, а згодом, за наявності критичного обсягу енергії, необхідного для реалізації даного уявлення, проростають і втілюються в світі фізичному, обростаючи необхідною для цього матеріальністю. Чим більше людей вірить в існування даних світів, тим більше енергії на їх розбудову, тим складніша і різноманітніша їх архітектура.

15. Дані світи є продовженням і наслідком життєдіяльності людства, його світогляду і розуміння буття живого розумного всесвіту на даний момент цивілізаційного поступу. Зі зміною уявлень про оточуючий Всесвіт ослабне джерело живлення цих світів і вони поступово почнуть засихати і руйнуватись. Але, розуміючи свою залежність від світу людства, вони будуть робити все можливе, щоб джерело їх існування не пересохло, а, по можливості, ставало більш повноводним і придатним для подальшої розбудови.

16. Розглядаючи будову світів з позиції мірності, не можна обійти мовчанням питання: «що склеює $(n - 1)$ -мірні світи в n -мірний?, і «як одна з координат n -мірного світу стає текучою, функціональною в $(n - 1)$ -мірному світі?». Найбільш ймовірною відповіддю (швидше версією) є наступна. Є структурований стан даного n -мірного світу, як і відповідні іншим світам структури. Для нашого світу - це електрони і протони, що мають якимось взаємодіяти з суміжними світами іншої мірності. «Клеєм і носіями» між світами різної мірності мають бути частки з наявністю, або відсутністю, деяких ознак цих світів, наприклад, відсутністю масового, електричного чи інших зарядів, чи їх нестабільністю. На подібну роль можуть претендувати «бозони»: хроони (між світом праматерії і фотонами); нейтріно (між одновірним світом фотонів і двовірним віртуальним світом електричних зарядів); між двовірним світом «електронів» і тривірним світом «нуклонів» - це «мю-мезони», між наступними за мірністю - інші різновиди бозонів, яких в одному стані може бути яка завгодно кількість: як ліній в площині, чи точок на лінії. Це хроони, фотони, нейтріно, мезони, різні піони та глюони..

17. В фазовому переході від чотиримірному простору до тривірному четверта координата простору стає текучою, стає потоком часу, потоком енергії і інформації, що програмує структури нашого світу. Трансформа, що має місце в даному випадку, відбувається зі швидкістю світла (у нашій земній системі виміру фізичних величин $C = 300\,000$ км/с, де відстань в кілометрах, а час в секундах.). Що стосується швидкості трансформи «неземних» світів, то про неї можна судити, хоча і дуже наближено, по швидкості

формування первісних структур на початку «народження-проростання» всесвіту (близько 10^{12} км/с), та в наступних фазах його розвитку.

18. Кожен фотон представляє собою дві «скручені нитки» з інформацією на них. Їх відокремлення породжує частки з обертанням в напрямку початкового потоку і в зворотньому (протилежного обертання і протилежних зарядів). При анігіляції спостерігається кілька фотонів, що свідчить про складність не тільки часток, що анігілюють, а й складність потоку, що їх породив (зважаючи на те, що даний фотон по своїй природі є «бозоном» і може вміщувати в собі яку завгодно кількість більш простих). «Бозони» фазово-просторових трансформацій по своїй природі можуть бути від нуля-мірних до мірності простору, що трансформується, але їх природа завжди нагадуватиме «подвійну спіраль» з інформацією на події і структури в просторах їх мірності.

19. Ще одним вічно хвилюючим питанням для людства було і залишається питання безмежності чи обмеженості Всесвіту. Відповідь на дане питання пов'язана з поняттям «консервативної системи»: якщо в системі, чи об'єкті, що розглядається, відсутній який завгодно зв'язок із зовнішнім середовищем, то така система, чи об'єкт, може вважатись «консервативною». Особливістю «консервативної системи» є виконання законів збереження того, що відноситься до даної системи. Якщо ж деякі параметри системи залишаються незмінними, а якісь змінюються, то така система називається «псевдоконсервативною». Важливим моментом консервативності є вирівнювання всіх потенціалів до однорідного стану, до їх відносної відсутності. Коли ж такого вирівнювання не спостерігається, то це говорить про підтримку потенціальності ззовні, і тоді цю систему слід віднести до псевдоконсервативної. Точніше, до меж існування функціонування в межах консервативної чи псевдоконсервативної системи більш високого ступеню організації по відношенню до нашого всесвіту. В рамках нашого досвіду ми можемо лише стверджувати, що наш всесвіт є системою «псевдоконсервативною». Так, в ньому виконуються закони збереження деяких його параметрів: енергії, зарядів, кількості руху і моменту кількості руху, але стабільність його функціонування і відсутність теплової та інформаційної «смерті» говорить про підтримку його життєздатності за рахунок енергії, інформації і матеріальних ресурсів ззовні. І, таким чином, можна говорити, що наш всесвіт є лише одним із безлічі всесвітів, про які говорив Індра. Що ж стосується питань: що далі?, що там?, і тому подібних, то, на жаль, все це залишається за межами нашого досвіду і, найшвидше, ніколи не стане доступним для нас.

20. Наявність меж і границь кожного із світів пов'язана з наявним ресурсом на втілення задуму. Для нашого всесвіту - це «об'єм» того, що об'єднує простір (метри), час (секунди), заряди: масу (кілограми) і електричний заряд (кулони) в єдине ціле, і для якого виконуються закони «балансу» та «компенсації» (теорема СРТ, згідно з якою порушення простору рівноцінно компенсується часом і зарядами, зарядові зміни - змінами простору і часу, а часові - відповідно змінами в просторі і зарядах).

21. Важливу роль в будові того чи іншого світу відіграє його потенціальна наповненість до критичних меж, що відображається співвідношенням кінетичної (рухомої) і потенціальної (структурної) складових. На прикладі речовини дане співвідношення має місце між кінетичною W і потенціальною U енергіями. У випадку з водою при U більше W - це крига, при $U = W$ це вода, при U менших W - це пар чи газ. Допоки енергії n -мірного світу не заповнять потенціальну яму переходу на інший ступінь структурної перебудови не буде. І цей принцип «наповнюваності» спостерігається на всіх рівнях будови світів, в тому числі і

для мікросвіту, і для мегасвіту. Тіж фотон чи електрон мають різну структуру і функціональність в залежності від співвідношення між даними складовими.

22. Фізична сутність саме в даному аспекті формулюється в основній теоремі неврівноваженої термодинаміки (НТД): потенціал (і сила) породжує потік (потоки) іншого фізичного змісту, які, в свою чергу, змінюють, формують потенціали структур, що відповідають даному потоку (потокам). Останні формують нові потоки нових фізичних параметрів, і так далі, до вичерпання матеріального ресурсу. І якщо в межах даного світу набір інваріантних параметрів залишається незмінним, то при переході до світу іншої мірності частина параметрів зникає, нейтралізується, і з'являється якась кількість нових (принцип переходу кількості в нову якість, нової якості - в нову структуру і нову якість)

23. Наголошуючи на визначальній ролі в будові світів «Слова-задуму», необхідно звернути увагу на структуру цього слова, на мову, що описує даний світ і відповідає його будові, на його математику. Математика нашого світу побудована на «двополюсній» логіці з двома полюсами «так» і «ні», відповідниками яких в природі є «плюс і мінус», північний і південний полюси, ліве і праве, і так далі. В фізичному аспекті будови нашого світу полюсність виникає на рівні обертання: точка без вимірів і простору обертатись не може; лінія також, бо не існує простору для її обертання; а от площина уже може обертатись навколо точки, тримірний об'єкт навколо точки і осі; тобто обертання відбувається навколо об'єкта ($n - 2$)-мірності. І саме тому обертання навколо осі породжує полюсність. За логікою нашого світу для чотиримірного світу обертання можливе як навколо точки і осі, так і навколо площини з двома координатами і чотирма полюсами; тож проект такого світу має бути побудований на чотириполісній логіці і за дещо іншими законами ніж наш. Інформаційний портрет має відповідати фізичному і навпаки. Наслідком даної взаємовідповідності є те, що піднятись, умовно, від тіла n -мірного до тіла більшої мірності неможливо, на відміну від можливості проростання в світі нижчої мірності.

24. Для переходу від буття в n -мірному світі до світів іншої мірності необхідно позбутись всього, що відноситься до даного світу, змінити інформаційну модель на інформаційну світу майбутнього втілення. Необхідно «одягнутись» у матеріальні покрови нового світу, світу майбутнього існування. Через трансформу своїх тіл монада має «ввібратись» у покрови нового світу, відповідаючи новим чи продовженню старих задач Шляху Даного. Даному принципу відповідає і необхідна для цього тривалість часу: якщо на рівні світів меншої мірності події відбуваються майже миттєво (з точки зору суб'єкта світу n -мірності), то для переходу до світу ($n + 1$) мірності потрібен час на порядок, іноді порядки, більший. Згадаймо: час подій у мікросвіті - це події тривалістю від 10^{-13} ступені до 10^{-21} ступені секунд, в той час як події в макросвіті біосфери займають від секунд до років, а в мегасвіті до 10^{10} років і більше. Для кардинальної зміни подій в n -мірному світі необхідна розбудова монади ($n+1$)-мірності, і ця подія займе час існування багатьох поколінь в світі n -мірності.

25. Для підготовки монади «бога», хоча б на рівні суперетносу, потрібні тисячі років, при тому що всі структурні утворення в світах меншої мірності мають існувати до закінчення задач «Шляху» даного «бога». Прикладом є час існування клітинки багатоклітинного організму, яка часто існує впродовж існування організму, в той час як самостійно, в якості одноклітинних утворень, функціонально, вона існує від кількох секунд до кількох діб. Це стосується не лише біотіл, а й інших тіл даного суб'єкта.

26. У Даніїла Андрєєва тіло з шельту ($n-1$)-мірності нашого тримірного світу змінюється на тіло чотиримірності, яке носить назву «каррох». В моделі будови всесвіту, що розглядається, архітектура будови людини виглядає наступним чином. Зачаття майбутньої людини, чи іншої біоістоти, це використання структури ДНК, необхідної для проростання й укорінення, з проходженням енергоінформаційного потоку життя зі світу чотиримірного в наш

тримірний простір. Цей потік є потоком часу трансформованої текучої четвертої координати простору до тримірного простору (в межах фазового переходу простору в час і навпаки).

27. Якщо перші мають інваріантні можливості вищих монад, то вони відсутні у нижчих. Ця особливість не дозволяє підняти монаді нижчого рівня до вищого навіть шляхом об'єднання великої кількості монад даного рівня. Потік енергії-інформації для переходу з цього простору в простір вищої мірності не просто недостатній – він іншої природи. Людина може народити людину, але «богом» стати не може, якщо ненароджена «богом»).

28. При розгляді поняття часу необхідно розрізняти час космологічний, відповідаючий ритму і частоті функціонування та розростання монади Всесвіту із синхронними змінами цього потоку при переходах від n -мірних просторів до $(n-1)$ -мірних, та зміни потоків часу в конкретному просторі при перерозподілі потоків енергії, в тому числі і в біопроцесах (на зразок законів Кіргофа) в умовах консервативних і псевдоконсервативних систем і об'єктів.

29. Людські монади мають різне походження і будову в залежності від мірності світу їх походження. Більшість людських монад мають витoki в чотирьохмірному світі поверхні п'ятимірного. В тримірному - це три рівні будови: фізичний - матеріальності нашого тримірного; програмно-ментальний «світ» (від свого роду ДНК чотиримірного) і перехідний часу «життя» потоку між цими світами (який називають біополем, астральним тілом, та тому подібне). Інваріанти монади п'ятимірного світу називаємо духовними без назви поєднуючої ланки перехідного світу між п'ятимірним і чотиримірним світами, які називаємо «душа». Наступним рівнем формування є ще вищий, або інтуїтивний, світ «нірвани» із відповідним світом фазової трансформації. Реалізація можливостей тої чи іншої монади залежить від ресурсів світу їх розростання. Наша планета має матеріальності п'ятимірного світу з відповідними матеріальностями кожного із світів, а тому утворення і життя монад більш високого рівня на нашій планеті неможливе. Для цього необхідна матеріальність світів їх зародження і розростання. Така матеріальність відсутня в планет «земної групи», але є в планет, що мають власних «дітей-супутників». Ще вищі мірності матеріальностей у зірок, галактик та інших структурних утворень в багаторівневому «організмі» всесвіту.

30. Чисельно кількість людей, що мають «інваріанти» інтуїтивного тіла становить близько 2%. Монади більш високого рівня на нашій планеті реалізуються завдяки матеріальності вищих планет, або Сонця. Впродовж часу існування людства спостерігалось втілення кількох сотень осіб шестимірної матеріальності, і лише кількох - семимірної (маючи на увазі, що мірність монади Сонця вісім. Монади мірності 5 у людський уяві є «талантами» і «геніями», мірності шість - множин людей конкретного етнічного плану (приклад Тараса Григоровича Шевченка), мірності 7 - мають можливості переформатовувати етноси і родові дерева (прикладі Будди, Христа та інших величних постатей того ж рівня), сутності мірності 8 - можуть змінювати планетарні події. Першопочаткові монади етносів людства, як і людей, мають різну розмірність.

31. Монади цивілізації більш високої матеріальності, ніж земна, не можуть розмножитись в матеріальності нашої планети. Вони можуть використовувати її лише в якості «тіл-скафандрів». Український етнос має п'ять поверхів матеріальності і чотири проміжних фазових «станів-переходів» між світами. Символічно це відображається «дев'ятисвічником». Країни-імперії, що утворюються з множин окремих родів без корінної монади мають чотири поверхи матеріальності і три проміжних та відображаються «семисвічником». Теж стосується і штучно модифікованих «черенків» людства в умовах матеріальності планети. Примітка: масштаб і можливості монади на кожному поверсі своєї будови залежить від задач на них і ресурсів на їх рішення.

32. В уявленні людства духовність, як поняття, асоціюється з віруваннями, релігіями, емоціями, гармонією, красою, почуттями, з можливостями об'єкта, що відноситься до світів вищої мірності, і його відображенням в часі в процесі фазового переходу до тримірних

просторів. Точніше, до матеріальності структур не маючих відповідного програмного забезпечення в свідомості людства для розуміння їх сутності. Людина не може їх досягнути, формалізувати і описати, тому користується для їх прояву у нашому світі в фрагментарному вигляді духовності.

Принципи будови природи

1. Світобудова світу земного покоїться на двох фундаментальних принципах: «троїчності» і «енергоінформаційної пари» - ЕІП. Принцип ЕІП, в свою чергу, базується на принципі «експоненти» (числа « e »), а принцип «троїці» - на основі принципу «сферичності» (числа « π »). Похідними від указаних принципів є наступні, що розглядаються нижче, з точки зору їх фізичної та інформаційної сутності.

2. Принципи, що є похідними від принципу експоненти, ґрунтуються на тому, що похідна від експоненти в ступені « x », (e^x), знову буде e^x . Іншими словами, швидкість зміни фізичного параметра пропорційна його значенню, що залишилось на дану мить. Теж стосується і зміни прискорення, що буде пропорційна швидкості. Якщо спринтер, що долає 100 метрів, має на старті швидкість 100 м/с, на відстані 10 м до фінішу - 10 м/с, на відстані 1 мм - 1 мм/с, то такий спринтер ніколи не досягне фінішу. І це є особливістю експоненти. Принцип експоненти лежить в основі всіх природних процесів. В однорідному потоці часу, за відсутності дії зовнішніх чинників, усі процеси в консервативній системі будуть іти в напрямку вирівнювання всіх параметрів до однорідного «безликого» стану.

3. Геніальність і простота принципу експоненти ще і в збереженні відповідності гармонії перехідних процесів між світами n і $n - 1$ мірності, як і між їх структурами. Похідна по координаті, що стала текучою в $(n-1)$ -мірному світі, (його швидкістю), дає результат структуру $(n - 1)$ -мірного світу. Якщо наступне значення приросту чи втрати швидкості фізичного параметру залежить не безпосередньо від значення на дану мить, а від його двох попередніх значень на цю ж мить, то отримаємо інший фундаментальний принцип - принцип «золотого перетину» (числа ϕ), що залежить від різниці двох попередніх значень.

4. Суть даного принципу демонструється рядом чисел Фібоначчі, в якому наступне число є сумою двох попередніх чисел, а різниця між двома останніми є числом, що їм передує. Якщо ряд чисел 0 1 1 2 3 5 8 13 21... є «шлях», то різниця між цими числами знову 0 1 1 2 3 5 8..., і вона є «швидкістю», а різниця між числами швидкості 0 1 1 2 3 5..., і так далі, є прискоренням. Як видно з приведених значень ряду Фібоначчі, в їх послідовності проглядається також принцип експоненти, але в залежності не від останнього значення наступного числа, а від суми чи різниці двох попередніх.

5. Число ϕ є середньгеометричним співвідношенням: $F = (a + b) / b = b / c = 1,618...$, або $\phi = 1:F = 0,618...$. З принципом золотого перетину тісно пов'язаний і витікає з нього принцип «трьох поколінь», умовно «дід-тато-син». І це є принципом «стійкості-повторюваності-життєздатності»: якщо щось трапиться з татом, то ситуацію з дітьми врятує дідусь.

6. Характерним для перебігу багатьох процесів у стаціонарних системах є «хвильовий принцип», принцип періодичної зміни потенціального і кінетичного станів при незмінності значення фізичного визначального параметра. Прикладом може бути рух маятника, в якому, згідно «закону збереження енергії», зменшенню кінетичної енергії по експоненті відповідає збільшення потенціальної на ту ж величину по тій же експоненті, і навпаки. «Хвильовий принцип» лежить в основі принципу «балансу»: зміна величини одного параметра компенсується і дорівнює зміні іншого, його доповнюючого. Наслідком даного принципу є «принцип врівноваженості», який ще відомий як принцип «центру дії», «точки рівноваги»,

точки відносно якої розвивається процес, чи розбудовується структура. В поступальному русі по лінії - це точка, в площині - це точка-центр обертання, в тривимірному просторі, це вісь обертання, і так далі.

7. Даний принцип відомий ще як «принцип компенсації», дія якого розповсюджується на параметри, що є незмінними константами в часі, необхідному для виконання їх функцій. Це, в першу чергу, параметри, що є добутком чи сумою двох і більше параметрів іншого фізичного характеру. Одночасно «центр дії» виступає як центр симетрії, а тому асиметрія одного з параметрів викликає асиметрію його доповнюючого. І це ще один, важливий з точки зору дії законів збереження в консервативних і псевдоконсервативних системах, принцип «симетрії-асиметрії».

8. Як уже зазначалось вище, кожна асиметрична система, що виведена з рівноваги за тим чи іншим параметром, прагне до стану стійкості, так само як і параметр, що його врівноважує. Цей принцип відомий під назвою «принципа Ле-Шательє»: яка завгодно система, виведена із стану рівноваги, прагне до стану з мінімумом енергії, до стану стійкості. І цей процес відбувається за тим же основоутворюючим принципом – «принципом експоненти».

9. Із принципу «компенсації» витікає всім відомий принцип сучасної філософії: «закон єдності і боротьби протилежностей», або «кожній дії відповідає рівна їй, але протилежна за напрямком протидія». Як бачимо, він є лише наслідком інших більш фундаментальних принципів будови і функціонування Всесвіту.

10. З експоненціальним характером усіх природних процесів пов'язаний ще один надзвичайно важливий «принцип оптимальності дії», відомий більше як «принцип найменшої дії» (ПНД). (Зауваження: за принципом «компенсації» мінімум одної дії викликає максимум її компенсуючої). Принцип найменшої дії формулюється наступним чином: якщо взяти суму різниці між кінетичною і потенціальною енергією кожної миті процесу, то ця сума буде мінімальною в порівнянні з подібними сумами вздовж інших варіантів розвитку даного процесу. Із самої формулювання цього принципу уже слідує дія «хвильового принципу» - переходу кінетичної складової в потенціальну, і знову в кінетичну, при тому, що і кінетична, і потенціальна складова «зменшуються-збільшуються» по експоненті таким чином, що їх сума залишається незмінною (закон збереження енергії).

11. З принципу «ПНД» витікає не лише закон збереження енергії, а також ще два фундаментальних закони фізики (в першу чергу механіки), а саме: закон збереження кількості руху (і імпульсу, як зміни кількості руху), та «моменту кількості руху» (і дії, як зміни кількості моменту руху).

12. З принципом «золотого перетину» пов'язаний ще один, не менш важливий принцип розуміння природного розвитку подій і процесів їм притаманних, а саме: «принцип критичного значення переходу з одної якості до іншої». Сутність цього принципу має дві сторони: якщо для виконання задачі необхідно мати критичний мінімальний набір всього, що необхідно для виконання задачі - ресурсів, технологій, виконавців, інструментів і так далі, то нестача хоча б одного з компонентів призведе до неможливості її рішення. З іншої сторони, зменшення критичного значення основоутворюючих параметрів до значень менше критичних призведе до затухання процесу по експоненті, в той час як при його значенні більшому за критичний, процес буде розростатись також по експоненті.

13. Даний принцип відомий також як «принцип фазового переходу» від одного стану до іншого, або як «закон переходу кількості в якість». Критичне значення параметрального обсягу, що носить назву ядра (свого роду ДНК, монади даного об'єкта), в природі дорівнює $\varphi = 0,618..$ від обсягу необхідного для оптимального рішення задачі. Доповнююча частина

цього обсягу до одиниці, (1-ф), є віртуальною основою для вибору кращого варіанта рішення задачі.

14. Примітка. Критичне значення для будови і функціонування об'єкта визначається параметром пов'язаним з принципом «взаємодії структур і процесів одної і тої ж фізичної природи і одної мірності». Кожен об'єкт, чи система, притягує до себе те, чого їй не вистачає для функціонування, і відштовхує те, що є зайвим і надлишковим.

15. Важливим моментом «принципу золотого перетину» є також те, що у випадку зростання початкового запасу більше за ϕ , система стає занадто формалізованою і втрачає можливість пошуку оптимального варіанту розвитку, а при зменшенні обсягу менше ϕ - зупиняється, або ж іде в «розбрід» до хаотичного руху. Доповнююча частина до ϕ відома під «принципом надлишковості».

16. Фундаментальним в природі всесвіту є «принцип «сферичності», він же «принцип Гюйгенса», пов'язаний з трансцендентним числом $\pi=3,14\dots$. Щоб зрозуміти його роль в будові всесвіту, повернемося до моделі будови сферичних фігур n -мірності і їх оболонки ($n - 1$)-мірності. Промінь, що йде з n -мірного простору, «перетинає-протикає» ($n - 1$)-мірний простір оболонки в точці. І ця точка простору ($n - 1$)- мірності стає центром хвилі що розповсюджується в усіх напрямках з однією швидкістю, формуючи сферу з оболонкою ($n - 2$)-мірності.

17. Подібна ситуація спостерігається і при проростанні монади n -мірності в світі нижчих рівнів мірності, але, як уже зазначалось, в цих світах вона не може «обрости» матеріальністю простору більш високої мірності (згадаймо слова Ісуса Христа: ненароджений згори не може ввійти в царство небесне). Розглядаючи цілеспрямовані, відповідного функціонального призначення системи чи об'єкти, ми можемо класифікувати їх або як продовження сутностей n -мірності в світах меншої мірності, або як самостійні монади, що є структурними фрагментами даного простору нижчої мірності. Побачити події, що відбуваються в ($n - 1$)-мірному просторі, істота n -мірного простору може, але не навпаки.

18. В моделі світів n -мірності, описаної Даніїлом Андрєєвим, приведені яскраві приклади подібного «проростання-функціонування» живих сутностей. Так мурашки мурашника в тримірному земному просторі є лише «галузками-корінцями» реально існуючої істоти в чотиримірному просторі «небес». Ще одним прикладом є «боги-сутності» таких можливостей, такої енергії, такої могутності, що можуть «проростати-втілюватись» до матеріальності елементарних часток речовини. І не лише структурно, потенціально, а й на рівні фотонів програмних елементів кінетичного стану Всесвіту за принципом «сферичності». З принципу «сферичності» витікають принципи «фрактальності» і «першозразка» - він же «принцип самовідтворення». Програмний промінь, корінь монади n -мірності в світі простору ($n - 1$)-мірності є структурно-інформаційним першозразком, що буде розростатись, розмножуватись за наявності достатнього ресурсу за принципом «фрактальності», принципом «самовідтворення» до меж вільного простору функціонування-життєздатності.

19. Принцип сферичності яскраво проявляє себе в обертовому русі, що, по своїй суті, є «акумулятором дії» і, відповідно, джерелом енергії, де $L2 - L1 = E * t = P * R$, (зміна моменту кількості руху, дія, дорівнює енергії на час, або кількості руху на «плече»). Сам по собі обертовий рух є асиметричним в тримірному просторі і стає симетричним при поєднанні його з компенсуючим його обертовим магнітним полем. Необхідно підкреслити, що всі процеси в тримірному земному просторі є симетричними, зворотніми в просторі і часі, за виключенням обертового руху, що стає симетричним у просторі чотиримірності.

20. Явище обертового руху акцентовано проявляє себе в принципі полярності і, відповідно, потенціальності. Якщо в поступальному, лінійному русі, всі точки і миттєвості рівноправні, однополюсні, то в обертовому русі маємо справу не лише з двома полюсами, а

й з двома видами зарядів. Так, гравітаційний заряд (маса) є доповнюючим до одновимірного часу, тому немає свого антипода на відміну від електричних зарядів (+) і (-), які по своїй природі пов'язані з обертовим рухом, точніше з його напрямком відносно космологічного часу в ЕІП (енерго-інформаційному приводі) всесвіту.

21. Полярність притаманна яким завгодно процесам і споріднена з потенціальністю, без якої неможливі хоча б якісь зміни в природі. Окремо необхідно згадати споріднений з принципом «критичного значення» і фазових переходів «принцип вміщуваності-заповнюваності», і витікаючого з нього «принципу блоковості» в будові природи. Якщо ми користуємось поняттями густини чи щільності конкретно фізичного параметра, то рідко згадуємо зворотню їм величину, а саме: значення питомого простору, необхідного для «компоновки» того чи іншого параметра. І не лише для його фізичного заповнення, але й для можливості протікання змін, руху, течії.

22. Взагалі з «принципу вміщуваності» слідує більш загальний «принцип достатнього параметричного об'єму» рішення задачі в цілому, що включає не лише речовинно-польові компоненти, а й простір, і час, і масу, і заряди, і інформацію: свого роду добуток $L * t * M * Q * I = \text{const}$ (N-мірний куб з набором всього того, що притаманне задачі, яка вирішується). Даний принцип подібний знаменитій теоремі СРТ, де порушення одного параметра компенсується змінами одного або двох інших параметрів часу, простору і заряду при незмінності добутку в цілому.

23. В зазначеному моменті важливу роль відіграє «теорема Ньотер», згідно з якою «кожному закону збереження відповідає свій вид симетрії і навпаки». Так закону збереження кількості руху відповідає однорідність простору, закону збереження моменту кількості руху - його ізотропність, а закону збереження енергії - однорідність часу. Порушення цих видів симетрії автоматично веде до порушення указаних законів збереження, чого не спостерігається, а тому, розглядаючи наш всесвіт, можемо говорити про незмінність його просторово-часової конструкції.

24. Розглядаючи принципи життєдіяльності, ми говоримо про відповідність системи, чи об'єкта, задачі, що вирішується. Ця відповідність будується на деякій кількості параметрів, властивостей даної системи, що мають залишатись незмінними впродовж часу виконання задачі, і які носять назву «інваріанти». Виходячи з «принципу інваріантності», можна судити не лише про призначення системи, а й про час її функціонування, час виконання задачі.

25. Часу існування системи має відповідати часу рішення-виконання задачі, для якої і призначена дана система. З останнього принципу слідує ще один обов'язковий принцип будови і функціонування всесвіту: «принцип ліквідації», через дію зовнішніх чинників, або «самоліквідації» після завершення функцій даного об'єкта. Усе, що виконало свою задачу, має не заважати, не шкодити подальшій еволюції і функціонуванню системи, складовою якої воно є. Воно має «розсіпатись», «фрагментуватись» до рівня придатності використання його блоків для будови і рішення нових задач і нового призначення в складі нових систем.

Примітка. Час «існування-функціонування», чи час «розбудови-перебудови» системи залежить не лише від часу рішення задачі, але й від її масштабності в просторі.

26. Розглянувши основні принципи просторово-часової архітектури всесвіту, пов'язаної, в першу чергу, з числами «е» і «π» можемо перейти до більш складних принципів його структурної розбудови: до «принципу Троїці» та «енерго-інформаційного приводу» його функціонування (до ЕІП).

27. Принцип «троїці» - це основа будови конкретно нашого тривимірного простору і одновимірного в часі світу. Символічно він відображається «триглавом-трисилом»: три складових нашого світу об'єднаних в одне ціле, в «світ явлений»: це фізична складова, ментальна і психічна. Ментальна складова - це все, що відноситься до понять інформації,

розуму, свідомості і підсвідомості; психічна в свою чергу включає в себе емоційно-духовну віри і бачення. усвідомлення всесвіту як єдиного цілісного, живого і розумного організму. В деякій мірі «триглав» можна представити на побутовому рівні як задум втілений в інформаційному просторі, його інформаційний проект; втілення інформаційного проекту в фізичну матерію є наступним етапом, але для втілення необхідна третя складова – «дух-енергія».

28. На відміну від приведеного прикладу в природі усі ці складові існують одночасно і одночасно реалізуються, при тому, що всім трьом складовим «троїці» притаманні свої матеріальності (як проекту машини папір з кресленням і розрахунками, а музикальному твору ноти на папері). Інші відображення принципу «троїці» знаходяться в «трисилі-триглаві», трьох «гунах-рунах» функціонування всесвіту: в активному, пасивному і нейтральному. Після заповнення чергового рівня будови об'єкта чи системи за принципом вміщуваності і досягнення критичного стану для фазового переходу кількості в нову якість даний стан консервується і стає критичним обсягом, ядром для розбудови наступного рівня.

29. За «принципом золотого перетину» критичний обсяг стає пасивною, інертною, «жіночою» частиною процесу з доповнюючим її віртуальним обсягом активної, чоловічої складової, а об'єднуюча їх складова в єдине ціле - нейтральною. В будові і функціонуванні природи вони представлені потенціальною і кінетичною енергією: жіночою і чоловічою; пасивною і активною, та нейтральною, без «заряду», складовими.

30. Згідно з принципами «вміщуваності» і «критичного значення фазового переходу» модель будови всесвіту по рівнях-поверхах відображається співвідношенням кінетичної W і потенціальної U енергії. Якщо $W < U$ – система пасивна, консервативна; при $W = U$ маємо перехідний, текучий стан. Якщо в системі $U > W$, то ця система може змінюватись всередині, але назовні вона виступатиме як незмінна, консервативна чи псевдоконсервативна система. Подібна ситуація спостерігається і в стані хвильового руху, в якому спостерігається періодична зміна одних і тих же параметрів, але без трансформи їх в інші параметри.

31. В співвідношенні між потенціальною і кінетичною енергіями присутній відомий в багатьох аспектах принцип «концентрації і розсіювання». На кожній стадії розбудови всесвіту і його складових спочатку йде розсіювання-посів основоутворюючого фактора з наступним його розростанням-накопиченням до рівня допустимої концентрації для існування-функціонування, після чого відбувається перехід кількості в нову якість та спостерігається розсіювання-посів уже нового фактора на новому рівні розбудови. При цьому необхідно підкреслити, що всі еволюційні процеси, вся життєдіяльність відбувається в перехідних процесах при зміні тих чи інших параметрів життєдіяльності.

32. В математичній фізиці три стани описуються трьома типами диференціальних рівнянь: еліптичними для консервативних, «твердих» систем; гіперболічними - для періодичних, незмінних систем у часі (хвильовими); і параболічними, перехідними від потенціального стану до кінетичного, та навпаки. Прикладом можуть бути тіж три стани води: крига, рідина і пар. Подібна ситуація спостерігається на кожному рівні будови речовини від елементарних часток до всесвіту в цілому. Проявом троїчності світу є також теорема СРТ, розглянута вище.

33. Четвертим фундаментальним принципом функціонування всесвіту є принцип «енерго-інформаційної пари» - ЕІП. Задамо питання: яким чином елементарні частки будови речовини, знаходячись в постійній взаємодії з подібними собі, не втрачають ні обертового моменту (спіну), ні заряду? Єдиною відповіддю на це питання є наступна: це може бути лише у випадку, коли втрати компенсуються рівнозначним надходженням енергії ззовні. Так само, як генератор електричної енергії крутиться з незмінною кутовою швидкістю до тих пір, поки його крутить стабільний незмінний потік води. Інакше кажучи, через наш всесвіт має текти

незмінний потік енергії одної частоти, що відповідає постійному моменту обертання (спіну) елементарних часток, «цеглинок», постійній Планка в будові всесвіту.

34. Ця умова функціонування якої завгодно системи чи об'єкта формулюється як принцип «входу-виходу», принцип «балансу» між тим, що надходить в об'єкт, і тим, що виходить з нього. Звичайно, що це неоднорідний потік, як і неоднорідний об'єкт, який крутиться на цьому потоці. Потік від сонця змінюється і за енергією і за співвідношенням частот випромінювання, але він однаковий для всіх об'єктів на планеті. Якби потік був однорідним, то Всесвіт перетворився б у квазістаціонарну, псевдоконсервативну систему з незмінними характеристиками в часі, без розвитку і еволюції. І це стосується не лише потоку «духу-енергії», а й його «розумності». По своїй суті Всесвіт нагадує «диск» чи «флешку» із записаною на ньому інформацією.

35. Найменша дискретна різниця між значеннями якого завгодно параметри в двох точках просторів Всесвіту в одну і ту ж мить, чи між двома миттєвостями в одній точці, є інформацією: в першому випадку потенціальною (структурною), в другому - кінетичною (рухомою). І так само, як і у випадку з однорідним потоком ЕІП через однорідний об'єкт перетворює «кристалізує» його у фізичному плані, так і у випадку з інформацією записаною в ньому після її використання. Розвиток об'єкта зупиняється за відсутності інформації на рішення наступних задач життя і еволюції, а тому для життя і розвитку всесвіту окрім інформації на його будову, і яка структурно закладена в нього, має бути потік інформації на його перебудову, розвиток, еволюцію. Згадаймо в цьому відношенні принцип «золотого перетину»!

36. Об'єднаний синтетичний потік енергії і інформації будемо називати енерго-інформаційним приводом Всесвіту – ЕІП. Зрозуміло, що ЕІП, проходячи через Всесвіт, не залишається незмінним, оскільки трансформує його структури і сам трансформується під їх впливом. Частина потоку ЕІП витрачається на стирання відпрацьованих структур і інформації на них, та на розбудову нових структур, а частина повертається до точки «входу-виходу» дії даного потоку. На кільці потоку ЕІП Всесвіту утворюється «кільце-контур» його внутрішнього функціонування, на ньому кільця ЕІП комплектуючих складових об'єктів Всесвіту, і так далі по поверххах і рівнях його будови від мега- до мікроскладових. Цей принцип розбудови і функціонування дерева всесвіту з розгалуженими «колесами-гілками» у кожному з світів всесвіту називається принципом «енерго-інформаційної пари» .

37. Примітка! Коли мова йде про складову ЕІП, а саме про інформаційно-ментальний потік, то необхідно розуміти, що він не існує сам по собі, що він має «джерело», «об'єкт-систему-істоту» ментально-духовного характеру, що «створює» і «транслює» даний потік. Саме цю сутність ми і розуміємо як «бога-творця». На рівні Всесвіту називаємо його «Всевишнім», на кожному його «проростанню» в світі меншої мірності - богами , його продовженням-розгалуженням у цих світах.

38. В невірноваженій термодинаміці даний принцип записується у вигляді рівнянь Онзагера, сутність яких наступна: потік фізичного параметра, проходячи через два різних середовища чи через дві різних структури, що відрізняються хоча б по одному параметру, формує в них замкнутий потік (потоки – колеса) іншого фізичного параметра. Прикладом може бути колообіг води в природі, що виникає при проходженні потоку сонячної енергії через атмосферу і воду. Вода випаровується з океану в атмосферу, там конденсується в краплини дощу, випадає на землю, стікає ріками в океан, і знову все повторюється. Але на річці можна поставити генератор електричного струму, створивши кільце-контур для нього, а на ньому розмістити електромотор, що крутитиме транспортну стрічку переміщення якогось матеріалу, і так далі. В даному прикладі потік сонячної енергії перетворюється в потік маси води, цей потік породжує потік електроенергії, останній - механічний потік руху транспортної стрічки, і так далі.

39. Скрізь, куди б ми не глянули, все будується і функціонує на принципі ЕІП: чи біоценоз замкнутої екосистеми, чи контур життєдіяльності людства. Подібно «принципу найменшої дії» (ПНД), точніше оптимальної дії, відомому під різними назвами і формулюваннями: Лагранжа, Гауса, Ферма, Ейлера і так далі, принцип «енергоінформаційної пари», ЕІП, відомий в різних аспектах діяльності людства під різними назвами. В філософії - це принцип «махаяни-хінаяни»: велике кільце подій крутить менші, а ті ще менші, і так далі; в електриці - це «закони Кіргофа»: на обкладинках меж n-мірного світу потенціал незмінний, а при розгалуженні загального потоку на окремі «потоки-колеса» цей потенціал на кожному «контурі-колесі» може подрібнюватись на окремі складові при незмінному значенні загального струму через них. Принцип ЕІП, як «принцип Короленко-Кюрі», відомий у бутті суспільства і в фізиці, а в математиці у вигляді «теореми Остроградського-Гауса».

40. Короленко говорив: якщо оселити принца в конюшню, він не заспокоїться доки не наведе в ній хоч якийсь лад придатний для життя, але якщо оселити конюха в палац - він теж не заспокоїться доки не перетворить його в «конюшню». Існує глибока відповідність між станом всередині об'єкта і станом його помешкання. Процес взаємовпливу структур і потоків в НТД (неврівноваженій термодинаміці) проявляється при взаємодії двох структур, потоку і структури, двох потоків: більш сильна енергетично сторона переформує більш слабку в свою подібність. Цей принцип, відомий також під висловом «потік формує русло, русло формує потік». Даний взаємовплив висвітлюється також як «принцип трансформи»: об'єкт відповідає середовищу, і навпаки.

41. На переформування структури під потік і, відповідно, на стирання старої, відпрацьованої інформації та на запис нової, необхідно витратити деяку частину енергії потоку. Затрачена на переформування структури частина ЕІ-потоку називається «ентропією». Розрізняють два окремих принципи ентропії: «максимуму виробництва ентропії» (і затрат енергії на переформування структури під потік) і «мінімуму виробництва ентропії» (при протіканні потоку через структуру відповідаючи даному потоку за рахунок перерозподілу частки енергії по суміжних руслах інших фізичних потоків).

42. Трансформація потоків і структур відбувається не лише на одному рівні, як у випадку рівняння тотожності, наприклад в законі збереження енергії газового стану, а й при переході від простору одної мірності до іншої. Прикладом може бути та ж теорема Остроградського-Гауса: величина потоку через двомірну поверхню тримірного об'єкта дорівнює величині зміни його густини всередині об'єкта (трансформація стану об'єкта).

43. Представляючи ЕІП як «колесо», що «котиться» по більшому, легко уявити деякі наслідки функціонування такого колеса. По-перше – це принцип «зворотнього зв'язку», він же закон «кари-карми», закон впливу результатів діяльності даного «циклу-оберту» колеса на його наступний цикл при поверненні «точки» попередньої події до її нового положення в тому ж місці. Цей принцип відомий як принцип «дракона»: той, хто вбив дракона, сам стає драконом. В філософії він відомий як принцип «заперечення- заперечення», у фізиці - «дії- протидії», та тому подібне

44. Фізична сутність саме в даному аспекті формулюється в основній теоремі неуврівноваженої термодинаміки (НТД): потенціал (і сила) породжує потік (потоки) іншого фізичного змісту, які, в свою чергу, змінюють, формують потенціали структур, що відповідають даному потоку (потокам). Останні формують нові потоки нових фізичних параметрів, і так далі, до вичерпання матеріального ресурсу. І якщо в межах даного світу набір інваріантних параметрів залишається незмінним, то при переході до світу іншої мірності частина параметрів зникає, нейтралізується, і з'являється якась кількість нових. Це принцип переходу кількості в нову якість, нової якості в нову структуру і нову якість.

45. Наступним моментом дії принципу ЕІП є «виникнення – продукування» парних дочірних колес ЕІП наступного рівня, при тому що одне з них буде внутрішнім і обертатиметься в тому ж напрямку, що і материнське, а друге, зовнішнє, обертатиметься в протилежному напрямку, що породжує полярність, різнознаковість цих колес і процесів в них.

46. «Принцип парності» переходу потоку від одного «колеса» до іншого зумовлений масштабністю колес, і відбувається таким чином, щоб в одному оберті материнського колеса вміщувалось ціле число періодів обертів меншого колеса. Це важливо, в першу чергу, для ядра критичної основи будови і функціонування цього «колеса». Указана синхронізація всіх підпорядкованих в єдиній ієрархії «колес» і процесів в них, як і структур, необхідна і характерна для всіх процесів, що відбуваються у всесвіті, оскільки визначає функціонування і буття всесвіту як єдиного цілісного живого організму.

47. Принцип «циклічності-синхронізації» є наслідком принципів «когерентності» і «ергодичності». «Принцип когерентності» є більш загальним по відношенню до принципу синхронізації, бо вимагає взаємоупорядкування не лише процесів, а й структур. Подібну роль відіграє і принцип ергодичності, згідно з яким кінцевий результат має бути незалежним від шляху рішення задачі як в просторі, так і в часі.

48. Привертає увагу подібність даного принципу «законам Кіргофа». Окрім того, сумарний час подій рішення задачі має відповідати часу її рішення в цілому на рівні часу відведеного для її рішення системою більш високого рівня. Звідси витікає ще один принцип функціональності всесвіту: «швидкість передачі енергії і інформації не є сталою, а залежить від масштабів системи і її матеріального заповнення».

49. Ще одною особливістю ЕІП є те, що базова складова материнського колеса переходить до дочірної, спонукаючи можливість опису і прогнозування результатів функціонування цього «колеса». В математиці даний принцип відомий як принцип «подвійності»: за відсутності інформації про призначення, будову і функціонування об'єкта можна скористатись інформацією як «материнського», так і «дочірного» колес по відношенню до даного..

50. Залежність базових параметрів даного «колеса» від материнського і дочірного колес, від «колес» іншого рівня, робить дане колесо відкритим і, відповідно, не дозволяє точно визначити параметри моделі даного рівня без врахування змін в потоках на «вході-виході» в дане колесо. Звідси маємо закони «співвідношення Гейзенберга», «невизначеності-розмитості» в квантовій механіці, «закон Белла» в теорії інформації.

51. Окрім особливостей, описаних вище, існує ще одна важлива в будові та ієрархії світів у всесвіті, а саме: особливість в розбудові материнських і дочірних ЕІП: проникність об'єктів світів n -мірності в просторі світів $(n + 1)$ -мірності. За цим принципом малий об'єкт може подорожувати в світах більшої мірності, але піднятись до рівня їх будови і розуміння задач їм призначених, він не може.

52. Ще одним важливим принципом будови всесвіту є принцип «подвійного відбиття»: для відновлення початкового стану процесу необхідно його «подвійне відбиття» від перепони. Це можна бачити з відтворенням асиметричного обертового руху до початкового стану лише при послідовному, подвійному «віддзеркаленні» від перепони.

Буття людства

1. Людина, на відміну від братів наших менших, задає питання: що очікує мене найближчим часом? І не лише її особисто. Найчастіше це питання стає варіативним: а що чекає мою родину, мою батьківщину, людство, планету? Шукаючи відповіді на ці питання,

вона поглядає не лише своє помешкання, свою територію життєдіяльності і свої можливості, а іноді звертає свій зір до зоряного неба з питанням: чи існують цивілізації подібні до земної? А якщо вони існують, то як вони впливають, чи можуть впливати, на буття людства? В пошуках відповіді на ці питання будемо відштовхуватись від кількох фундаментальних принципів будови, функціонування і еволюції Всесвіту.

2. Із загального закону збереження «щось не може виникнути з «нічого» і перетворитись у «ніщо», слідує, що живе може народитись лише з живого, а розум лише з розуму. Тож весь всесвіт в усіх своїх проявах живий і розумний. І в цьому живому, розумному всесвіті людство займає лише свою «манунішу», зі своєю територією життєдіяльності.

3. Виходячи з «принципу надлишковості», згідно з яким через неможливість перетворень одних структур і процесів в інші без втрат, можемо говорити:

- Про ієрархію життя і розуму у всесвіті. Людина, і людство в цілому, не може не лише штучно створити щось складніше і розумніше за себе, а навіть повторити себе.
- В своєму розвитку і в своїй еволюції людство лише навчається, споглядаючи, копіюючи і моделюючи оточуючий безпосередньо нас всесвіт в усіх складових його буття: фізичних, інтелектуальних і духовних.
- Згідно з «принципом Короленко-Кюрі», людство змінює середовище своєї життєдіяльності, а воно впливає і змінює людство. Людство, технологічно і інформаційно змінюючи свій простір життєдіяльності і створюючи «ноосферу», само стає частиною «ноосфери».
- Виходячи з «принципу розбудови», змінюючи простір життєдіяльності під себе, людина передає частину своїх функцій і можливостей на більш низький рівень свого буття як у фізичному аспекті, так і інтелектуальному, і в духовному аспектах, але в межах досвіду людства, використовуючи замість елементів власних СЖЗ (систем життєзабезпечення) їх заміну-розбудову за рахунок штучних фізичних конструкцій.
- Все, що існує має свій час функціонування, який відповідає часу виконання даної функції, рішенню поставленої задачі в складі організму живого розумного всесвіту. І все, що існує, переживає три стадії свого буття: дитинства, зрілості і старості. Будда говорить, що навіть «боги смертні».
- Життя можливе лише за наявності необхідного для цього потенціалу і, відповідно, енергії. А це можливо лише за наявності «протилежностей», тому все у всесвіті відносно: «плюс» можна вважати «мінусом», і навпаки. Те, що для когось «добро», для протилежного - це «зло», і т.д.
- Найважливішим принципами життя всесвіту є «вижити за всяку ціну» і продовжити життя. МЕК (морально-етичний кодекс) важливий, перш за все, для виживання, і продовження життя множин людей з можливістю реалізації їх функцій в перебігу буття і еволюції всесвіту.
- Все, що існує, має своє призначення і свої функції, свій «Шлях Даний». Згідно з принципом «золотого перетину» для рішення якої завгодно задачі з самого початку уже необхідно мати «критичний обсяг» всього того, що необхідно для рішення даної задачі: це 0.618... від необхідного повного об'єму: інформації, технології, ресурсів, інструментарію, виконавців, і тому подібне. Відсутність, недостатність, чи невідповідність хоча б одного із компонентів перекреслює можливість рішення задачі в принципі.
- Функціонування, взаємодія всіх складових всесвіту підкоряється «закону тяжіння»: все необхідне для діяльності даної складової «притягується», «постачається»; все зайве «відштовхується», видаляється.
- Кожному рівню організації життєдіяльності відповідає своя матеріальність, свої структури, свої потоки і комунікації, своя логіка і математика, свої форми життя; в тому числі і повна комплектація систем життєзабезпечення даного рівня будови всесвіту. Для всіх земних біоістот вона дорівнює семи по числу чакр (чакра - «Е-І центр» функціональності даної СЖЗ; для людини - в позвоночнику).

4. Виходячи і відштовхуючись від даних принципів маємо дійти висновку про існування у всесвіті інших цивілізацій подібних до людської, як за формою і призначенням, так і їх можливого впливу на життєдіяльність і майбуття (має бути!) людства.

5. Для того щоб говорити про контакти і взаємодію цивілізації в майбутньому, необхідно подивитись у минуле і відповісти на питання: чи були такі контакти і які наслідки дії таких контактів для людства? Археологічні, архітектурні, мистецькі, міфологічні, лінгвістичні, та інші артефакти, свідчать про локальні прояви «цивілізаційності» в історії людства. Коли ці свідчення використовуються на підтвердження існування доісторичних цивілізацій на землі, то даному твердженню протирічить безперечний факт «існування нерозграбованих ними родовищ корисних копалин». Окремі ж розробки, на зразок уранових і золотих копалин в Африці, говорять лише на користь тимчасового перебування і користування ними позаземними використовувачами.

6. Ще одним свідченням відсутності попередніх цивілізацій на землі є еволюція «середовища-помешкання» життя на планеті необхідного для розвитку цивілізації. Необхідно мати базовий інформаційний ресурс і органи штучного переформатування зовнішнього середовища під ускладнених цивілізаційних об'єктів в ньому. Умовно, потрібні «руки», наявність яких палеонтологами не підтверджується. Як наслідок дії «принципу Короленко-Кюрі», еволюція біосфери має досягнути рівня, необхідного для появи розумної людини. Реально цей рівень був досягнутий приблизно 300 000 років тому, коли за генетичними дослідженнями «з'явилась» прамати людства. Вважається, що мати Єва була одна, але «дітей-черенків», які започаткували нинішні раси, вона народила від різних чоловіків. Саме тоді сталися події, що визначили наступний цивілізаційний шлях людства.

Мається на увазі, що окрім природного процесу розвитку людства з'явилась можливість його модифікації.

7. Примітка. Привой (пралюдина) і черенки (модифікації) різні. Досягнутий рівень розвитку біосфери був достатнім для розвитку і еволюції людства, чи близької форми цивілізаційного поступу. Він годився для земного людства, але не для «інопланетян». Речовинні, і не лише, ресурси всесвіту обмежені на тлі варіацій «безмежних» бажань і планів розбудови території життєдіяльності «богів», а тому на стадії вичерпання власних ресурсів яка завгодно цивілізація покладе око на ресурси сусідніх зоряних систем, а в Сонячній системі на ресурси оточуючих планет. Не кажучи про ресурси власної планети, що належать до території життєдіяльності власних світів земних «інопланетян». Щоб убезпечити свою планету від посягань сусідів, розум-господар, творець планети, має подбати про її захист. Найліпшим варіантом такого захисту є неможливість існування і еволюції якої завгодно неземної, іншої форми життя і розуму, в тому числі й «інопланетян».

8. Для існування в земному середовищі інопланетянина необхідно мати «скафандр», що захищав би його від неймовірної кількості земних чинників, в симбіозі з якими існує людина і без яких її тіло нежиттєздатне в принципі. Необхідне «тіло», яке сформувалось протягом всього часу розвитку біосфери. Зрозуміло, що створити штучно повну подібність, практично неможливо. Оптимальним варіантом є використання в якості «скафандра» тіла біоістоти, придатне для цього, шляхом його модифікації під структури і комунікації інопланетянина та під його програмно-інформаційне забезпечення. Рішення подібної задачі не просто складне, воно вимагає не лише відповідного цивілізаційного розвитку, але й значного відрізка часу для створення генетично модифікованої істоти. Необхідний варіант «людини-інопланетянина», що вписався б у біосферу планети та ще й із відсутністю ймовірної загрози її існуванню.

9. Можливим варіантом рішення даної задачі є створення необхідної лабораторії для «модифікації» тіл земних істот, бажано за межами планети, у вигляді орбітальної станції (ОС) з наступним випробуванням модифікованих тіл у польових умовах земної біосфери на предмет їх життєздатності. Подібна орбітальна станція за своїми ресурсами і захищеністю від впливу СКВ і ГКВ (сонячного і галактичного космічного випромінювання), та метеоритної небезпеки, з умовами існування і функціонування значної кількості персоналу, має за своєю масою і габаритами відповідати якщо не Місяцю, то таким за габаритами і масою

супутникам, як Фобос, чи Деймос, біля Марсу. Саме такі дві лабораторії були розбудовані планетарними цивілізаціями відповідного рівня розвитку в навколоземному просторі з періодами обертання синхронними до обертання планети та її обертання навколо Сонця. Одна з ОС, «лун-місяців», носила умовну назву «Ліль» з періодом обертання 7 діб навколо Землі, а друга, під назвою «Фатум» - з періодом 14 діб. Використовуючи існуючу форму і структури первісної людини, вони модифікували її під потреби і умови близькі до території життєдіяльності свого власного світу.

Примітка. Дана версія «модифікації» людства ґрунтується на «міфологічних спогадах» відображених в існуванні двох місяців до появи «Луна», які зникають із свідомості людства після «приєднання» Місяця в якості супутника Землі.

10. Споглядаючи зовнішній облік людей, зображених в живописному, чи в архітектурному, чи в скульптурному варіанті, так само як і в оформленні помешкання їх існування і життєдіяльності, по «пакетах» мислення та деяких особливостях суспільного життя, можна судити про умови того світу, в якому мешкає дана інопланетна цивілізація. Те ж саме відноситься до ментально-духовного спорядження того чи іншого етносу, а в більш узагальненому вигляді - і до конкретної раси людства.

11. Говорячи про біологічну спорідненість між світами, ми розглядаємо різні форми і відгалуження саме цієї форми життя і розуму, в той час як існує безліч форм іншої будови розуму і іншого енергоінформаційного забезпечення. Більше того, іншої матеріальності, яка за своєю будовою і просторово-часовим каркасом кардинально відрізняється від матеріальності характерної для Сонячної системи. Коли мова йде про матеріальність біоістот землі, ця матеріальність носить назву «шелът». Дещо інший вид матеріальності згадується в Даніїла Андрєва під назвою «каррох» і який відповідає більшій тривалості рішення задач і їх наповнення. Зміна матеріальності характерна не лише формам ментальності при розбудові світів земного типу, а й, в першу чергу, при переходах від світу одної мірності простору і часу до іншої. Щоб перейти від форми існування в одному світі до іншої необхідно позбутись спорядження старого тіла і задач, що виконувались в даному світі. Необхідно наростити, розбудувати нове тіло з відповідаючим йому «програмним» забезпеченням, придатне для шляху даного в новому світі. Процес переходу від одного світу до іншого можливий лише за умови глибокої трансформи, і не лише фізичної, а й інформаційно-духовної.

12. Необхідність трансформи стосується не лише форм життя подібного біоістотам, вона характерна природі в цілому. Наприклад, для існування планетарного об'єкта, не сонячного походження, необхідно його «одягнути» в матеріальність Сонячної системи. Прикладом може бути Місяць, сформований в умовах матеріальності зоряної системи Сіріуса, який після входження в сонячну систему «одягнувся» в кору подібну за своїми параметрами до земної.

13. Експерименти, що проводились в умовах навколоземних ОС-місяців, призвели до появи на землі трьох стійких рас з різноманітним етнічним гілок в залежності від призначення і умов найбільш сприятливих для них територій життєдіяльності.

Паралельно з приведенням структур і умов існування позаземних цивілізацій до земних необхідно було забезпечити їх потоками енергії і інформації з їх природними «частотами», притаманними в значній мірі попередньому існуванню. І не просто забезпечити, а з можливістю постійного контролю і корекції, оскільки об'єкти не «сонячного» походження завжди залишатимуться «інородними». Тож мають або на всіх рівнях своєї будови трансформуватись до «сонячного змісту», або ж виродитись і зникнути, розчинитись до структур «сонячного» походження.

14. Подібний контроль за модифікованим біожиттям на Землі, за словами махатми Морії, здійснюється закладенням «магнітів» під територіями життєдіяльності, найчастіше великих міст, знизу, і облаштуванням «сітки Індри», з вбудованими у вузлові точки

кристалами, невидимими для нашого ока, на зразок скла, для контролю потоків інформації з космосу на землю і з землі в космос. Окрім того, необхідні форми контролю забезпечуються через програмування відбитого сонячного проміння від Місяця, особливо в часи місячних і сонячних затемнень. Важливу роль при цьому відіграє вода, як універсальний засіб відтворення яких завгодно структур, що попадають у воду, чи потоків, що проходять через неї.

15. Існує два аспекти впливу через воду. Згідно з першим, вплив здійснюється через зміни в енергоінформаційному потоці та їх відображенням в структурі води, що перебуває в квазікристалічному стані, з видозміною біохімічних процесів в обміні речовин.

Другий феномен притаманний впливу води, що перед тим перебувала під впливом відповідних енергоінформаційних потоків. Так всім відомий ефект «живої» води, що сформувалась вдень під дією сонячного потоку, і «мертвої» води, що сформувалась під дією відбитого, віддзеркаленого місячного потоку.

16. На енергоінформаційні структури потоків ззовні в значній мірі впливають циклічні зміни у випроміненні Сонця, що, в свою чергу, залежить від його активності, викликаній періодичним обертанням планет, особливо від 12-річного циклу обертання Юпітера. І коли мова йде про дванадцятирічний цикл Юпітера, то необхідно мати на увазі, що новий цикл не тотожний впливу до попереднього, та залежить і від взаєморозташування до інших планет. Окрім того, на модельовані потоки в значній мірі впливає та частина спектру, за яку відповідає той чи інший хімічний елемент та його концентрація, його дія на потік.

17. Примітка. Зрозуміло, що якщо існують дані технології впливу на природньому рівні, то рано чи пізно вони будуть використовуватись і цивілізаціями відповідного рівня розвитку. Прикладом може бути вплив випромінення ртутних ламп на життєдіяльність помешкання завдяки їх застосуванню, так само як і вплив структур і потоків, що утворюються в просторі функціонування електрично-магнітних об'єктів.

18. Як зазначалось вище, в якості факторів впливаючих на перебіг життя на Землі, можуть бути не лише природні, а й створювані штучно; не обов'язково цілеспрямовані, а зпродуковані життєдіяльністю того чи іншого різновиду об'єктів в даному середовищі. Прикладом можуть слугувати світи «пекла і раю», що зародились, сформувались і функціонують завдяки ментально-духовній життєдіяльності тої частини людства, що сповідує іудаїзм та його відгалуження християнства і магометанства. Ще один різновид штучного енергоінформаційного впливу можна спостерігати в дії запрограмованого потоку сформованого великою множиною людей, що вірить в дієвість води в час «Водохрещтя» і її цілющих властивостей.

19. Для Сонячної системи характерний потік енергії-інформації з максимумом випромінення в діапазоні $\lambda=0,2-0,7$ мікрона, але для інших систем подібні максимуми приходяться на інші діапазони випромінення з формуванням життя на інших частотах. Для коричневих карликів такий діапазон зсувається на довжини хвиль більші за $0,2-0,7$ мкм. Якщо говорити про пристосованість мешканців подібних зоряних систем до умов Сонячної системи, то оптимальні умови їх життєдіяльності будуть знаходитись не на поверхні Землі а в її надрах на глибині інфрачервоного випромінення подібного до випромінення їх материнської зірки.

20. З метою дієвого контролю за штучно сформованими процесами і структурами життєдіяльності, необхідно впровадити механізми і технології з'яому поточної інформації з можливістю її корекції через засоби зворотнього контролю. Один із таких механізмів описано в Торі, в книзі «Левіт», в обряді бризкання крові жертвовної тварини на шкіну з наступним рентгеноструктурним аналізом і передачею інформації до зацікавленої сторони. Потребує досліджень також явище відсутності інформації в деякі часові інтервали в експериментах з рамками лозоходця.

Людство на межі трансформи

1. Початок третього тисячоліття – це початок нового етапу розвитку людства. Людство закінчує земну школу і стрімко виходить за її межі, за межі фізичного світогляду на оточуючий Всесвіт. Людство зробило впевнені кроки не лише в інформаційний світ, а й вийшло в позаземний простір. Та на своєму шляху, несподівано для себе, підійшло до одкровення (апокаліпсису) і розуміння нових аспектів буття оточуючого всесвіту, в тому числі і цивілізаційного. В пошуках розумних представників інших цивілізацій воно, нарешті, дійшло розуміння, що життя і розум такі ж невід'ємні компоненти нашого світу, як і речовина. Що все оточуюче нас живе і розумне! Ми звернули увагу на речі не притаманні земному рівню і почали шукати їх пояснення.

2. Відбулось розуміння і іншими цивілізаціями того, що людство підійшло впритул до дверей зовнішнього світу, і що з цим фактом необхідно рахуватись. Необхідно змінювати правила гри, іти на цивілізаційний контакт. Закінчилась епоха «божеств і релігій», прийшло розуміння під богами представників більш розвинутих цивілізацій, а тому маємо враховувати в модельних уявленнях всесвіту інші поверхи його буття та їх вплив на життя і існування людства. Прийшло розуміння того, що виявляється ніхто не чекає на людство, як на самостійну частину буття, з якою треба ділитись ТЖД, встановлювати контакти і враховувати його права і обов'язки у взаємному співіснуванні. І з цим розумінням прийшло усвідомлення того, що на Землі присутні, в тому чи іншому аспекті, представники інших цивілізацій; що багато в чому різні частини людства і їх ТЖД знаходяться під негласним їх контролем і по суті являється їх протекторатами.

3. Початок третього тисячоліття - це свідчення того, що протистояння між богами не закінчилось подіями часів Атлантиди і Зоряних війн, що це протистояння нині вийшло на рівень расового. На рівень не просто зміни парадигми МЕК (морально-етичного кодексу), а й пошуку шляхів розвитку людства в цілому. І саме ця сторона реальності має бути основою прогнозування і планування майбутнього не лише людства, а й його окремих частин, в першу чергу України, як передової частини людства, його авангарду. Що ж може очікувати Україну і на що можуть розраховувати українці в найближчому майбутньому?

4. Останні 2000 років були періодом авангардної ролі білої раси. Незважаючи на титанічні зусилля християнської церкви, її цивілізаційний поступ зупинити не вдалось. Основи закладені в світогляді Христа, що готувався як продовження світогляду Едема, зробили свою справу, але не до кінця. Місія Христа, що готувалась як продовження вчення іудаїзму Шамбали, виявилась невдалою. Подорож Ісуса (Єшуйі) через територію, де сповідувались зороастризм і буддизм, наклала свій відбиток на його світогляд. Зусилля равіна Савла-Павла його модифікувати також не дали очікуваного на сьогодні повного контролю над білою расою..

5. Для людства, на даний момент, ще невідомий час розбудови орбітальних станцій-місяців Ліля і Фатха, як і результати експериментів по модифікації людства. Можемо лише константувати, що до часу всесвітнього потопу всі три раси людства уже існували. Жовта модифікація виявилась найбільш пристосованою до умов планети в цілому і зайняла ареал навколо Тихого океану, та, в значній мірі, навколо Льодовитого, а її модифікація – «червона» - американський континент. Натомість чрна раса розселилась в Африці. При цьому жовта раса в своєму «програмному забезпеченні» виявилась занадто заформалізованою - її творці подбали про недоступність, в якійсь мірі до закритих програм мислення з неможливістю їх перепрограмування з боку Землі і Сонця. Цей факт можна відстежити по характеру притаманного їм «ієрогліфічного» мислення зі значенням ϕ більше 0,618... і дещо запізнілою адаптацією до рішення нових проблем і задач.

Чорна раса, навпаки, виявилась занадто швидко реагуючою до змін. При тому настільки, що відповідає ситуації «ноги бігають попереду голови», з ф менше 0,618... Якщо жовта раса має недолік «інертності» і обмежених можливостей винахідливості, то «чорна», через деяку «стохастичність», має менші можливості доведення справи до логічного завершення. Компромісом виявилась біла раса з її досить обмеженим ареалом території життєздатності, що утворилась під час танення полярного льодовика, що існував до «підселення» Місяця-Селени до Землі.

6. Нахил осі обертання допотопної Землі був іншим, що можна відстежити по поясах горотворення, виникаючих в широтах «стиковки» великого і малого радіусів еліпсоїда обертання земної кулі. Північний полюс був розташований ближче до Гренландії, і якщо нині пояс горотворення тягнеться від Японії до Піреней, то раніше він прямував від Чукотки до Південної Америки. Географія планети і її клімат суттєво змінились після приєднання до Землі Місяця-Луни, що відбулось близько 10 000 років до нашої доби. Європа розтала, а Сибір замерзла. Інерційна хвиля цунамі пройшла майже по всій планеті, спричинивши не лише обезлюднення, але й змінивши стан і склад біосфери.

7. Примітка. На зворотньому боці Місяця розташований каньйон планетарного масштабу, що міг утворитись в результаті дії космічного планетоїда, який ввійшов під кутом 30° до площини дотичної до південного полюса. Під дією отриманого імпульса форма орбіти Місяця майже не зазнала змін, але її нахил до площини екліптики змінився. Змінилась і площина взаємодії Землі і Місяця, площина дії результуючого моменту обертання, що призвело до зміни нахилу осі обертання Землі до площини екліптики. Розглянутий варіант також може бути поясненням зміни нахилу Земної осі і причиною всесвітнього потопу.

8. «Всесвітній потоп» не був всесвітнім: його дію можна змодельовати шляхом розрахунку результату нахилу осі тіла, що обертається і інерцією маси води в океанах. Інформація про цей потоп збереглась в зоні його дії, в той час як у багатьох народів вона взагалі відсутня. В той же час в обох можливих версіях впливу Місяця на перебіг подій на Землі простежується не випадковість, а цілеспрямованість впливу на земне життя через потопи із зачисткою планети від людства і можливістю її майбутньої колонізації. Потопна хвиля майже не вплинула на територію України, свідченням чого є незмінність чорноземів протягом останніх мільйонів років та їх накопичення без впливу морської води. В той же час звільнення європейського материка від криги створило для білої раси сприятливі умови для освоєння нових ТЖД і цивілізаційного розвитку. Збереглась і територія її народження: територія Причорномор'я від Кавказу до Дунаю з центром, що нині знаходиться під водами Азовського моря і який носив назву Гери.

9. Центр Гери відомий за переказом Платона про Атлантиду, що в своїй назві містить два корені: «атл»-військовий кований кінь (в українській мові збереглися слова: куватло, кувати, коваль), та самоназва пращурів українців —«антів», відомої від греків як «людей з протилежного берега», та як ворогів-конкурентів, антиподів» грекам. Присутність і невідконтрольність білої раси не влаштовувало Шамбалу, яка розглядала Землю в якості території розселення її представників. Тому, приблизно за 6,5 тисяч років до нашої доби, вона скориставшись своїми можливостями високорозвинутої цивілізації вдалась до геологічного впливу на територію Арти-Агрти (Атлантиди). Ця подія відома під назвою Дардано-Азовського потопу, коли в результаті опускання території північного Причорномор'я, приблизно на 150 м, призвело до її затоплення. Загибло родове місце білих народів, затопило Гери, утворилось «Асійське-Азійське-Азовське» море.

10. Ще раніше, починаючи з моменту підселення Місяця до Землі, Шамбала започатковує дослідження по можливості існування її душ, «голок кашея», в «тілах-скафандрах» людства. Ці експерименти проводились в центрі, що отримав назву Едем. Результатом генетичної модифікації людини став Адам із земного «матеріалу-праху», в якого Бог «вдихнув душу». Даний перебіг подій виходив за рамки космічного юридичного співіснування

цивілізацій, що призвело до протистояння прибульців із планетарними цивілізаціями Сонячної системи. Конфлікт вилився в Зоряні війни богів в IV тисячоліття до нашої доби, близько 3800 року. Боги воювали не самі, а надаючи зброю земним царям і використовуючи всі можливі її види, включаючи кліматичні. Протистояння йшло, в першу чергу, між Шамбалою і підтримуючою її однією з цивілізацій Сатурна та представниками цивілізацій світів причетних до створення білої раси, перш за все однієї із цивілізацій Урана.

11. Щоб знищити представництва цивілізацій світів, причетних до створення лабораторій ОС (орбітальних станцій), та сліди ядерних бомбардувань і їх наслідків, а також позбутись присутності конкурентів у навколоземному просторі, Шамбала руйнує Ліль (інше звучання – Лель) і Фатх (Фатум) до стану піску, засипаючи ним сліди атомних бомбардувань від Австралії і Індостану до Сахари, включно з Середньою Азією і Аравійським півостровом. Величезні території життєдіяльності людства були перетворені в пустелі.

12. Натомість Шамбала зосередила свої зусилля на населенні території сучасного Китаю, спустившись у вигляді «зміїв-драконів ночі» з небес і навчаючи китайців. Результати цього навчання можна бачити у символізмі «драконів» і їх головного водяного дракона Луня з півмісяцем на голові, в їх жорсткій детермінованості, в централізмі, в їх світогляді і морально-етичному кодексі. На сучасному етапі буття людства Китай став цитаделлю негласної резервації Шамбали, її головним знаряддям впливу на людство в цілому.

13. Умовна перемога Шамбали викликала зворотню реакцію Сонячної сторони. В союзі з цивілізацією Оріона і з приходом до білого людства вчителя «Орія» в першому-другому тисячолітті до нашої доби відбулось відродження Сонячної традиції. Та на зоряному місяці Тільця протистояння цивілізацій не завершилось. Шамбала готує місію Христа в середовищі нащадків Едема, яка, як зазначалось вище, завершилась лише частковою перемогою «Луня». Закінчилась епоха Сатурна в «Рибах» і почався новий зоряний місяць Водолія з господарем в ньому Урана, одного із співтворців білої раси. Щоб загальмувати хід історії і розвиток людства та мати час на завершення повної колонізації людства, Шамбала максимально сприяє Китаю в набутті сучасних технологій, як і в трансформації помешкання людства до стану переселення «душ - голок кощя» в земні тіла, згідно з принципом відповідності їх будови до умов перебування на землі. Одночасно бурхливо розвиваються інформаційні комунікації, «хмарні технології штучного інтелекту», інтернет в цілому, за відсутності єдиного центру і єдиного архітектора на самій землі. Ситуація, що склалась, нагадує події побудови «носового ковчега» зі зміною терміну на «інформаційний ковчег». Виникає ситуація збереження інформаційного досвіду людства при природніх та штучно згенерованих планетарних катастрофах, що очікуються.

14. Метастази «місячної традиції» простежуються не лише у світоглядах багатьох народів, а й у владних структурах Сонячної традиції. Значна частина королівських дворів веде свій родовід від Христа та Магдалени і їх сина. На чолі більшості європейських країн знаходяться представники ланцюга орденів від «вільних каменярів» до «ордена Святого Станіслава», що по своїй суті є корінням Шамбали.

Результатом правління представників Едема є війни між країнами білої раси та виконання заповідей християнського морально-етичного кодексу, в центрі якого є не Всевишній, а людина з акцентом не на місце і роль людини у всесвіті, а на її фізіологічних потребах, що призводить до вимирання білої людності в усіх країнах, де сповідується християнство.

15. Протистояння цивілізацій на землі входить у вирішальну фазу тої ситуації, де Україна виявилась першою країною, що попала між «ковальною і молотом» в протистоянні між жовтою і білою расами. Останнім рубежем протистояння Шамбалі на сьогодні є країни Норвегії, Швеції, Литви, Білорусії і України та деякі інші територіально наближені до перерахованих, але в значній мірі заражені ідеологією «шамбалізму». Мова не стільки навіть

про Україну, як про майбутнє людства, про шлях яким воно буде йти в своєму цивілізаційному виборі. Важливо, щоб це відбувалось не шляхом описаним в «Апокаліпсисі» (Одкровенні) Златоуста, а сонячним шляхом - шляхом збереження і розквіту життя на нашій планеті.

16. Кожному зоряному місяцю тривалістю в 2160 років відповідає своє покоління богів і програмного світогляду. 7-8 тисячоліть до нашої доби центральним божеством в уявленнях європейців, насамперед наших пращурів, був Бог Сонячної системи «РА». Саме тоді формувалась первісна мова білої раси відома нині як «санскрит-сенсарі». Необхідно зауважити, що санскрит був першою модифікацією дійсно природньо-програмної мови, так само як і українська. Про те, що українська мова є мовою санскриту і навпаки, свідчить безліч слів природнього змісту з коренем «ра» своїй основі. На зміну РА в п'ятому-шостому тисячолітті до нашої доби приходить «ОЛ», як символ сонячного диску-кола, а також Бог Неба з усіма світилами Індра (він-де-РА), та Бог грози і вітру Яхве.

17. Починаючи з четвертого тисячоліття до нашої доби на зміну богам Сонячної традиції приходять місячні боги «династії Куру», центральним богом якої був «ЕЛЬ».

В переказах - це сімейство богів іде під вченням «Ельйогім». Місячні боги панують до початку 2-го тисячоліття д.н.д., до приходу на Землю бога «ОРА», який поновив світогляд Сонячної традиції, з чим не могла змиритись Шамбала, яка почала готувати до земної місії монаду душі Ісуса Христа, закладаючи вчення іудаїзму, в основу якого було покладено вчення «ельйохісту» з модифікацією під місячну традицію бога Ягве з вченням «Ягвіст», в якому сутність цього бога була змінена на протилежну від початкової часів Трипілля.

18. Зміна світогляду Ісуса Христа, після знайомства зі світоглядом буддизму, призвела до неможливості завершення призначеної йому місії «месії» і до його розп'яття. Та навіть трагізм даної події був використаний Шамбалою для впровадження іудаїзму в модифікованому вигляді равіном Савлом (Павлом), як вчення Христа.

Трансформація світогляду Христа відбулась після знайомства зі вченням Будди, в основі якого лежав світогляд «долунних» часів, знищити носіїв якого під час Зоряної війни до кінця не вдалось. Окрім того поновленню відичного світогляду сприяли трипільці в шостому тисячолітті до нашої ери і другого-четвертого тисячолітті до нашої ери при переселенні частини наших пращурів до Індостану.

19. Одною із технологій хижаків є «одягання овечої шкіри поверх своєї суті». Для сприйняття іудаїзму в модифікованій версії християнства «сонячний хрест» із Сонцем на перехресті був перетворений із т-образної споруди розп'яття в хрестоподібну з розп'ятим Хрестом в центрі. Життєдальний символ Сонця був перетворений у смертоносне розп'яття Христа з його відповідним впливом на світогляд і віру значної частини людства. На зміну Троїці (символічно Триглава-Трисила), як символу Всевишнього і будови Світу Явленого, було введено поняття Бога-отця, Бога-сина і голуба-Духу Святого, та тому подібне. Була змінена не лише відична, сонячна віра білих народів, а й модифіковані сонячні символи і культи в місячні шляхом навішування негативних ярликів на центральні образи відичної віри. В першу чергу, це стосується відичних свят Різдва, Великодня, Троїці і Покрови, які в християнстві святкуються за місячним календарем семітів.

20. Розгляд релігійної і світоглядної історій білої множини людства в значній мірі доповнює його цивілізаційну історію і є важливим моментом розуміння подій, що чатують на людство в найближчому майбутньому, особливо маючи на увазі, що спочатку було «Слово».

На початку третього тисячоліття стан людського суспільства можна описати наступним чином.

1. Людство, і Україна, на початку третього тисячоліття зробило перші кроки в світ інформації з його можливостями і наслідками.
2. Змінюється світогляд і світорозуміння, усвідомлення місця і ролі людства в будові всесвіту.

3. Змінились можливості цивілізаційного впливу на людство, почався перерозподіл земних ресурсів і людства не лише на землі, а й на «небесах».
4. Зміна можливостей цивілізацій зацікавлених в земних ресурсах призвела до загострення в протистоянні їх земних протекторатів, в першу чергу, жовтої і білої раси та, в найближчому майбутньому з чорною.
5. Біла частина людства, що сповідує християнство, руйнується і вимирає блискавичними темпами. З метою збереження і розвитку даної гілки людства почалась трансформація християнства в сучасний відичний світогляд.
6. Спостерігається поспішна, буквально аварійна, трансформація жовтої раси на основі Китаю, з метою створення цивілізаційного помешкання під «душі-голки Кащея» місячної цивілізації Шамбали, із впровадженням їх у людські тіла і освоєння ТЖД (території життєдіяльності) планетарного людства.
7. Впроваджуються можливості інформаційного світу з метою трансформації частини людства в «табун овець, пастухом якого буде Христос». Як сказано в «апокаліпсисі» (одкровенні), інша зайва частина людства має звільнити ТЖД планети майбутнього для ТЖД місячної цивілізації, для чого створюється комфортне зовнішнє середовище з «виродженням і самознищенням людства», яке не може бути використане в майбутньому. Прикладом можуть бути народи північної Росії, які майже «самознищилися» через вживання спиртного.
8. Самознищення і виродження людства відбувається через отупіння і майже повне переведення сутності буття людини до фізіологічних потреб - потреб біороботів.
9. Відбувається тотальне «програмування-зомбіювання» людства через всі наявні засоби інформаційних комунікацій з метою знищення його власної голови. Людство поступово вироджується в сукупність бездумних істот з повним контролем не лише його свідомості, а й на рівні біоінтернетної підсвідомості.
10. Людство збирається в конгломерати мегаполісів під повний контроль Шамбали, що використовує «веб-магніти» закладені в основу цих мегаполісів. Контроль знизу доповнюється контролем зверху шляхом використання «сітки ІНДРИ» та глобальними системами супутників через «інтернет».
11. Вся інформація з набутого досвіду людства скидається в «інформаційний ковчег», роль якого полягає у відновленні ментально-духовного стану людства на випадок руйнації нинішнього інформаційно-духовного стану підпорядкованого Шамбалі.
12. Руйнація світогляду білої частини людства не лише інформаційно-духовними засобами, а й міграцією до Європи та США представників країн «місячної традиції», в першу чергу магометанства і китайців.
13. ТЖД людства скорочується шляхом перетворення продуктивних територій в «пустелю» із застосуванням технологій відомих наслідками в глобальне їх впровадження.
14. Посилюється протистояння жовтої і білої рас у боротьбі за перерозподіл ресурсів. У найближчі роки очікується розпад поліетнічної Росії на європейську частину до Уралу і азійську підконтрольну Китаю.
15. В подальшому розпад чекає і другий полюс сучасної цивілізації - Китай, причиною якого буде не стільки обмеженість життєвого простору, скільки старіння населення та неможливість підтримки на належному рівні державні інфраструктури з їх зовнішньою розбудовою.
16. Об'єднана Європа, за відсутності на її території важливих для подальшого цивілізаційного росту ресурсів, почне руйнуватись. Деякі її країни побіжать в пошуках необхідних ресурсів до країн-конкурентів, що мають ці ресурси. Але на тлі протистояння з Китаєм (і експансією жовтої раси взагалі), до середини 30-х років виникне нова об'єднана Європа від Ла-Маншу до Уралу, цитаделлю якої буде пасіонарна Україна. Тим паче, що територія України стане не лише фізичною основою об'єднаної Європи, а й її духовним центром - центром відродження та поширення сучасного відичного світогляду.
16. До середини сторіччя, в силу несприятливих для подальшого існування обставин, відбудеться розпад Сполучених Штатів Америки, руйнуючими факторами і причиною якого буде втрата позиції долара та поліетнічний склад населення з різним світоглядом і різними МЕК.

17. Новим центром світопорядку майбутнього стане Індія з її відичним світоглядом наближеним до світогляду об'єднаної Європи.

18 Прогноз попередження. Можливий варіант, за яким до середини століття Шамбала почне тотально втрачати можливості контролю людства і спробує шляхом кардинальної перебудови планетарного земного середовища змінити стан речей на свою користь. Змінивши розташування Місяця відносно Землі, вона змінить нахил земної осі із впливом на географію планети. Спостерігатиметься переміщення планетарних плит із супроводжуючим масовим вулканізмом і землетрусами, з потопами і цунамі, що призведе не лише до зміни їх меж, а й до жахливих атмосферних явищ із впливом на КЖД (контур життєдіяльності) людства. Планетарну подію даного масштабу варто очікувати в 70-х роках при зміні 360-річного та 2160-річних циклів життєдіяльності планети. Після всесвітнього потопу планету очікує випробування «вогнем і холодом».

19. Описана катастрофа загальмує, але не змінить поступу людства, і до кінця століття воно відновить засади свого буття. Але там на нього очікує нове випробування: спроба перевести ноосферу планети під тотальне централізоване керування і контроль за допомогою штучного інтелекту єдиного інформаційного центру планети, перетворивши людство в «табун запрограмованих овець».

20, Позитивним варіантом для цивілізаційного поступу людства і України може бути лише самозбереження «думаючої голови» на плечах через відповідні освіту і виховання, через розбудову незалежно від інших контуру життєдіяльності, через «слово» і планування та розбудову майбутнього України і планетарного людства.

21. Для збереження і виконання Шляху Даного України необхідно оздоровити і розбудувати її родове етнічне дерево, що можливо лише при розумінні українцями важливого принципу будови живого всесвіту, принципу реінкарнації на Шляху Даному. У відповідності до принципу «час існування якого завгодно об'єкту у всесвіті відповідає часу необхідного для виконання його функцій і його місії», кожна людина, як і етнос, для виконання задач свого Шляху Даного має час, що рідко вміщується в одне земне життя. Відповідно, вона має, змінюючи своє фізичне біологічне тіло через реінкарнацію і трансформу, повернутись на Землю через «родове дерево». Але якщо в родині немає дітей і онуків, то сприятливе повернення стає для близьких і рідних неможливим, а родове дерево засихає. Саме розуміння даного принципу має стати основою для відновлення статуту і ролі сім'ї у відновленні народжуваності і у відновленні чисельності і здоров'я етносу, запорукою його майбутнього.

22. Важко і затратно тримати табун в окремих для кожної тварини клітках, краще в єдиному загоні-концтаборі. Для контролю великої множини людства звичайні тюрми не годяться, краще тримати їх за «колючою проволокою» під наглядом озброєних охоронців. Та набагато ефективніше тримати людство у ментальному або духовному концтаборі на тваринному рівні, щоб не витратити ресурси на це, та на захист свого табуна від інших «хижаків-господарів». Ліпшим варіантом є постійно діючі програмні психоемоційні та інформаційні потоки спеціального призначення. Якщо в родині зусилля батьків спрямовані на позитивне інформаційно-духовне виховання-програмування, то вплив сусідів носить характер їх інтересів.

23. Вплив цивілізацій інших земних і неземних світів має аналогічну суть: з одного боку людство знаходиться під впливом потоків господаря творця планети і сонячного бога РА, що струмують від центру Землі в космос і від Сонця на Землю, з іншого боку маємо також вплив потоків від світів планет сусідів, та деяких, споріднених за інтересами, світів інших Зоряних систем. В першу чергу це стосується впливу місячних світів після «підселення» Місяця до Землі. Частина потоку життєдального сонячного ресурсу Землі витрачається не на життєдіяльність планети, а на підтримку життєдіяльності Місяця і його світів. Цього ресурсу достатньо для підтримки життєдіяльності Місяця, але не для його розвитку, тому місячні світи роблять спроби залучення додаткових ресурсів. Це стосується, в першу чергу, Шамбали, що огородила і тримає під своїм впливом значну частину біосфери Землі і

людства, в тому числі в інформаційно-духовному концтаборі, в основу якого входять «веб-центри» під великими містами (магніти за висловом махатми Морія при зустрічі з Реріхами і навколоземної сітки Індри з невидимими оку «кристалами» в її вузлах для дії на людство і для контролю інформаційних потоків Землі і на Землю).

24. Особливість дії засобів Шамбали полягає в їх синхронізації з дією сонячних і земних ЕІ потоків. Але дія цих засобів змінює характер природніх процесів під час сонячних і місячних затемнень. Під час сонячного затемнення на територію відсутності потоків від Сонця діє лише потік від Місяця, без його нейтралізації і збільшеним впливом програмної його дії, а під час місячних затемнень Земля екранує дію сонячного потоку на потік від Місяця, що також веде до ще більшого негативного потоку від нього. Важливим моментом взаємодії Сонця, Землі і Місяця полягає в тому, що життєдальний потік від Сонця має спектр випромінення в діапазоні довжини хвилі 0.2-0.7 мікрона, а відпрацьований місячний 4-6 мікрон, тоді як земний 2-3 мікрони. Саме тому Сонце символічно відповідає «золоту», а Місяць «сріблу». Окрім того дзеркально відбите проміння від Місяця має протилежний до сонячного напрямок обертання, тому послаблює і частково нейтралізує його дію.

25. Розглядаючи ефекти штучного впливу на людство, необхідно пам'ятати, що все штучне, неприродного характеру без постійної підтримки руйнується і має обмежений час дії. Для штучного створеної сітки Індри в навколоземному просторі необхідно мати контролюючий центр її функціонування. В денний час, коли нейтралізується контроль з боку Місяця, до сьогоднішнього таким контролюючим об'єктом був «Чорний Принц», розташований не просто на висоті 6000 км над землею, а й з можливістю впливу на енергоінформаційні структури в магнітному полі Землі.

26. Ще однією особливістю загального характеру дії як сонячного, так і інших за природою і призначенням променевих потоків, є їх структурна матеріалізація у воді, яка має унікальну властивість відтворювати, копіювати структури об'єкта чи потоку, що струмує через неї (згідно з законами невірніваженої термодинаміки). В основі організації біооб'єктів знаходиться вода в квазікристалічному стані, а саме в стані фазового переходу рідкої води до твердого кристалічного стану. З одної сторони для запису інформації необхідно мати стабільну структуру, з іншої - для зміни цієї структури і перезапис інформації бажані мінімальні витрати енергії. Необхідно мати умови для отримання, переробки і фіксації потоків енергії-інформації. Саме такі умови відтворюються в воді клітинок живих організмів, де утворюються структури, що налаштовані на потоки енергії-інформації ззовні та сприяють обміну речовин самого організму.

27. Якщо дію зовнішнього впливу можна відстежити на прикладі дослідів Цзяна, Фоля та інших вчених, то результат дії обміну речовин на принципі сформульованому в книзі «Левіт» Біблії: «що ти споживаєш, тим стаєш сам» поки що знаходиться за межею сучасних досліджень. Умовно, споживаючи м'ясо свині стаєш на деякий час сам свинею в результаті перезапису інформації її будови на інформацію людини через воду. Подібну роль виконують і обряди «водохрещта» таі «купелі». При постійному вживанні одного і того ж продукту інформація від їх дії закріплюється і цементується, і для того, щоб позбутись негативного впливу від неї, необхідні тривалі періоди невживання даного продукту притримуючись посту. І це стосується не лише речовинних структур, а й інформаційно-духовних потоків. Щоб позбутись їх негативного впливу також необхідні інформаційні пости: вихід на час очищення за межі їх дії згідно з принципом Короленко Кюри.

28. Програмування людства на рівні інформаційно-духовних потоків набуло надзвичайно широкого застосування, але воно стане надзвичайно небезпечним при його цілеспрямованій дії, особливо при використанні технологій живлення людства «запрограмованою» водою (як і іншими компонентами обміну речовин, хоча і в меншій мірі). Для того, щоб позбутитися наслідків подібної дії, необхідно нейтралізувати, усунути причину цієї дії.

29. Згідно з принципом Короленко-Кюрі «потік формує чи переформовує існуючу структуру, яка, в свою чергу, формує потоки іншого характеру», людина (і людство в цілому), може створювати своїми думками і емоціями штучні структури, і цими створеними структурами впливати на перебіг процесів і подій як на локальному, так і на глобальному рівні. Потужний енергетично емоційно-інформаційний потік, помножений на тривалість його дії, здатний формувати структури, що формуватимуть під себе дочірні потоки із впливом на існуючі оточуючі структури, в тому числі і на людину.

30. Сформовані і зафіксовані таким чином в оточуючому просторі структури на рівні сім'ї іменуються домовиками, на рівні множин людей - егрегорами і деміургами. Для множини людей прив'язка подібних енергоінформаційних структур відноситься до місць постійних їх зібрань, де їх думки і емоції утворюють в сумі потужні енергоінформаційні потоки, які не лише формують живі структури, а живлять їх, підтримуючи життєздатність і функціональність. При цьому місцями прив'язки можуть бути не лише природні чи штучні структури (церкви, клуби, театри, стадіони, площі з парадами на них, культові споруди, державні установи), а й особи, що сформувались під дією егрегорів даних структур (герої, диктатори, святі, чудотворці, пророки), а також локальні носії «створінь» енергоінформаційного характеру сформованих окремими особами, здатними генерувати потужні енергоінформаційні потоки.

31. До локальних носіїв відносяться також амулети і обереги; наприклад, вишиванки, картини, ікони, деякі книги на зразок Біблії, Корану, Авести та їм подібні. Розглядаючи даний феномен, слід звернути увагу на наступне. Егрегори можуть бути локальними, множинними (фрактальними) і системними, на зразок дерева «християнства», де структурами прив'язки християнського егрегора є церкви, священники, святі книги та інші атрибути християнського характеру.

32. Особливості формування людських егрегорів притаманні природі в цілому. Відповідно до характеру емоційно-інформаційно-енергетичних потоків живих істот на території їх перебування виникають і егрегори тої ж природи з дією на людину: болі і страждання в лікарнях, жури і смутку на кладовищах, в місцях катівень і кровопролиття, де на життя чатує велика небезпека, та тому подібних. Існування егрегора з його можливостями залежить від інформаційно-емоційно-енергетичного потоку, що його живить.

33. Даний ефект притаманний природі в цілому завдяки «принципу взаємодії». В природі подібне взаємодіє з подібним. Так фото людини, яке частково є її дублікатом, пов'язане з самою людиною і є «живим» доки жива людина, доки її життєвість підтримується комунікацією енергоінформаційного потоку від людини, копією якої воно є. Це ж стосується і території проживання людини, де вона формує структури у вигляді своєї розбудови в просторі і часі. Після того як людина покине дану територію, цей зв'язок поступово згасає, хоча може продовжувати існувати і діяти за рахунок потоків людей причетних до людини, що сформувала структури, як продовження свого егрегора.

34. У вченні Зороастри ключовою технологією є «очищення» вогнем. Подібні технології того ж призначення спостерігаємо при окурюванні житла ладаном, або погребів і підвалів спалюванням сірки. Наслідком застосування подібних технологій є «знищення» ЕІ структур в конкретному просторі або, в деяких випадках, їх трансформація. Подібну роль відіграють також ЕІ структури прив'язки егрегорів до конкретних об'єктів, особливо культових, перебування в сфері дії яких має той же ефект «очищення» від «небажаного» і «трансформація-

програмування» під «бажане». «Очищення» в деяких випадках можливе шляхом «викидання» або «знищення» об'єктів і речей прив'язки егрегорів.

35. Як книга складається з двомірних листків, так чотиримірний простір об'єднує тримірні в просторі світи в єдину книгу буття. Але в цій книзі є місця «проростання» одних світів в інші; є вкладені в неї окремі книги і є «прояви» в цих світах елементів будови книги в цілому. Саме ці особливості є відповідальними за більшість чудес в нашому світі. Бо як можна зрозуміти структуру чотиримірного світу, маючи можливість спостерігати лише те, що маємо в тримірному його «перерізі» і яке матиме вигляд «абракодабри»? На підсвідомості подібні речі сприймаються ознакою «руйнації» структур нашого помешкання і нас в ньому, ознакою смертельної небезпеки, і тому зустріч з ними не просто викликає жах. А в багатьох випадках є смертельно небезпечною.

36. Прояви впливу на земну цивілізацію можна бачити і відчувати на прикладі «ретранслятора» ЕІ потоків від одної з цивілізацій Сіріуса через потужну «станцію-«камінь» на Місяці і його фрагмент - «камінь» «Чиптомані» в Тибеті (знаряддя «Шамбали»). Іншим прикладом є подібний «Чорний камінь - Яхве» з сузір'я «Оріон», який знаходиться в музеї на о. Хортиця, але на даний момент його можливості і вплив набагато менші (дивитись інформацію в книзі «Куль-Ора»). Ці «ретранслятори» є «живими» і мають на додаток до п'яти матеріальностей, подібних земним, ще по дві, що є характерними для будови зоряних систем і зв'язку між ними.

37. Примітка. Кожна частина живого організму потребує специфічного живлення і спеціалізованого обміну речовин. Теж стосується і кожного етносу, що має свою територію життєздатності і, відповідно, свій фізично-інформаційно-духовний обмін ресурсу, на якому формується і який його живить. Перебуваючи поза етнічною територією життєдіяльності людина втрачає свої функції, свою життєздатність і майбутнє наступних поколінь.

Світогляд і світобачення третього тисячоліття.

Кожні 2160 років закінчується один цикл, один «зоряний місяць в життєдіяльності біосфери Землі і людства. Перехід до нового циклу і до нової програми розвитку потребує зміни світобачення і світорозуміння (свого роду «програмне «інформаційне забезпечення»), що «склеювали» б людське суспільство, або його значну частину, в єдине ціле..

Пам'ятаймо, що людей об'єднує спільна задача, а роз'єднує поділ досягнутого результату. Об'єднує людство спільна задача виживання і розширення спільної території життєдіяльності, а роз'єднує на ворогуючі спільноти її поділ. Об'єднуючу роль відіграє не лише фізична територія життєдіяльності з її ресурсами, а й інформаційна та духовна складові, які мають змінюватись зі змінами помешкання людства. Найдавнішою з відомих на сьогодні світоглядних картин світу була «натуралістична», в якій центром життєдіяльності біосфери було Сонце, тому і перше відома релігія була «сонячною» з верховним богом Сонця РА. Це був період 6-8 тисячоліть до нашої доби, відомий в історії України як період Трипільської культури. Розширення знань і досвіду людства призвело до розуміння того, що не лише Сонце, а все, що існує в природі земного помешкання, впливає на її буття. І тоді на зміну абсолюту Бога РА прийшли інші боги, такі як Ан та Див, боги зоряного неба з усім його населенням, але при збереженні центральної ролі Сонця в образі диску-«кола» з богом Олом на чолі.

Кардинально зміна ієрархії богів і вірувань, пов'язаних з ними, відбулась в четвертому тисячолітті до нашої доби в процесі Зоряних Війн, війн богів на небі і на землі, в протистоянні позаземних цивілізацій в бажанні контролю за планетарними ресурсами і планетарним людством, за перетворенням його, або хоча б його частини, в свій протекторат. І в цьому протистоянні найбільш вагомим, результату досягла цивілізація пов'язана з Місяцем. Саме її представники утворили сімейство богів, в склад якого входили Енкі, Енліль, Нінту та інші, і яке носило назву місячних богів династії Куру. На значній території життєдіяльності людства запанувала місячна релігія з місячним світоглядом.

На початку другого тисячоліття до нашої доби значного впливу досягли і інші позаземні цивілізації, особливості Юпітера і Сатурна, відомі під сімейством богів Зевса та Юпітера, та вавилонського сімейства бога Еля, дещо пізніше і бога Яйяша (Яхве). Визначну роль у юпітеріанському світогляді відігравав вчитель людства ОРій, погляди і вчення якого було домінуючим у першому-другому тисячолітті до нашої доби і знаменувало відхід від місячної традиції та відродження Сонячної.

Подібний перебіг подій не влаштовував місячну ієрархію, тож на основі вчення бога Еля, відомого як «Ельйохіст», та бога Яхве, із вченням «Ягвіст», був сформований гібридний варіант іудаїзму «Толмуд», відомий нині як Біблія. Центральним ядром Толмуда стала «Тора» - «П'ятикнижжя» Мойсея. Але початковий варіант Біблії годився для конкретної множини людства і не міг претендувати на його всеосяжність, тож мав прийти реформатор Біблії, задачею якого було розповсюдження «місячної традиції» на все людство. Дана місія була покладена на Ісуса (Яшуйю) Христа, але Христос, змінивши власний світогляд з «місячного» на «сонячний» не виконав покладену на нього місію, за що був розп'ятий, а його вчення модифіковано равіном Савлом (Павлом) під «іудаїзм». Саме це вчення, яке називається «християнством», визначило перебіг подій в першому-другому тисячолітті нашої доби. Та закінчується черговий зоряний місяць, закінчується епоха верховенства Сатурна в сузір'ї «Риб» і ключова роль в «Сонячній системі» переходить до Урана, «господаря» сузір'я «Водолія». Попереду на людство очікує нове світобачення і потреба в Новій вірі, вірі пов'язаній не з представниками окремих цивілізацій, а з тими могутніми сутностями нелюдської природи, які є Богами-творцями не лише планет і окремих стихій, а зоряних систем, в першу чергу з творцем Сонячної системи богом РА. Людство має повернутись до відичного світогляду закладено ще за часів Трипільської культури, але вже з позиції третього тисячоліття, з позиції вступу і освоєння людством світу «ману» цвіту розуму і його основи цвіту інформації

Примітка. Місячна цивілізація не є самодостатньою, а лише фрагментом розселення одної із цивілізацій зоряної системи Сіріуса. В свої експансії земного простору вона не розбудувала окремого фізичного простору життєдіяльності, на відміну від інших складових, перш за все, в ментальній і духовній сферах земного буття. При цьому нею використовуються різноманітні технології модифікації духовного простору життєдіяльності людства. Так, однією із поширених технологій, є підміна змісту ключових понять свідомості людства. Згадаймо прадавнього, часів Трипільської культури, бога Яхве-Яйяша (символізм якого в сутності «яйця-писанки»- насінини життя), бога часу і небесних явищ, якого в Біблії трансформували в «родового», місячного бога «Яйяша-Яшуйю-Ягве»; або трансформацію сонячного бога «Ола» в сина богині Землі «Гери» Полеля, а потім в бога Сіріуса Апполона (хоча в цій назві присутні два корені: Апі (богині Землі) і Ола (бога Сонця).

Похідними від сонячного бога Ола є боги: Ал(ОЛ-лах), ІЛ, ЕЛЬ та інші.

До ієрархії богів українського етносу відносяться: Всевишній, Творець Всесвіту, Він же, в якості творення всесвіту, Брама і Рама; боги буття Всесвіту: Сварок з функцією нагляду за «Колесом Самсари» (Колесом карми-кари); боги «Світу Явленого»: Вишень (Кришень-Крішна) та Сіва (Шіва); зоряні боги і боги Небес: РА (ЯР, СУР) та ОЛ, АН, ДИВ (диво, дивина), Індра, Калі (Калинів міст – Чумацький шлях); боги стихій: вогню Огні, Цур і Пек; повітря – Вій; води – Дана; землі – Макош; бог підземного світу – Яма; грози і буревію – Перун; біосфери – Пан; життя і його захисту – Покрова; живи (енерго-інформаційного потоку життя) – Дажьбог і Волас (Ол-ас); земні боги – Гея, Гера, Лада, Лана, Земля, Апі, Зевс (ОРес – ОР-ас), Гор, Коляда; напівбоги: Антей, Прометей, Атл-ас, Гер-атл, Артеміда; «рукотворні»: Христос, Будда, Заратустра, Мухаммед; боги планет: Меркурій, Тара-Зоря-Венера, Марс, Юпітер, Сатурн, Уран, Нептун, а також їх супутників, в тому числі Місяця під іменами -Луня, Дідуха, Ас-Іла (Василя), Сімаргла.

Циклічність в життєдіяльності людства.

Буття якого завгодно живого розумного об'єкта у всесвіті, як і самого всесвіту, підкоряється принципу ЕІП, згідно з яким «потік енергії і інформації перетинаючи дві різні суміжні структури «породжує», формує в них нові структури іншого фізичного змісту, що, в свою чергу, формують нові потоки різної фізичної природи», і так до межі енергетичних можливостей первісного потоку. Модельно даний процес можна представити у вигляді функціонування механічного годинника, де велике колесо крутить менше, а те ще менше, і так далі. Іншим прикладом може бути колообіг води на Землі: енерго-інформаційний потік від сонця, проходячи через атмосферу і воду в океані, викликає її випаровування. Пар конденсується в атмосфері і випадає дощем на землю, дощові потоки збираються у ріки і повертаються до океану. Цим цикл колообігу води завершився, щоб дати початок наступному колу нового фізичного параметра. На потоці води в річці можна облаштувати генератор електричної енергії, на потоці якої можна поставити електромотор, що крутитиме транспортер якоїсь речовини, і так далі. Кожен оберт якого завгодно «колеса» ЕІП є циклом гармонічно вбудованим в цикл материнського. І в цьому відношенні весь Всесвіт нагадує оркестр, що грає в єдиному ритмі: тон – півтону - четверть тону і т.д. в залежності від інструмента і його частки в загальній мелодії.

Примітка важливим моментом дії ЕІП є відсутність часу в стаціонарних потоках, так само, як і в стаціонарних консервативних структурах. Поняття часу притаманне лише змінам, що відбуваються при переходах від процесу до структури, чи навпаки. Необхідно також мати на увазі, що процес змін може бути безперервним, коливальним, циклічним і дискретним в залежності від постійного чи дискретного генератора дії.

Важливою особливістю ЕІП є просторова прив'язка об'єкта до джерела його функціонування. Об'єкт може знаходитись в одному і тому ж місці простору при наявності потоку енергії-інформації через нього, чи він сам має стати «потокком», що збирає і вживає необхідний для дії ресурс розташований в просторі так, як це роблять представники флори і фауни. Інформація про Еіп планет в даному відношенні є комбінацією і першого і другого варіантів. Всі планети Зоряних систем «прив'язані» в своєму русі до конкретної орбіти, як рослина до території, але в своєму русі по ній нагадують представника фауни. По суті дана особливість притаманна всім псевдоконсервативним системам, де рух всередині можливий, але кінетичної енергії руху недостатньо для виходу за її межі.

Розглянуті вище особливості функціонування яких завгодно складових всесвіту на основі принципу ЕІП, відіграють фундаментальну роль на всіх рівнях його будови, в тому числі і на рівні буття від біоістоти до Зоряних систем. І саме з цих позицій спробуємо розглянути роль циклічності процесів в середовищі існування не просто людства а українського дерева роду в ньому. Споглядаючи перебіг подій історії українського етносу, і не лише, неважко помітити кілька різних циклів: цикл обертуті Землі навколо осі – добу, цикл

оберту Місяця навколо Землі, річний цикл оберту Землі навколо Сонця, 12-річний цикл активності Сонця пов'язаний з 12-річним обертом навколо Сонця Юпітера. Всі ці цикли формують 360-річний цикл багатьох процесів на Землі, в тому числі і в людському суспільстві.

Максимальна дія амплітуди впливу планет спостерігається в момент одночасного завершення всіх циклів, що входять до складу їх об'єднуючого 360-річного циклу, який не є завершальним. Гармонійне поєднання кількох таких циклів формує ще триваліші Зоряні місяці тривалістю в 2160 років, та Зоряні роки з часом близьким до 26 000 років. Коли ми згадали про юпітеріанський цикл активності Сонця, то подібний, хоча і не такий вагомий, вплив мають і інші планети Сонячної системи. Цикл Сатурна, близький до 30 років, формує резонансний цикл 60 років з юпітеріанським. Існують і інші резонансні цикли аж до 740-річного планетарного циклу Сонячної системи в цілому.

Примітка. З гармонії «звучання планетарного оркестру» Сонячної системи випадає «інструмент» відсутньої планети Фаєтон (вона ж Немізида, Тіамат і Дайя), що мала бути на «астероїдній» орбіті між Марсом і Юпітером. Відповідно до архітектури будови Сонячної системи відстань орбіт планет від Сонця подвоюється і для кожної наступної планети радіус приблизно дорівнює $r = 0,4 + 0,3 \cdot 2^n$, де n - номер орбіти планети. Подібним законом, законом Кеплера, пов'язані між собою відстані до планет в астрономічних одиницях і періоди обертання даної планети навколо Сонця: радіус в третьому ступені дорівнює часу в другому ступені (якщо відстань в а.о., а час в роках; одна астрономічна одиниця дорівнює відстані від Землі до Сонця). Знаючи час того чи іншого циклу, можна вирахувати відстань до небесного об'єкту формуючого даний цикл. Згідно із згаданим законом Кеплера періоду близькому до 2160 років відповідає орбіта близька до 168 астрономічних одиниць (близько 4 відстаней від Сонця до Плутона). Якщо ж враховувати принцип подвоєння, то 160 астрономічним одиницям (а.о.) відповідатиме час близький до 2000 років. Наближеному часу зоряного року в 26000 років відповідає орбіта з радіусом (чи довжиною півосі еліптичної орбіти) близька до 800 астрономічних одиниць. Світло до об'єкта на цій орбіті йтиме майже чотири доби.

Об'єктом, що відповідає параметрам орбіти з радіусом 800 астрономічних одиниць, може бути зірка «коричневий карлик» з масою близько 0,1 маси Сонця. Відомо, що майже всі зоряні системи є подвійними, з двома зірками різної маси і світимості. Але другої компоненти нашої зоряної системи астрономи до цього часу не знайшли. Одною з причин могло бути те, що пошуки ведуться в площині екліптики, площині орбіт руху планет, в той час як орбіта руху «двійника» може лежати в площині розташованій під кутом до площини екліптики. Тож де шукати нашого коричневого карлика? Якщо довіряти легендам про цивілізацію Сіріуса і її переселенню до планет коричневого карлика, а потім від нього до Сонячної системи з використанням Місяця та його прив'язкою до нашої планети, то можлива наступна версія подій, що мали місце близько 12000 років тому під час всесвітнього потопу.

Орбіта Бон-По (коричневої зірки-карлика), швидше за все, є еліптичною відносно центру тяжіння Сонця. Враховуючи можливість її впливу на сонячну систему в момент максимального зближення до пояса Койпера, на відстань близько 80 астрономічних одиниць (в перигелії), можна стверджувати, що умови оптимального переведення Місяця на земну орбіту, без зміни площини його руху відносно екліптики, склались близько 10 000 років до н.д.

Приєднання Місяця призвело до зміни нахилу осі Землі по відношенню до площини екліптики, з 90° до 67°, і тепер вона розташована перпендикулярно лінії площини орбіти Бон-По. Окрім того, гравітаційний імпульс гальмування Місяця при входженні в поле Землі був частково переданий планеті Фаєтон, в тій же площині, що призвело до зміни її орбіти і до переходу з площини екліптики в площину руху Бон-По з періодом в часі, що дорівнює 2160 років, перигелієм в 75 астрономічних одиниць і радіусом апогелію 245 астрономічних одиниць. На планеті Фаєтон, де існувала розвинута цивілізація «анунаків», для забезпечення життєдіяльності біосфери (після переведення на нову орбіту) були запалені два термоядерних сонця зі спектром відповідаючим спектру Сонця, а для термостатування його атмосфери, в ній розпилюються наночастинки золота.

Викладена версія перебудови Сонячної системи додає до впливу планетарних циклів на земні процеси ще й циклу «Тіамат-Немізиди-Фаетона» та циклу Бон-ПО.

Примітка 1. Зважаючи на те, що Бон-По знаходилась в перигелії близько 12000 років тому, можна стверджувати, що нині вона знаходиться на максимальній відстані, близько 1840 а.о. від Сонця.

Примітка 2. В якості засобів передачі енергоінформаційного потоку із Землі на планету Фаетон (Дай'ю, Немозиду, Тіамат), на початковому етапі синхронізації утвореної структури, використовувались системи пірамід, розташованих в діапазоні кутів літнього і зимового сонцестояння.

Примітка 3. Зважаючи на те, що Бон-По знаходилась 12000 років тому в перигелії, можна стверджувати, що нині Вона знаходиться на максимальній відстані від Сонця (віддалена від Сонця на відстань близько 1840 астрономічних одиниць).

Примітка 4. 26 000 річний цикл оберту Бон-По підтверджується підняттями і опусканнями суші в районі Босфора, де перемичка між Чорним і Середземним морем, за геологічними даними, періодично то існувала, то зникала під водою.

Наскільки викладена версія відповідає реальності покаже час. Але це поки що єдиний варіант, що хоч якось може пояснити події, що відбувались і відбуваються на планеті Земля останнім часом. І, зрозуміло, впливають на життєдіяльність людства і України, як його складової частини.

Передбачення

1. Уже в найближчі десятиліття спостерігатиметься руйнація і обезлюднення мегаполісів, в силу їх вразливості під час епідемій, війн і терору. Відбуватиметься фрагментація масштабних цивілізаційних утворень, в тому числі і значної частини країн без власних ресурсів і власного безпечного контуру життєдіяльності. Подібна ситуація не обмине і частину країн Європи, але зачепить в основному країни з різноетнічним населенням з кількома різними релігіями і різними морально-етичними кодексами.
2. Розпадуться практично всі союзи, що склались в ХХ сторіччі на основі захисту чи симбіозу, і виникатимуть нові, часто ситуативні, для рішення задач, що викликають інтерес зацікавлених сторін.
3. Втратять чинність практично всі види договорів і домовленостей, особливо в інформаційній сфері, де все можна скопіювати і підробити. Довіра буде лише до реальних фізичних чинників в якості гарантів взаємовідносин (впритул аж до обміну людьми). Уже в ХХІ сторіччі відійдуть в минуле паперові гроші, що нині відіграють роль обкрадання багатьох країн і не мають відповідного їм фізичного ресурсу.
4. Перше сторіччя третього тисячоліття ввійде в історію людства як період масового тероризму. Глобалізація взаємовідносин між сильними і слабкими в конфліктних ситуаціях може спонукати до їх рішення застосування засобів, що класифікуються нині як терористичні, а за класифікацією протилежної сторони, як «партизанські». За неможливості протистояти більш сильному противнику стануть дозволеними які завгодно засоби і технології,
5. Як на особистому рівні так і на державному хвиля тероризму із застосуванням сучасних засобів і технологій (на зразок БПЛА) призведе до обезлюднення мегаполісів і переселення більшості їх мешканців у безпечні райони проживання із замкнутими біоценозами на їх території, де всі знають один одного і де формується контур праці, який його живить.

6. Все більшої актуальності набуватиме питання расової і етнічної належності, особливо в світлі перебування поза етнічною територією життєдіяльності, де людина втрачає свої функції і свою життєздатність, як і майбутнє наступних поколінь (клітинка печінки нежиттєздатна в середовищі клітинок легень чи іншого органу).

7. Кожна частина живого організму потребує специфічного живлення і спеціалізованого обміну речовин. Теж стосується і кожного етносу, що має своє призначення, свою територію життєздатності і відповідно свій фізично-інформаційно-духовний обмін ресурсу. З метою впливу одного етносу на інший використовуватиметься зовнішнє програмування-втручання не лише через традиційні інформаційні потоки, а й через воду (!) та продукти харчування.

8. Зруйнуються нинішні сподівання на можливості штучного інтелекту, особливо в сфері науки, де його застосування не призвело до жодного відкриття, що виходило б за межі досвіду людства. В той же час можуть з'явитись нові технології і відкриття нових ефектів на основі структур і комунікацій в біосфері, особливо при рішенні продовольчої забезпеченості людства.

9. В 21 сторіччі має бути вирішена проблема інформаційного сміття, а саме: як виділити крихітки необхідної інформації з «тон» пустої породи? З'являться компанії сертифіковані на достовірність пошукової інформації.

10. Кардинальних змін зазнають освіта і виховання. В школах і в університетах зникне навчання «під одну гребінку». Навіщо вчити те, що не матиме застосування в майбутньому, але на яке витрачаються кращі для становлення особистості роки. Предмети навчання визначатимуться базовим програмним забезпеченням дитини, її пакетами мислення та відповідності до умов помешкання.

11. Виховання дитини відбуватиметься за принципом Короленко-Кюрі в умовах помешкання наближеного до природнього біоценозу здатного сформувавши особистість, яка може вижити і продовжити життя при катастрофічній руйнації ноосфери та при кліматичних колізіях біосфери.

12. Все більшого застосування в медицині матимуть «слово» і «біоенергетика». Дехто з людей, маючи потужну біоенергетику, може «заряджати», змінювати структуру води у відповідності до мети дійства, але позитивний результат може нівелюватись і навіть мати протилежний ефект, якщо це робити не від чистого серця, а за плату. При цьому екстрасенс і хворий отримують ще й негативний додток до карми. Особливо важка карма тих, хто за своїм призначенням, своїм Шляхом Даним, мав допомагати людям та став робити це за гроші, чи інші матеріальні чинники. Він може отримувати за цілительство лише те, що дарує йому від щирого серця вдячний пацієнт.

13. Кожна людина, що завдала шкоди людству, природі, всесвіту, після свого вчинку в судовому порядку буде займатись не просто поновленням ситуації до попереднього стану, а й рішенням глобальних проблем.

14. Об'єднуючою, скріплюючою основою родини і етносу буде спільна справа, суспільне рішення задачі, бажання досягнення спільної мети. Важлива роль при цьому належить розбудові спільного простору життєдіяльності, в якому мають бути і інтелектуальна, і духовна складові..

!5. Природні ресурси перестануть бути приватною власністю і надаватимуться громаді чи її окремим членам в якості дарунка для дбайливої, творчої праці на добробут етносу в цілому.

Примітка. Приведені варіанти розвитку і життєдіяльності людства не є ні єдиноможливими, ні, тим більше, повним їх переліком.

Ключі

Життєдіяльність людини забезпечується набором тіл різної природи і призначення. Кожне із цих тіл будується на матеріальності світу свого походження і несе в собі його особливості в світах меншої мірності. Більшість людей має в своєму складі три структурованих тіла (біологічне, ментальне і духовне) та два, що об'єднують ці тіла в перехідні, потокові форми. Потік-структура, що формує біотіло на основі програм ментального, носить назву «біополе». Об'єднуюча структура-потік між духовним і ментальним тілами називається «астральним тілом», а разом ці три тіла носять назву «душа». Частина людства, близько 2% мають в своєму складі ще два тіла: інтуїтивне – ментальне тіло, що вище за мірністю в інформаційному просторі світу «Акаші», та носить назву «нірвана», або «біопланетарний інтернет», та тіло «свастя» (світло життя, сяюче), яке пов'язує душу живої істоти з «душею» біосфери. Аналогічно, по образу і подоби, будуються і інші тіла, необхідність яких в складі людини визначається задачами її Шляху Даного.

Для виконання задач ШД в конкретному середовищі світів різної мірності кожне із тіл має свій набір систем забезпечуючих їх життєздатність і функціональність (СЖЗ-систем життєзабезпечення). В матеріальному середовищі планети Земля кожне з біотіл від віруса до людини має в своєму складі сім основних СЖЗ:

- інформаційну, для збору, аналізу, зберігання і передачі та обміну інформацією;
- енергетичну, для забезпечення СЖЗ всіх тіл і систем енергією;
- дії, або «транспортну», для переміщення ресурсів необхідних для розбудови і підтримки функціональності всіх тіл;
- імунну, що забезпечує цілісність і стійкість СЖЗ в умовах агресивної дії із зовнішнього середовища та при порушеннях функціональності самих СЖЗ;
- травлення, трансформації зовнішніх ресурсів в необхідні для будови і функціонування СЖЗ;
- статеву, або самовідтворення, «фрактального» розмноження.

Ще одна, сьома система, виконує функції приєднуючої ланки тіла людини до життєдального потоку світу вищої мірності, потоку «Кундаліні», який на рівні фізичного тіла відстежується між двома «полюсами-вихорами»: діркою Брахми на рівні тім'я голови та «муладхарою» на кобчику позвоночника. Замкнений потік «кундаліні» включає в себе дві складові: енерго-інформаційний потік від Сонця (потік прани зверху вниз) і зворотний, трансформований землею її потік. Частково потік із Землі розщеплюється на два: один повертається до Сонця, другий іде на підтримку життєздатності Місяця і повертається від нього у вигляді потоку «соми». В залежності від потоку, до якого приєднана людина, вона має «сонячну», «земну» чи «місячну» орієнтацію. (В межах людства співвідношення між цими множинами становить

приблизно (2-70-28) %, при тому, що земна група теж ділиться на переважаючу ту чи іншу орієнтацію (приблизно 30 і 40 відсотків на сонячний і місячний шлях).

Примітка. Після приєднання Місяця до потоку «прани», призначеного для життя і розвитку Землі, розподіл цього потоку відбувся у співвідношенні 0,62/0,38 (за законом «золотого перетину», згідно з яким для Землі залишилась лише частина ЕІП необхідна для підтримки життєздатності, але без можливості еволюції).

Кожній із перерахованих СЖЗ відповідає свій задаючий центр, що носить назву «чакра», від слів «чаклувати» і «РА», з прив'язкою до потоку Кундаліні. Перераховані чакри розташовані послідовно зверху вниз, окрім приєднуючої для «кундаліні», що розміщується на рівні чакри дії - серцевої. Кожна чакра по суті є дочірною ЕІП на материнському потоці «кундаліні» і материнською по відношенню до дочірних ЕІП кожної із підсистем даної

СЖЗ, кількість яких відображається кількістю «пелюстків» функціонування даних підсистем. Інакше кажучи, кожна з чакр представляє собою структуру з кількома функціями, що відображаються кількістю «струн-пелюстків лотоса» даної чакри. Кожна «струна-пелюсток» налаштована на притаманну їй частоту-вібрацію і її «звучання» має гармонійно вписуватись не лише в звучання чакри, а й організму в цілому. Порушення в звучанні чакр, її фальшиві ноти дестабілізують життєдіяльність людини і в багатьох випадках призводять до неможливості її функціонування взагалі.

Для налаштування функціональності з відповідною корекцією частот чакри використовуються «ключі-РА»: тантри, мантри, сутри і мудри. Кожен із ключів представляє собою послідовність «ланок» корекції-налаштування не лише фізичного тіла (біологічного), а й для гармонізації звучання всіх тіл в складі людини.

Для гармонізації фізичного (біологічного) тіла використовуються «тантри» (тантра- «танець РА») - послідовності «поз» і «рухів» різних частин тіла. З метою гармонізації ментального тіла застосовуються мантри (мантра - «ману-розум РА»). На рівні будови ментального тіла людини це звукові технології налаштування свідомості і підсвідомості, гармонії мислення. І в цьому відношенні надзвичайну роль відіграє мова: якою мовою мислимо - такі й результати творчої, втіленої в реальність думки. Особливо, в даному аспекті, виділяється «пісня» (як і інші музикальні технології).

Примітка. Важливим моментом тої чи іншої мови є «ведуча нота». По відношенню до ФІД (фізично-інтелектуально-духовної) території Українського етносу - це нота «фа», нота Сонця («фа-РА») Для прикладу у німців це нота «мі», а у росіян - «ля». Що стосується рас, то для жовтої раси це нота «ре» (вона ж для Місяця), для чорної - нота «мі», для білої - «фа».

Ще більшу роль в загальній гармонізації людини відіграє «сутра» - («суть-РА»). Відображенням проростання світу «духу» в наш фізичний світ в деякій мірі є емоції, як на рівні особистості, так і на рівні спорідненості між окремими особами, і які сприймаємо на рівні розуміння «мови душі» (одну й туж пісню можна співати з «душею», а можна «механічно»). Друга не торкнеться нашої душі, перша ж зачепить найглибші, найпотаємніші її струни.

Об'єднуючою основою всіх трьох ключів є «мудра» - «мудрість-РА», коли всі три складові «світу Явленого» і людини поєднані єдиною гармонією в єдину сутність.

Зауваження. Кожному з тіл-складових людини притаманні різні СЖЗ і різні функції. І те, що дієве в одному випадку, є «ніяким», а то й шкідливим в іншому. Тому, чи то в послідовності рухів і поз, чи в порядку і звучанні «молитв» і «заговорів», чи в інших технологіях ключів РА, необхідно дотримуватись тих, що випробувані десятками поколінь і передаються від учителя до учня безпосередньо, або від одного з батьків до одного з дітей. При цьому обов'язкові дві умови: «спорідненість людини до даної технології і порядок дії - виконання «операцій» (хто не горить –не запалить іншого!). Саме в очищенні в тілах людини русел для течії життєдального потоку енергії «Ці», в гармонізації їх структур призначені тантра, мантра, сутра і мудра. І це стосується не лише буття людини, а й налаштування-гармонізації зовнішнього помешкання під потік «Ці» (в східних традиціях дана практика носить назву вчення «феншуй».

Примітка. Тіло, що об'єднує «духовне» та «інтуїтивне (підсвідомості), умовно, можна називати «тілом вісті», або «граммним».

Хто ми є

Відповідь на дане питання є визначальною для розуміння меж існування фізичної території життєдіяльності етносу та її відповідності державним кордонам. На відміну від етнічних державні кордони утворюються за рахунок експансії більш сильних етносів на території сусідів з метою заволодіння їх ресурсами і розбудови власних територій життєдіяльності. Подібна експансія дозволяє поповнити зовнішні ресурси, але не змінює внутрішньої суті етносу, його Шляху Даного, що реалізується в межах саме етнічної території життєдіяльності –ТЖД.

Родове місце білої раси Приазов'я. До Дардано-Азовського потоку - це водостоки Інда, східного рукава Дніпра, Дону і Кубані (Ру-Дани). Міфологічно центром родового місця було місто Гери на березі Інда на північ від Керченської протоки, Відгалуженнями дерева білої раси є індокавказька, тюркська, угрофінська, германська і романська гілки, а центральною була і залишається слов'янська. Суперетноси формувались по басейнах великих рік та по узбережжю морів і океанів: індокавказький зайняв території Кавказу, Іранського нагір'я і Межиріччя Тигру і Єфрата; тюркський суперетнос сформувався на території водостоку Волги, Уралу, Амудар'ї, Сидар'ї та Араксу, рік, що впадають в Каспійське (Хвалинське) море; угрофінський етнос зайняв області водозбору рік, що впадають у Льодовитий океан, в східну Балтику та по верхів'ях водозбору Волги; германський суперетнос розташований на ріках, що впадають у Балтійське море (окрім Волхова і Немана, на яких затвердились слов'яни Литви і Польщі), та по узбережжю Північної Атлантики; романський суперетнос утворився по ріках, що течуть у південній частині Європи та по її Атлантичному узбережжю. Центр розселення білої раси із її родовим місцем займає слов'янський на територіях басейнів рік впадаючих в Чорне (Троянське) море і які носять назви прадавньої богині стихії води Дани. Частково слов'янський суперетнос займає, чи займав у минулому, також басейни Вісли, Ельби (Лаби-Лебеді) та Одери (ріки «від Ра»).

До слов'янського суперетносу відносяться: Україна, Білорусія, Литва, Польща, Чехія, Словаччина, Сербія, Хорватія, Чорногорія, Македонія, Словенія, Болгарія; а також частково, в якійсь мірі «генетично», територію півночі Малої Азії з родоводами «хаттів-гітітів» (від коренів слів «хата», «гать – гатити», і русів).

Український етнос (рід) є частиною білої раси, що сформувався в басейнах рік впадаючих в Чорне море і топонімічно маючих назви від імені прадавньої богині води Дани. До складу цих рік відносяться Дунай (Данай), Дністер (Дана-стра), Дніпро (Дана-Ра), Дон (Дана-Тана) і Кубань (Ру-

Дана). Примітка. У «Велесовій книзі» розповідається про прабатьківщину українського етносу – «Семиріччя». Якщо до п'яти рік Дани додати Південний Буг та Інгулець, що впадають в Чорне (Троянське) море, то і отримаємо велесове «Семиріччя»).

Які ж географічні території є відповідальними за формування українського етносу і його Родових гілок ? На дереві українського етносу, після його розростання, склались наступні етнічні групи-модифікації, а саме:

По Дунаю, та частково Придністров, за літописом Нестора-літописця, займали «інди», що прийшли із Приазов'я, та укри.

По Бугу живуть бужани і подоляни; на території Миколаївської області та частково Тернопільської і Хмельницької областей, а також на Опіллі та частково на території Вінницької і Кропивницької областей.

По Дністру та його притоках мешкають «верховинці-гуцули», українці, що мали в минулому власні назви сербів, білих хорватів (горватів), буковинців, і які займали території з самоназвами Буковина і Покуття, розташованих в межах Одеської і Чернівецької областей по Дністру.

По південному Бугу і Інгульцю розташовані поселення «подолян».

По Прип'яті, в межах «Берестейщини» Волинської області, Рівненської та Житомирської областей мешкають «волиняни», «поліщуки» і «древляни».

По Десні і Сейму, на території Чернігівської та Північної частини Сумської, розташована Сіверщина, територія «сіверців-сіверян», вони ж «вольки», в ареал розселення яких входять також окремі території Гомельської, Брянської і Курської областей, насильно приєднаних до Російської Федерації в 1922 році.

По Сейму, Сулі, Ворсклі і Самарі територія заселена слобожанцями, вільними козацькими родами - це територія Полтавської, Харківської, півдня Сумської і, частково Дніпровської областей. До Слобожанщини відноситься і Піддубщина, що розташована в межах Білгородщини та Воронежської областей, також насильно передана до складу Росії.

По Дінцю і по Дону знаходиться територія «асів» (асів Дону – Дон-б-асів), інша назва асів - донеччани - це територія Луганської і Донецької областей, а також, частково, Воронежської і Ростовської областей, що відносяться нині до Росії.

По Кубані з прадавніх часів відома Руськолань, вона ж Тьмутаракань, де мешкали руси (не росіяни-татари) і кубанські «косаки-козаки» (нині це територія Краснодарського краю)

По верхів'ях Дніпра, в межах Київської і Черкаської областей, розташовані землі «полян».

По середньому подніпров'ю, а також, частково, Полтавської, Кропивницької, Дніпровської і Запорізької областей розташовані землі «антів».

По нижньому подніпров'ю знаходиться територія «таврів». Історично до Таврії відносились Катеринославська губернія, що включала Запорізьку і Херсонську області, та, частково, Донбас.

Окрім цих територій до земель таврів відносився і Крим, який в середні віки був захоплений і заселений «кримчаками-татарами».

З огляду на сучасність державну територію України в етнічному плані можна розділити на 14 адміністративних областей: Сіверщину в межах Чернігівської області і півночі Сумської; Слобожанщину – куди входять південь Сумської області, Полтавщина, Харківщина та північ Дніпропетровської, Донецької і Луганської областей. Аналогічно, Донбас - це Луганська і Донецька області, Пороги - Дніпровська і частково Запорізька області, вони ж «січеславщина». Таврія - частково Приазов'я, Запорізька і Херсонська області та Крим; Побужжя - Миколаївська і частково Кропивницька області; Поділля - Вінницька і частково Кропивницька області; Опілля - Тернопільська і Хмельницька області; Верховинщина (Карпатщина) - Івано-Франківська і Чернівецька області; Покуття - Одеська область; Львівщина - Львівська область і Закарпаття; Берестейщина - Волинська і Рівненська області, частково Житомирська; Полянщина – Київська, частково Житомирська і Черкаська області; Кримська Автономна Республіка на території Кримського півострова. Окремий статус може мати Закарпаття в складі Львівської області, яка, в свою чергу, може утворити окремий регіон Волині в складі з Волинською областю. В такому разі окремим регіоном може бути Древлянський в межах Рівненської і Житомирської областей. Можливий також варіант утворення Причорномор'я в складі Одеської і Миколаївської областей та Поділля в складі Вінницької і Кропивницької областей.

Настанови.

Не по «словах», а по справах їхніх пізнаєш їх. Хто раз тебе підвів, майже гарантовано підведе знову.

Серед оточуючих тебе людей обирай в свої спільники тих, «для кого ти зробив на «копійку», а він поспішає віддячити тобі на «карбованець», але не навпаки.

Можна допомогти людині (і не лише) один раз в критичній ситуації, але не «приручай» її, бо вона свої проблеми перекаже на тебе і часто потім паразитує на тобі, роблячи тебе винуватим за твоє ж добро.

Як людину сприймають маленькі діти, такою вона і є (при умові, якщо дорослий не зваблює дитину).

Поважай кожну людину, але ніколи не дозволяй їй сісти на твою шию.

Кожна людина має два «ярма» на майбутнє: професію, яку обрала, і другу половинку сімейного подружжя.

Те, що шукає людина, те шукає її. Якщо ідеш Шляхом своєї долі, то все необхідне для цього вже чекає на тебе: і вчитель-наставник, і книга, і необхідний ресурс.

Життя це ярмарок, де кожна людина при знайомстві «продає» себе, висвітлюючи, презентуючи і приписуючи привабливі «речі», і ховаючи недоліки. Для об'єктивної оцінки того, з ким маєш справу, поспостерігай за нею тоді, коли вона не знає про це.

Люди діляться на дві категорії: сутність одних визначається «посадою» і місцем в ієрархії суспільства, сутність інших не залежить від неї. Якщо вона – людина, то такою залишиться незалежно ні від чого.

Обирай собі подружжя твого ж інтелектуально-духовного рівня, бо інакше сім'я досить швидко розпадеться, або ж друга половина стане обслуговуючою для першої.

В житті об'єднує спільна справа і спільні інтереси в досягненні бажаного результату, а роз'єднує і, навіть, робить ворогами, поділ цього результату.

В житті збирай лише те, що тебе зачепило, зацікавило, бо це необхідне для реалізації твого Шляху Даного, того, заради чого ти прийшов у цей світ.

Яке середовище обираєш і створюєш навколо себе, і яке комфортне для тебе, такий і ти сам.

Для дітей важливі не іграшки, а технології існування і стосунків у суспільстві через ігрові ситуації з оточуючими, бажано дещо старшими дітьми. Безцінне в цьому відношенні спілкування з трохи старшими братиками і сестричками.

Одна дитина в сім'ї виростає «наполеончиком». І, навіть, коли вона турбується про інших, то, не помічаючи сама того, в центр буде ставити себе. Тримайся подалі від «наполеончиків».

Сім'я, що має одну дитину, за висловом видатного педагога Макаренка, є «калікою». Сім'я з двома дітьми – є «неповноцінною». І лише в сім'ї, що має три дитини і більше, є умови для їх повноцінного навчання і виховання.

Не ламай гілку дерева, як і інших рослин – вони живі і їм боляче.

В усьому май почуття міри.

Все, що не використовується, атрофіюється і руйнується. Все життя, кожного дня, маєш навантажувати і тренувати всі системи свого організму для тримання фізичного, інтелектуального і духовного тіл в доброму стані.

Став у житті велику мету, досягнення якої б зайняло роки і роки. Чим триваліша задача, тим більшого часу і тривалості твого життя вона вимагає, як і володіння необхідними технологіями. Пам'ятай: час твого перебування на землі визначається часом рішення твоєї задачі.

Після одруження забудь про «Я»! В усьому має бути «МИ» і те, що важливіше для сім'ї.

Рух завжди, скрізь і в усьому. Без фізичного руху, без руху розуму і без духовного руху життя швидко перетвориться в «болото».

В житті завжди присутні три дії: хочу, можу, і треба, які, найчастіше, не співпадають. Щаслива та людина, в якій вони є одним цілим.

В кожній ситуації зваж плюси та мінуси наслідків і, те, що переважає, те і обирай.

Не душа має обслуговувати тіло, його «насолюди», його фізіологію, а тіло - душу.

Завжди і в усьому розраховуй на себе і свої можливості в реалізації своїх планів. В спільній дії – на гарантованість отримання своєї частки.

Життя це «бартер»: я тобі – ти мені. Важливо, щоб він був у «плюс», а не в «мінус».

Вчасно турбуйся про те, чого не достає, і викидай, позбуйся того, що зайве, що не використовуєш, бо воно для підтримки свого існування забирає твій час і енергію, які необхідні для реалізації сутності твого життя..

Кожна родина повинна мати достатній простір життєдіяльності не лише на сьогодні, а й турбуватись про можливості його розбудови для своїх дітей і онуків в майбутньому.

Пріоритетність діяльності людини має визначатись в послідовності: сім'я, родина, етнос, людство, планета.

Термін життя людини (впродовж реінкарнацій) обумовлений термінами задач, що вона має виконати.

Бажаєш жити довше – проростає своїми думками, планами і діями в майбутнє. Якщо ти цього не робиш – ти там не потрібен і маєш піти, щоб не заважати життю.

Не відставай від темпу потоку життя. Змінюйся одночасно зі змінами в оточуючому тебе світі. Хто відстав – той «пропав».

В житті мають бути не лише фізичні «пости», а й «пости» розуму і духу, щоб позбутись «мотлоху» в свідомості і в душі, зайвого, того, що заважає і перетворює життя в «хащі», чи в «болото».

Не існує інформації не призначеної для «чогось». Якій завгодно інформації довіряй, але оцінюй і перевіряй з позицій знань і досвіду: власного і людства, завжди думай власною головою, бо не існує незацікавленої інформації.

Людина й пальцем не поворухне, якщо не побачить позитивного результату для себе.

Людина сприймає позитивно досягнення іншої лише з точки позитиву для себе. В усіх інших випадках це прояв можливостей «конкурента» і сприймається негативно.

Людей поєднують спільні інтереси і спільний для досягнення позитивного результату морально-етичний кодекс. Порушення його норм і заповідей вкрай негативне, тому «серед вовків по-вовчому вий», «не будь білою вороною, бо заклюють», «в чужий монастир зі своїм уставом не ходять».

В житті людини при рішенні її задач важливу роль відіграє принцип розбудови: я можу «копати» своїми руками, а можу сказати іншій людині: бери лопату і йди копай. Ця людина виконує функції моєї руки, стає її продовженням, її «розбудовою». Не становись елементом «розбудови» чужих інтересів, за виключенням варіанту «симбіозу»: ти мені – я тобі.

Щоб людина в яких завгодно життєвих ситуаціях залишилась людиною, вона має притримуватись правил: «не опуститись нижче людської морально-етичної межі» і «мати простір для особистої думки і власної творчості».

Зробити «діамант» з «алмазу» можна, але не з «цеглини». Спроба в освіті зробити всіх однотипними елементами ні до чого доброго не приводить. Людину треба «гранити» під задачі її Шляху Даного. Не має не талановитих дітей, але кожна з них має свій талант.

В житті потрібен цілеспрямований повсякчасний рух до мети, а не «броунівський», бо де ти був – там і залишишся.

Для позитивної еволюції людини й реалізації її Шляху Даного надзвичайно важливо отримати тіло «родової гілки» і етнічне «ментально-духовне середовище» в поєднанні з «інформаційно-психічним» даної географічної території.

Точність, вчасність, відповідальність – надзвичайно важливі риси вихованої людини.

«Чесне слово» - запорука беззастережної довіри до людини. Це як «печатка» на документі.

Твоєю власністю є лише знання і твоя власна думка, та те, що зроблене твоїми руками. Все, що має природне походження, чи створене іншою людиною, не може бути власністю окремої людини чи групи людей. Його привласнення є тяжким гріхом і має нести кримінальну відповідальність.

Ніколи не довіряй словам до кінця, роби висновки за справами, що за людиною тягнуться. Не по словах, а по справах їх пізнаєш їх.

Не лише для досягнення бажаного результату, а й для продовження тривалості життя, важливі стабільність і ритм із дня в день, та позитивне відчуття від прожитого дня.

Мета наповнює сенс твого життя. Чим раніше вийдеш на дорогу до мети, тим більші здобутки матимеш в кінці. Мета має бути «важливою» і «масштабною», бажано в термінах тривалості життя, і потребуючою безперервного навчання.

Для повноцінного життя необхідно мати три «майданчики творчості»: фізичної, ментальної і духовної.

Чотири найтяжчих гріхи в житті людини: «подружня невірність», «самовбивство в наркоманії і ігроманії», «паразиткування на житті іншої людини (перш за все це бізнес)» і «руйнація, вбивство життя навколо себе».

На старі «штани» не кладуть нові «латки».

Всьому свій час: час рости, час навчатись, час створювати сім'ю і час розбудови простору її життєздатності, час завершення задач Шляху Даного і підбиття його підсумків. «Прогавиш» - не наздоженеш.

Як назовеш, так і поїде. Назви – це «коди-ключі» до життя людини.

Для нормального функціонування кожний орган людини має отримати необхідне навантаження.

Є велика різниця між поняттями «дивитись і бачити», «слухати і чути», «знати і розуміти», «відчувати і усвідомлювати», «говорити і діяти».

Все, що не використовується – атрофірується, руйнується, відмирає. Це стосується як фізичного, так і ментально-психічного стану людини.

Примітка: настанови відповідають досвіду автора і в багатьох випадках співзвучні досвіду буття українського етносу. Допитливому читачеві рекомендуються книги світочів думки українського Роду (приведені в книгах «Віди» і «Слово» автора), настанови великих світочів людства Будди, Христа, Магомета, Заратустри, Лаоцзи, Конфуція, а також вислови таких непересічних особистостей, як Честерфільд, Паркінсон, Беттельгейм та інших.

Кодекс українця

1. Українець не той, хто громадянин України, а той у кого душа українця. Можна мати «тіло» українця, а «менталітет» і «дух» іншого етносу, іншого «родового дерева».

2. Українець це той, хто живе у відповідності до непересічних рис-інваріантів (рис, що не змінюються доти, доки існує, квітне «дерево Роду» етносу) - першопрохідців-першовідкривачів за обрії знань і досвіду людства. Для українців – це світи фізичний, інформаційний і духовний. Визначальними рисами українця є також допитливість, творчість, винахідливість, пристосовуваність, космічність мислення і вчительство, мовна належність - риси необхідні для «кроків за обрій».

3. Українець це той, хто живе за морально-етичним кодексом живого, розумного Всесвіту, головним девізом якого є «почуття міри» - «не нашкодити», а зробити все можливе для його розквіту і його майбутнього, при тому не лише наслідуючи морально-етичні кодекси людства (буддизму, християнства і магометанства), а й поширюючи їх на всі ступені будови і життєдіяльності Всесвіту.

4. Українець це той, хто в своєму житті крок за кроком проходить ступені сходження до вершин розуму і духу, до «горнього, до вишнього», на шляху

- служіння сім'ї, родині і Роду;
- навчання, пізнання законів Космосу і сенсу його буття;
- набуття духовного досвіду;
- проходження шляху вчительства, «поБУДДИ» людства.

5. Українець це той, хто шанує і виконує заповіді світочів-творців українського етносу, «Оберегів» його Роду, притримуючись принципів-заповідей творця Всесвіту Сварока, патріарха-вчителя Ора-Орія, Гермеса-Трисмигіста – «героя-месника тричі могутнього», фундатора слов'янства Божа-Білояра, великого князя і будівничого України-Русі Святослава, духовного наставника українців Володимира Мономаха, духовного батька етносу Тараса Шевченка!

6. Українець це той, хто відповідно заповітам, обирає собі шлях, заповіт і присягу «Лицаря України», «Оберега чи Берегині України»; заповіт і присягу Лицаря-характерника», дотримуючись «Карбів сім'ї, родини, Роду, етносу».

7. Українець це той, хто навчається володіти чи володіє чотирма сонячними ключами РА! Це ключі: манТРА; танТРА, мудРА і сутРА!

8. Українець це той, для кого найсвятішими є сім'я і діти в гармонії, єдності і пошані поколінь батьків і дітей! Без сім'ї, освяченої Родом і Всевишнім, без дітей у Роду і етносу не має майбутнього! Діти – це можливість реінкарнації батьків у «Родовій гілці», це можливість продовжити свій «Шлях Даний» в «родовому дереві», в тілі придатному для нового втілення.

9. Українець це той, хто живе за законами природи, в єдності і гармонії з нею, розуміючи, що людина лише «клітинка» живої, розумної неньки-планети «Земля»!:: це той, хто відноситься до «братів наших менших», як до самих себе!

10. Українець це не лише захисник і оберіг власної території життєдіяльності свого Роду, свого етносу, а й людства в цілому не лише від «сусідів-конкурентів», а й інших форм життя і розуму у Всесвіті. Поважай всі роди, всі етноси і раси, пам'ятаючи, що від генетичного, ментального і духовного розмаїття культур і світоглядів залежить майбутнє людства! Але нікому і ніколи не давай «сісти тобі на шию» і стати злочинним знаряддям чужих планів і намірів.

11. Українець це той, хто бачить, вивчає, досліджує і шукає рішення глобальних проблем в усіх аспектах буття рідної планети, чиє життя проходить в творчості і пошуку, в освоєнні нових територій і ресурсів життєдіяльності; не шляхом загарбання і привласнення чужої, а в розбудові власної завдяки діяльності розуму і серця, в розбудові ще не освоєних іншим розумом територій життєдіяльності.

12. Українець це той, хто мріє і робить все можливе для того, щоб перетворити свою Батьківщину в «країну-казку», в «країну-РА», в Україну Триславну» на всіх рівнях буття живого, розумного Всесвіту! І щоб у всіх його куточках знали і говорили про українців як надзвичайно талановитих, красивих і досконалих фізично, розумних і мудрих, з великими люблячими Всесвіт серцями, Людей з великої літери!

Україна – дороговказ людству в майбутнє !

Декларація прав і обов'язків українців

Права українця

1. Кожна людина, має свій Шлях Даний і як частинка живого розумного Всесвіту однаково важлива в його становленні і еволюції, а тому всі люди від народження рівні.
2. Ні за якими зовнішніми (фізичними), інтелектуальними і духовними (світоглядними) відмінностями людина не підлягає дискримінації якщо вона не шкодить живому розумному Всесвіту і не зазіхає на ТЖД (територію життєдіяльності) інших членів суспільства.
3. Жодна людина не має права розпоряджатись життям іншої без її власної волі. Життя кожної людини святе, якщо вона зумисно не лишила іншу .життя .
4. Використання іншої людини без її волі в якості інструмента досягнення власної мети, особливо рабство (фізичне, інтелектуальне і духовне), не допускається ні в якій формі.
5. Насилля ні в фізичній, ні в інтелектуальній, ні в духовній області недопустиме, особливо у вигляді світоглядного чи духовного зомбіювання.

6. Всі люди в своєму соціумі мають рівні суспільні права незалежно від матеріальних і соціальних можливостей.
7. Всі члени суспільства мають рівні права перед законами даного соціуму.
8. Права людини у вигляді законів в даному соціумі приймаються волевиявленням більшості через копне право (виборності і делегування повноважень знизу доверху всіма членами соціуму).
9. Жодна людина не може бути обмежена фізично, інформаційно чи духовно в своїх правах, якщо вона не порушила закони даного соціуму.
10. Кожна людина має право на справедливий суд за участю присяжних за умови відповідності зла і покарання за нього.
11. Людина не може бути звинувачена без доказів її вини. Першопричина всіх подій в зацікавленості дієвих осіб, або в протидії змінам.
12. Ніхто не має права впливу на приватне життя людини без її бажання і згоди.
13. Кожна людина має право вільного пересування в межах свого соціуму, а в межах інших соціумів за їх запрошенням та за відсутності претензій на чужу ТЖД.
14. Кожній людині має бути забезпечено право на безпечне помешкання в межах ТЖД власного соціуму. В разі відсутності безпечності у власному соціумі вона може його отримати в іншому за його запрошенням.
15. Кожна людина має право на самоідентифікацію, на свою національну і родову приналежність і громадянство своєї країни.
16. Кожна людина по досягненню повноліття має право на сім'ю, вступаючи в шлюб і несучи взаємну відповідальність за дітей.
17. Кожна людина є володарем майна створеного власною працею, інтелектом і талантом, майном переданим батьками в спадок, а також майном отриманим при обміні шляхом еквівалентної праці іншої особи (але не за технологіями бізнесу і лихварства).
18. Кожна людина має свободу совісті в межах морально-етичного кодексу людства.
19. Кожна людина має право на самовираження через творчість і реалізацію своєї особистості.
20. Кожна людина має право на вільні зібрання з якого завгодно важливого питання для соціуму, але завжди поважаючи думку і право більшості.
21. Всі члени соціуму мають право на демократичні зміни без шкоди для території життєдіяльності соціуму в межах пошукової частини наявного ресурсу.

22. Кожен член соціуму має право на соціальний захист, медичне обслуговування, за умови позитивного внеску в життєдіяльність соціуму, або на мінімальний ресурс життєдіяльності за відсутності такого внеску за законами прийнятими більшістю членів соціуму.

23. Кожен член соціуму має право на труд і створення своєї території життєдіяльності в межах території і законів життєдіяльності соціуму .

24. Кожна людина має право на вихідні і відпустку в термінах необхідних для відновлення фізичного і творчого ресурсу, перш за все шляхом зміни виду діяльності.

25. Кожна людина має право на власне житло і їжу, якщо вона не протипоставила себе громаді (соціуму).

26. Кожна людина має право на безкоштовну загальну і вищу освіту в інтересах соціуму.

27. Кожна людина, яка зробила внесок в інтелектуально-духовну скарбницю соціуму, повинна мати захищене авторське право, але не на природні скарби, конструкції і технології.

28. Кожна людина має право на мирне помешкання не лише в фізичній, а й в інформаційній, і в духовній сферах життєдіяльності.

29. Кожна людина має право на відповідальність за особисто прийняті рішення і вчинки.

30. Кожна людина не може бути облишена прав задекларованих вище, якщо соціум не змінив в конкретній позиції обмеження на індивідуальні права у відповідності до змін в етнічному та в загально-людському морально-етичному кодексі людства.

Обов'язки українця

1. Рівні права накладають рівні обов'язки на всіх членів соціуму.

2. Пріоритетними обов'язками є обов'язки перед родиною і Родом, затим етнічно-соціальні і загальнолюдські.

3. Кожна людина повинна повернути соціуму, як мінімум, вкладений в неї ресурс для її становлення.

4. Людина, як клітинка живого соціального організму, не може існувати поза соціумом, а тому має жити в черговості дій: «треба» - для соціуму, «можу» - як суб'єкт соціуму, і «хочу» - якщо дозволяє соціум.

5. Першочерговим обов'язком кожного члена соціуму є:

- а) підтримка існуючого простору життєдіяльності етносу;
- б) захист всіма можливими засобами території життєдіяльності етносу (соціуму);
- в) розбудова фізичної, інтелектуальної і духовної території життєдіяльності соціуму (від сім'ї до людства).

6. Обов'язком кожного члена соціуму є створення і збереження сім'ї, як основи розвитку і майбутнього соціуму.

7. Майбутнє соціуму і людства - це діти. Обов'язком кожного члена соціуму є відтворення соціуму через народження дітей, їх виховання і освіту. За неможливості мати власних дітей кожен член соціуму має за обов'язок приділяти достатньо уваги і освіті дітей-сиріт.

8. Кожен член соціуму має бути в готовності до власної жертвовності при загрозі існуванню етносу чи при загрозі існуванню людства.

9. Кожен член соціуму, має дбати про екологію помешкання не лише соціуму і людства, але й про майбутнє біосфери та планети в цілому. На випадок можливої, незалежної від людства руйнації життя на планеті, необхідно дбати про можливості його відновлення і розбудови за будь-яких умов (створюючи своєрідний «Ноїв ковчег» життя).

10. Обов'язком кожної людини є виконання якої завгодно роботи творчо, з любов'ю, таким чином, щоб створене гармонійно вписувалось в існуючу архітектуру природи.

11. Для прогресу людства і планети кожна людина має вдосконалювати себе, прагнути бути кращою в сфері своєї діяльності, учитись і учити інших.

12. Кожна людина має шанувати батьків, учителів, усіх хто творив фундамент Роду і людства до неї і її можливості на майбутнє.

13. Обов'язком кожної людини є турбота про братів наших менших, про фауну і флору з тим, щоб у них були всі необхідні умови і простір життєдіяльності для їх існування, життя і еволюції.

14. Обов'язком кожної людини є турбота про безпечне помешкання для сім'ї, Роду, соціуму і людства.

15. Кожна людина має допомагати іншій у відстоюванні її прав як людини і громадянина (члена) соціуму.

16. Кожна людина має жити за морально-етичним кодексом етносу і людства.

17. Кожна людина, що виросла і отримала свій інтелектуально-духовний багаж в даному етносі, має служити своєму Роду і своїй країні.

18. Інтелектуально-духовний ресурс найцінніший і жоден етнос (як і країна) не має права грабувати інші під гаслами права на вільне переміщення особистості.

19. Кожна людина має жити за заповіддю «не лише не нашкодити живому розумному Всесвіту, але й зробити все можливе для його розквіту і еволюції».

20. Головний обов'язок кожної людини – завжди, скрізь і за яких завгодно обставин в усьому залишатись Людиною.

Лицарство

Кони лицаря-характерника

Головним чинником побудови України майбутнього, України Триславної, будуть готові до даної місії українці. Відомий вислів «подивись на молодь і ти побачиш країну, якою вона буде через кілька десяти років». Для того щоб виховати будівничих нової України, необхідно займатись даним надзвичайно важливим питанням невідкладно, уже сьогодні. Згадаймо вислів Бісмарка: перемога кується не на полі брані, а за шкільною партою!

Суттю проекту «Лицарство» є підготовка молоді до рішення задач «Шляху Даного» українського етносу, до ролі авангарду-першопрохідника українців в пошуку нових територій життєздатності у всесвіті (впершу чергу в його основоутворюючій інформаційній складовій, в області розуму, світобачення і світосприйняття). З метою реалізації даного проекту по всій етнічній території України (по басейнах рік впадаючих в Чорне море і названих в честь богині води і життя Дани, а саме: Дунаю-Данаю, Дністеру-Данистра, Дніпра-ДаниРа, Дону-Дани, Кубані (Кубени)-Рудани) в кожній громаді започатковуються школи «лицарства». Підготовка молоді в школах лицарства може вестись у трьох напрямках: фізичної досконалості, досконалості інтелектуальної і духовної досконалості, або в одному із них в залежності від готових до даної місії вчителів-наставників. Основою школи «лицарства» на Шляху Сходження до звання «Лицаря», до стану «Лиця-Ра», мають бути відповідні фундаментальні для кожного напрямку речі в наступній послідовності.

Перший ступінь – ступінь фізичної досконалості, ступінь «Лицаря-захисника», учня-послідовника князя Святослава, ключ «тант-Ра», «танок Ра»:

- щоденне фізичне навантаження не менше двох годин,;
- наявність спортивних майданчиків для індивідуальних і колективних ігрових занять;
- засвоєння індивідуальних і колективних технологій захисту і взаємодопомоги;
- демонстрація набутих можливостей перед громадою на свято «Покрови» (22 вересня, на рівнодення);
- за рішенням громади юнак чи юнка отримують одяг учня школи фізичної досконалості пурпурного кольору зі знаком-символом «Зірки Покрови» на рукаві, що містить в центрі символ «інь-ян» (вона-він), головний убір із зображенням перехрестя снопа пшениці і меча Святослава з зіркою над ним.

Другий ступінь – ступінь інтелектуальної досконалості, ступінь «Ра-мана» - «Лицаря знання», ключ «мант-Ра», «розум Ра»:

- оволодіння знаннями в об'ємі загальноосвітньої школи, знаннями про закони будови і функціонування природи і суспільства;
- розрізняти поняття «хочу, можу і треба» і діяти відповідним чином в межах родової і суспільної територій;
- сформулювати розуміння свого «Шляху Даного», обрати свою професію і прагнути досконалого володіння нею;
- присвятити вільний час власній творчості на громадському чи власному «майданчику творчості»;
- демонстрація інтелекту, творчості, винахідливості відбувається перед громадою на свято «Великодня» (22 березня, в час весняного рівнодення);
- за рішенням громади юнак чи юнка отримують одяг учня інтелектуальної досконалості блакитного кольору зі знаком-символом народження Всесвіту «Яйцем-писанкою» з Сонцем всередині і промінням навколо, головний убір із символом Сонця у вінку з кольорами чотирьох стихій навколо.

Третій ступінь – ступінь духовної досконалості, ступінь «Лицаря Духу», учня і спадкоємця духовного тата українців Тараса Шевченка, ключ «сут-Ра», «сутність Ра»:

- бути творцем і активним носієм духовної спадщини України і людства, в тому числі родових культів, обрядів, свят;
- володіння пісенно-музикальним спадком родового дерева;
- жити за законами-заповідями етнічного морально-етичного кодексу, мати в усьому «почуття міри»;
- з повагою і любов'ю відноситись до всього, що стосується буття живого розумного Всесвіту;
- жити за головною заповіддю буття людства: «не нашкодити Всесвіту, зробити все можливе для його розквіту і процвітання»;
- завжди пам'ятати, що «пустелі земній передують пустеля душі!»;
- демонстрація духовної досконалості відбувається на «Різдво» (22 грудня, час нижнього сонцестояння, час народження нового РА);
- за рішенням громади юнак чи юнка отримує одяг золотого кольору з символікою «сонячного хреста» (хреста з сонцем на перехресті), в тому числі і на головному уборі.

Четвертий ступінь – ступінь вчительства, «Шлях Будди, шлях того, хто будить людство і веде його на «Шляху Даному», ступінь «Лицаря України», ключ «муд-Ра», «мудрість Ра», колір білий, символ «Триглав-Трисил»:

- бути прикладом, взірцем світла, святості, людяності для всіх оточуючих тебе людей, в першу чергу для молоді;
- бути вчителем, будити і розвивати думку учня і потяг до власної творчості,
- слідувати законам Праві, Шляху Даного, Шляху Очищення (пости фізичні, інтелектуальні і духовні);
- мислити категоріями буття Всесвіту слідуючи законам і принципам його будови і функціонування;

- обирається громадою в якості наставника, вчителя-вихователя майбутнього громади і родового дерева України під час свята «Троїці», свята Всевишнього, сонячного свята Ра;

Імена і прізвища всіх лицарів з перерахуванням їх внеску в розбудову України Триславної», з вказівкою часу посвячення, вносяться у **білу книгу** громади. Аналогічно всі, хто причетний до руйнації, нанесення шкоди громаді і етносу, заносяться в **чорну книгу** її буття.

Кожен, хто вступає в школу лицарства має слідувати «Клятві лицаря-характерника». «Карбам сім'ї, родини, Роду», «Правам і обов'язкам українця», «Морально-етичному кодексу українця», знати заповіді патріархів українського родоводу, «Молитви за Україну» та гімни України і Сварока.

Перераховані джерела можна знайти в книгах «Оберіг», «Свастя» (Звернення до українців) та в інших книгах сайту «Країна-Ра», книгарня.

Кони жінки-берегині.

1. Кожна жінка є берегинею своєї сім'ї (сім – я) і свого роду; бути берегинею - це не лише обов'язок, а, перш за все, покликання, основа і сенс буття людського і буття Всесвіту;
2. Жінка повинна бути матір'ю нового життя народжуючи дітей, вирощуючи, доглядаючи і виховуючи їх. Для збереження життєздатності роду в повноцінній сім'ї має бути не менше трьох дітей;
3. Кожна дитина має отримати ім'я, що буде «кодом» буття у всесвіті. Ім'я дитини повинно нести кореневу основу родової гілки, пам'ятаючи, що слов'янські імена в більшості двохкореневі: Яро-слава, Свято-слав, Добро-світ, Любо-мир, Володи-мир, Сама-ра та їм подібні, бо
4. для повернення до нового життя тих членів Роду, яких шанували, любили і поважали, необхідно мати дітей, які б носили ім'я тих, кому ви хочете дати можливість продовжити Шлях їм Даний на вашій родовій гілці.
5. Жінка-мати повинна не просто виростити дітей, а виховати їх відповідно до заповітів і настанов світочів розуму і духу людства, етносу, свого Роду, врахуючи прояви Шляху Даного кожної дитини і перспектив буття в майбутньому.
6. Важливою частиною виховання юного покоління є освіта, першочерговими задачами якої є закладання знань і досвіду не лише про зовнішній світ помешкання дитини, а й вивчення технологій життя в даному середовищі з елементами творчості і власної незаангажованої думки.
7. Мама Берегиня має привити дитині правила і обов'язки в житті і сім'ї, навчити шанувати і поважати старших батьків і родичів, доглядати і турбуватись про всіх членів родини, а також про всіх живих істот фауни і флори, про рослинний світ як в родинному помешканні, так і навколишньому середовищі.
8. Особливу увагу мама-берегиня має приділяти розбудові і оформленню сімейного гнізда оселі. Дім, чи квартира, має бути не складом, не пусткою, не набором випадкових речей, а має відповідати умовам фізичного, інтелектуального і духовного розвитку при дотриманні

санітарно-гігієнічних умов на всіх перерахованих складових і стадіях розвитку цілісної людини.

9. Родове гніздо має нести ознаки родової гілки і Роду в цілому; історії і традиції, пам'яті про знакові постаті родоvodu та досягнення його членів; родини в розбудові і оформленні сімейного помешкання. При оформленні житла бажані речі і обереги родини: фото, портрети, рушники, непересічні предмети вжитку, а також всього, що стосується сімейних традицій.

10. Об'єднуючою, скріплюючою основою родини має бути спільна справа, рішення нагальних задач сімейного добробуту, бажання спільного досягнення мети і т.д. Важлива роль при цьому належить справі розбудови спільного простору життєдіяльності, в якому мають бути і інтелектуальна, і духовна складові в організації спільної праці і спільного відпочинку.

11. Постійної уваги мами Берегині вимагає здоров'я членів родини; здорове, раціональне, ненадлишкове харчування на основі продуктів, що були у вжитку десятків поколінь родоvodu на даній етнічній території; лікування, перш за все, ліками місцевого, рослинного і тваринного походження; максимально можливий час перебування в природньому середовищі без «сміття» штучного модифікованого та іноземного походження. Надзвичайно дієвими у підтримці здоров'я є емоційна атмосфера віри, надії і любові; бажання робити добрі справи.

12. Цілісна, здорова родина може існувати і розвиватись лише в етнічному середовищі, в межах життєдіяльності Роду, тому для збереження його цілісності і життєздатності, перспектив буття в майбутньому, необхідна постійна увага. Берегиня має опікуватись збереженням і розбудовою етнічного міфу, інтелектуально-духовній основі його становлення, знання історії етносу, імен і ролі видатних його фундаторів, творців духовності і інтелекту, лицарів і берегинь родоvodu. Непересічна її роль також в організації та проведенні свят, слідуванні етнічним традиціям, у використанні етнічної символіки і етнічних оберегів, у пісні і танці, в одязі і в справах етнічного характеру, в культових обрядах і в усіх видах мистецтва, що мають бути невід'ємними частинами етнічного виховання молоді; пам'ятаючи, що в основі інтелектуально-духовного становлення була є і буде етнічна мова.

Додатки.

Свята всіх українців: Різдво, Великдень, Троїця, Покрова.

Різдво і Святвечір - їх символ «сонячний хрест» та стяг України; культ Дідуха і Коляди та щедрування;

Великдень і Радуниця - символ «яйце-писанка», культ відродження життя і його оновлення; Троїця, свято Всевишнього і бога Сонця РА, бога неба Дива, символ «трисил-триглав», культ буйства і розквіту життя, етнічний символ «вінок з 12 квіток переплетених 12 стрічками Шляху Даного»;

Покрова – свято Берегині-захисниці, символ - восьмикутна зірки з триграмами, культ урожаю і створення сім'ї – одруження.

Родові свята і свята стихій: Купали, Дани - води і водограю; Огні, Пека і Цура – вогню; Вія, Перуна – повітря (Перун також відповідає за руни Шляху Даного); Макоші і Ями, – землі (Яма водночас є богом підземного царства); Пана, Волеса, Даждьбога – біосфери, життя; Лелі-Лелеки (Ліліт), Лади, і Ос-Еля (Василя) - оселі, сім'ї, дитинства (продовження Роду).

Сімейні свята: День народження, іменини (хрещення вогнем, водою, повітрям, землею, зерном (насінням); початок і закінчення освіти, підготовки до дорослого життя); посвята в доросле життя; заручини і одруження; закладка сімейного помешкання (вселення в нього), посадка дерев, облаштування батьківської хати (батьківського «порогу»); храму в честь фундаторів Роду (в селищі в честь першопоселенців, визначних діячів, святих-покровителів).

Морально-етичний кодекс Людства в 3-му тисячолітті

Все суще єдине і все має своє призначення,
Свій шлях і свою долю.
Не існує території і простору не зайнятих іншими
І не можна заходити в чужий дім без запрошення;
Тож не маємо права ні вмішуватись
Ні приймати рішення за інших,
Ні судити їх, не знаючи їх.
Але не маємо права і сидіти осторонь
І спостерігати здалеку,
Коли інші в нерозумінні своєму
І в жадібності низькій своїй
Руйнують наш загальний Дім
І душі людські!
Бо не розуміють, що все взаємозалежне,
Взаємпроникне і взаємопов'язане!
На загрозу меча — мечем відповідають!
Завжди і всюди маємо визнавати закони Всесвіту
І слідувати принципам його будови і розвитку;
Не принижуючи себе і поважаючи всіх
В Ієрархії Земній і Небесній, з любов'ю і надією,
Завжди і у всякій справі залишаючись Людьми –
Дітьми Божими!
Пам'ятаймо, що кожен крок Людства –
Це ще один крок в Задумі Божому!

Життя наше нам дароване Богом
Не для того, щоб ми його проспали, чи пробайдикували,
І не для того, щоб після нас залишились гори сміття і море помиїв
А щоб прожили кожний день і кожний час,
Бо кожна мить неповторна!
І все в житті нашому для чогось та призначене!
Кожного дня маємо звітувати перед Богом
Про бодай невеликі, але добрі справи свої;
Про досягнення в пізнанні Всесвіту, в єднанні з ним,
В поглибленні Розуму і в піднесенні Душі!
Людина має навчатись завжди і всюди. Все життя!
Маємо пам'ятати в усіх справах і поступках наших,

Що не душа має обслуговувати тіло,
А тіло – Душу!

З самого початку не існує нічого назавжди доброго і поганого.
Ніхто нікого у Всесвіті, просто так, нізащо, не карає.
І зла ніхто упереджено проти когось не носить.
І кожне випробування Людині дається Богом по силі її,
І нічого зверх того!
Все інше від низької суті самих людей...
Пам'ятаймо, що в житті за все маємо платити
І що борги наші віддавати дітям нашим!
То ж старайтесь віддавати, а не брати!
Не спокушувати ні Бога, ні Долю,
Ні братів менших без необхідності!
Не буде Бог вирішувати за нас те,
Що маємо самі вирішити!
Людина – сіль Землі. Якщо, ж сіль стане прісною,
То на що вона придатна?!
Хіба, щоб викинули її геть, щоб топтали її!
Не може бути людина ні холодною – ні гарячою!
Якщо вона не слугує добрим справам,
То нехай не втішає себе, що не робить злого,
Бо слугує ворогам своїм!
Хто не протистоїть злу, той допомагає йому!

Не має нічого важливішого в житті Людини
За продовження Роду свого,
За відтворення живого Всесвіту!
То ж самими святими
І непорушними в житті нашому
Мають бути сім'я, родина, ненька!
І не існує більш високого слова, як Мати – Берегиня!
Мама, яка за благословенням Божим дарує нам життя!
Любов дана Людині для продовження Роду,
Життя і во ім'я життя,
А не для задоволення низьких інстинктів,
Бо то не любов, а проституція душі і тіла.
Тож те, що Бог поєднав –
Ніхто нехай не роз'єднає!
В сім'ї не існує "Я", а лише «МИ»,
І наше майбутнє – діти:
Хто не розуміє цього – не має права
Ні на людське кохання, ні на своє майбутнє!

Ми всі різні, але всі ми діти одного батька – Бога,
Не роботи – а сини Божі!
І батько наш очікує від нас не беззастережної покори
І не безумовного виконання призначеного!
А синівської любові, поваги і співтворчості!
Щоб діти Його були достойними
Свого високого звання і призначення!
Доля наша – робити благородні справи,
Бо все що маємо і що дано нам –
Те дано на час! І не для того,
Щоб тримали під замком,
Чи розпорошували по вітру,
А для добрих справ!
Бо любимо людей за добро яке їм робимо,
І ненавидимо за зло що їм спричиняємо!
Пам'ятаймо, що Людина Світло Світу,
То ж не збирайте скарби на Землі,
Де міль поїдає і іржа точить,
І де злодії підкопують і крадуть,
Бо на Небесах потрібні не цінності тіла,
А скарби розуму і духу!

З добрими помислами ідіть першими на зустріч з іншими,
Першими протягніть руку
І першими привітайте зустрічного!
Першими зробіть добру послугу,
Не чекаючи у відповідь більшої.
І не відповідайте на зло з боку інших,
Бо не відають, що роблять...
Коли гавкає, чи кусає Вас пес,
То невже гавкаєте у відповідь і кусаєте його?
Пам'ятайте, що лихослів'я, жорстокість і злість –
Це прояви низької, тваринної суті хижака!
Прийміть міри захисту
І, не зважаючи ні на що,
Продовжуйте свій, людський
Богом указаний шлях!
Будьте обачними в виборі друзів і супутників своїх,
Бо які друзі твої, такий і ти сам!
Не довіряйте словам ні своїм, ні чужим
Бо і Сини Божі і недруги наші говорять одні і ті ж слова,
Кличуть до одних і тих же добрих справ,
Але наслідки цих слів різні!
То ж не на словах, а по справах їх пізнаєте їх!

Пам'ятаймо, що подібне притягує подібне,
І що наверху, те і внизу!
Не створюйте ідеалів і кумирів для тіла свого, -
Бо це поняття людські і створені людиною,
А наслідуйте Великих Світочів,
Духу і Буття людського!
Просіть і дано буде Вам,
Шукайте і знайдете, стукайте і відкриють Вам!
Бо хто в серці має своєму, тому і дано буде!
Але пам'ятаймо, що серце наше там, де багатство наше!
І якою думкою, яким почуттям живемо -
Так і ми самі!
І немає нічого прихованого, що не відкрилось би,
І тайного, чого б не знали!
І якою мірою ви міряєте -
Вимірено буде і Вам!
В проханні не відмовляйте,
Та давайте не гроші і не кусок хліба,
А те, що зможе допомогти вижити
І стати прохаючому Людиною!
Пам'ятаймо, що не хлібом одним живе Людина,
А й всяким словом і Духом Божим!
Бо чим іншим вирізнити Людину від тварини?
І нехай в кожній справі вашій,
І в кожному вчинку вашому
Будуть Глибина Серця і Височінь небесна!
Бо маємо Бога в серці своїм
І жити маємо по заповідях Божих:
- не вбивай, не руйнуй, не оскверняй, не зашкодь, будь милостивий;
- не слугуй своєму его, не лицемір, не виставляй добро на показ, не лжесвідчи;
- не заздри, не бажай створеного іншими;
- не суди не знаючи і не розуміючи, щоб і сам непідсуден був;
- всяку роботу Божу, призначену тобі, виконуй з задоволенням, творчо, з любов'ю;
- не принижуй ні себе, ні інших, завжди пам'ятай, що ти - людина!
- Не обіцяй зверх того, що можеш виконати, і не принось неправдивої клятви, але
виконуй перед Господом клятви твої;
- В усякій справі і в думках своїх завжди май почуття міри, відповідальності і
відчуття межі;
- Шануй батька і матір, виховуй дітьми Божими дітей своїх;
- Вдосконалюй себе, підтримуй і розвивай своє фізичне тіло, свій розум і свою
духовність. І всяку добру справу не відкладай на потім, якщо можеш зробити її сьогодні і
зараз;
- Відносься до інших так, як бажав би, щоб відносились до тебе;

- Полюби всією душею і всім серцем своїм Бога, що дарував тобі життя, і радість бути, жити, любити, творити, сподіватись.

Один раз на рік, як і всі люди на Землі,
Маємо пройти очищення душі –
Через Сповідь перед Богом
І на одинці з Богом;
Очищення свідомості – через усамітнення
І відхід на час від справ мирських;
Очищення тіла через піст –
Не вживання їжі тваринного походження,
В час перед зимовим сонцестоянням.

Головними святами в житті нашому мають бути:

Різдва – народження Бога-Сина, Творця світу явленого,
В час зимового сонцестояння;

Великодня – час воскресіння
І час зміни Чорнобога Білобогом,
В час весняного рівнодення;

Троїці – свято Триглава-Трисила,
Символу Творця Всесвіту і світу Явленого,
Свято єдності трьох космічних сил,
Що визначають Буття Всесвіту,
В час літнього сонцестояння;

Покрови – Матері Світу, Духу явленого, що захищає нас
І дає віру і надію на продовження життя,
В час осіннього рівнодення, в час згасання життя.

Кожного дня відходячи досну, маємо згадати день минулий, і сповідуватись перед Родом і Всевишнім про хоча б і невеликі, але добрі справи свої; з синівською любов'ю і повагою подякувати за день прожитий і попрохати благословіння для добрих справ дня наступного.

І маємо звернутись до Творця Всесвіту нашого з молитвою, що заповідав Ісус Христос:

“ Отче наш, Який на Небесах і в серцях наших! Хай святиться ім'я Твоє, хай перебує царство Твоє і воля Твоя, скрізь і навіки! Хліб насущний дай нам сьогодні, дітям нашим, всьому живому Всесвіту до скінчення часів! І прости нам борги і гріхи наші, як і ми прощаємо боржникам нашим. І відверни нас від омани і спокуси, дай нам волю в усякій справі Божій залишитись Людьми – дітьми божими, і сили, щоб пройти і виконати призначене нам! І врятуй нас від лукавого, і допоможи встояти перед лицем його, бо Твоє – царство, і воля, і сила, і слава навіки! Хай буде!”

Із "Повчання Володимира Мономаха синам".

Діти мої! Хваліть Бога! Любіть також людство. Не піст, не усамітнення, не монашество врятують вас, а благородні справи. Не забувайте бідних: годуйте їх і думайте, що всяке надбання є боже і доручене вам лише на час. Не ховайте багатство в надрах землі: це противно християнству. Будьте батьками сиріт, не давайте сильним губити слабих. Не вбивайте ні правого, ні винуватого: життя і душа християнина священні. Не призывайте просто так імені бога; давши клятву, не порушуйте її. Не оставляйте хворих; не бійтесь мертвих, бо всі вмеремо. Не майте гордині ні в умі, ні в серці, а думайте: ми не вічні, нині живі, а завтра в труні. Бійтесь всякої брехні, п'янства та шкідливих пристрастей, однаково пагубних для тіла і душі. Шануйте старих людей як батьків, любіть юних як братів...

Шануйте гостя і іменитого, і простого, бо гості розповсюджують в чужих землях і добру і погану про нас славу. Вітайте всяку людину, коли йдете мимо. Любіть своїх дружин, але не давайте їм влади над собою. Все добре пізнавши, ви повинні пам'ятати, чого не знаєте, тому навчатись.

Батько мій (Ярослав Мудрий), сидячи вдома, розмовляв п'ятьма мовами, за що поважали нас іноземці. Лїнь мати пороків, стережіться її. Людина повинна навчатись завжди: в дорозі, на коні. Вночі відпочивайте, але хай не застане вас сонце в постелі.

...Двічі розбивав я собі голову, пошкоджував руки і ноги, не боячись за життя в юності і не шкодуючи голови своєї. Але Господь беріг мене. І ви, діти мої, не бійтесь смерті, ні битви, ні звіра, а будьте мужами у всякому випадку, надісланому від Бога. Якщо провидіння визначило кому вмерти, то не врятують його ні батько, ні мати, ні брати. Варта божа надійніша людської.

МАНІФЕСТ

Україна майбутнього – Україна Триславна

Першочергові задачі перебудови України

Фундаментальними рисами українського етносу були, є і залишаються: першопрохідництво, космічність мислення, вчительство. Ми маємо бути дороговказом на шляху в майбутнє і прикладом для людства в його розбудові. Для виконання своєї місії маємо перебудувати свою країну під запити III-го тисячоліття. Першочерговими кроками в реалізації даної задачі мають бути:

1. Перебудова структури влади. Країна має бути парламентсько-президентською. Верховна Рада – двопалатною. Верхня палата – духовно-інтелектуальна, нижня – державно-економічна. Діяльність нижньої палати має будуватись на фундаментальному природньому «принципі золотого перетину», на планово-ринковій економіці; діяльність верхньої – на морально-етичному кодексі людства і українського етносу під гаслом: «пустелі земній передуює пустеля душі!».
2. Впровадження в життєдіяльність народу України:
 - Інституту лицарства з градацією: Лицар Духу України; Лицар інтелектуальної розбудови України; Лицар-захисник України.
 - Інституту «берегинь України» з градацією: «Берегиня українського Родоводу» та «Берегиня спадщини України».
 - Інституту «священництва» з градацією: Старійшина-священник Родоводу» та «Старійшина-священник громади».
3. Впровадження в життєдіяльність України «Екологічної Ради України» з функціями нагляду над генетичним, інтелектуальним, духовним, соціально-суспільним станами та прогнозування їх зміни в майбутньому при участі в рішенні глобальних екологічних проблем людства.
4. Ініціація створення «Слов'янської Ради» країн з переважно слов'янським населенням для сумісного рішення загальноетнічних, економічних, інтелектуально-духовних і соціальних проблем в рамках «Об'єднаної Європи» III-го тисячоліття.
5. Першочерговою підтримкою і увагою має бути основоутворююча одиниця держави - сім'я. Задача держави - впровадження безкоштовних «освіти та виховання» і «охорони здоров'я» на державному рівні. «Освіта та виховання» є фундаментом стану і майбутнього країни, як і «охорона здоров'я».
6. Всі природні ресурси території життєздатності етносу (усе, що знаходиться під поверхнею географічної території, на поверхні і над нею в планетарних межах: ресурси мінеральні, біологічні, водні, енергетичні, та інші) мають бути загальною власністю українського етносу (і нащадків переселенців у другому поколінні, народжених в Україні) та його джерелом існування і не можуть належати конкретній людині. Власністю людини та її сім'ї може бути лише продукт створений в процесі її життєдіяльності: фізичної, інтелектуальної, творчої та духовної.
7. Посягання на фізичну, інтелектуальну і духовну території життєдіяльності українського етносу з боку інших етносів і їх діаспор недопустиме і має захищатись всіма можливими (без шкоди для планети і людства) засобами. Всі види «поневолення-рабства» недопустимі ні в якій формі. Найстрашніше рабство – духовно-світоглядне.
8. Інтелектуально-духовна творчість на рівні з «освітою і вихованням», є запорукою розвитку і еволюції країни, її майбутнього, тому на всіх рівнях життєдіяльності державою мають бути започатковані «майданчики творчості».
9. Впровадження в життєдіяльність українського етносу і населення України «Білої» і «Чорної» книг України (в майбутньому людства) під гаслом: «не нашкодити

живому розумному Всесвіту, планеті і Україні, а зробити все можливе для їх збереження, еволюції і подальшого розквіту!

10. Інформація в III-му столітті стає найбільш агресивною і небезпечною зброєю, засобом програмування-зомбіювання як окремих громадян, так і цілих країн. Засоби масової інформації, особливо закордонні та місцевих діаспор, мають всебічно контролюватись духовно-інтелектуальною радою державоутворюючого етносу.

Наша мета: Розбудова України III-го тисячоліття – України Триславної! України, про яку б говорили в усьому світі, що це країна-казка, країна – рай в природньому відношенні; що це країна, де живуть дуже мудрі і розумні мешканці, країна гуманних і талановитих, високодуховних людей, Людей з великої літери!

Наш девіз: Усе, що на користь процвітання України, заохочується і підтримується; усе, що шкодить Україні, її майбутньому, і майбутньому людства, карається!

ДОДАТОК.

(В.Ю.Шевцов. Скарбниця. 2005)

ОСНОВИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДСТВА, ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ

Людське суспільство, як складна система, розвивається згідно із законами, що визначаються біологічним і соціальним аспектами. Цільовою функцією існування людини, як і суспільства в цілому, є виживання за всяку ціну і продовження себе в своїх дітях. Істота, яка в боротьбі “за місце під сонцем” не має ніяких обмежень в засобах успішної дії, є біологічно ідеальною. Для досягнення мети біологічно ідеальна людина може користуватись всім тим, що дозволяє досягти бажаного без моральних і етичних обмежень. Для тих, хто слабкіший, більш оптимальним є шлях колективної дії, коли слабкі сторони одного компенсуються сильними якостями інших, але водночас, з’являється необхідність впровадження обмежень на взаємовідносини між членами колективної дії. В залежності від внеску тої чи іншої особи розподіляється і спільно добутий продукт, впроваджуються норми взаємовідносин, що отримують назву морального (по відношенню до себе) і етичного (по відношенню до інших) кодексів.

Колектив (сім’я, рід, плем’я) зацікавлені в максимально можливому використанні сильних сторін своїх членів, що в конкретних умовах і на конкретній території веде до спеціалізації даної множини людей. Хтось краще вирощує хліб, хтось краще виготовляє речі вжитку; з’являється необхідність в обміні продуктами діяльності, а з ним і необхідність в загальноприйнятому еквіваленті обміну – в грошах, з’являється ринок. Інтуїтивно людина сприймає гроші як еквівалент власнозатраченої праці, як її вартість.

З одного боку різні колективи зацікавлені у взаємодоповнюючій співпраці, що дозволяє досягти кращого спільного результату, з іншого – з’являється конкуренція між колективами, що

використовують один і той же обмежений предмет праці, одні й ті ж засоби виробництва, один і той же ринок обміну (продажі) виробленого продукту. Біологічний принцип виживання (боротьба за місце під сонцем) веде до конфліктності. По відношенню до конкурента не існує ні моралі, ні етики. Конкурент – це загроза твоєму існуванню, він має бути обмеженим, або взагалі знищеним. А якщо у тебе нічого обміняти, то при наявності сили, розуму, інших гарних і не дуже якостей, можна виробника (і власника) бажаного продукту просто завоювати, обібрати, обдурити, включити з вигодою для себе в процес виробництва продуктів життєдіяльності. Тож у взаємовідносинах між різними спільнотами людей весь час присутні дві тенденції: взаємодоповнюючої співпраці, що об'єднує, і конкуренції за простір життєдіяльності в умовах обмежених потоків енергії, речовини, інформації, території, змінних у просторі і часі.

Не існує стовідсотково біологічно і соціально ідеальних людей і колективів. Біологічне і соціальне, індивідуальне і колективне завжди знаходяться в співвідношенні, наближеному до оптимального в конкретних умовах. Зміна умов існування і діяльності призводить до втрати оптимальності і конкурентноздатності (ідеальний трактор для землеробства не є ідеальним засобом пересування в повітрі). Успішна вчора людина, могутній і чисельний народ нині завтра можуть стати не конкурентноздатними, втратити свої переваги і свою могутність. Чому одні (люди, колективи, народи) процвітають і стають багатими, сильнішими, а інші – навпаки, все втрачають і зникають з теренів історії? Це питання завжди викликало підвищений інтерес дослідників життєдіяльності і розвитку суспільства.

На кінець XVII століття сформувалось дві концепції успішного розвитку суспільства, виразниками яких стали А.Сміт в Англії і Ф.Кене в Франції. Згідно з вченням А.Сміта людина виробляє більше, ніж може спожити сама. Додатковий продукт (надлишковий) є еквівалентом додаткової вартості, базою розширеного виробництва, прогресу суспільства. Іншими словами – чим більше працює людина, тим більше додаткової вартості, тим динамічніше розвивається суспільство, тим багатіша і успішніша країна.

Інший погляд на проблему мав придворний лікар Людовіка XIV Ф.Кене. Спостерігаючи за працею хліборобів, він бачив, що ті, працюючи все більше на виснаженій землі, отримують все менший результат. Результат залежить не лише від праці людини, а ще від чогось іншого. Аналізуючи процес життєдіяльності суспільства, Ф.Кене приходить до висновку, що додатковий продукт створюється лише в біосфері (в землеробстві за Кене). Все інше лише модифікується, змінює форму, але не внутрішні якості (шматок заліза залишиться залізом і в голці, і в молотку). Та для того, щоб біосфера (поле) “створювала” додатковий продукт, необхідно відновити її продуктивність. Якщо все, що виросло на полі, розділити на п'ять умовних хлібин, то три із них необхідно “повернути” полю для відновлення родючості. А дві – для забезпечення життєдіяльності хлібороба, свійських тварин, коваля (промисловця), влади; різних надбудов суспільства (діячів мистецтва, літератури, духовенства та т.п.).

Розвиваючи ідеї А.Сміта, К.Маркс у своїй фундаментальній праці “Капітал” декілька разів повертається до схеми розподілу п'яти хлібин Кене, критикує його, але інтуїтивно відчуває, що Кене в чомусь правий, але не може зрозуміти в чому.

Завершити “Капітал” К.Марксу помішала зустріч з українським вченим С.Подолинським. Не будучи знайомим з працями Ф.Кене, С.Подолинський приходить до тих же висновків, але переносить акцент з поля, як джерела додаткової вартості у Кене, на енергію Сонця. Додаткова вартість – це додаткова енергія Сонця, яку людство використовує для свого прогресу. Якщо Маркс виводить додаткову вартість виключно з людських м'язів, відриваючи людину від оточуючої природи і від сонячного джерела енергії, то С.Подолинський говорить, що лише завдяки енергії Сонця існує життя, виробнича діяльність Людини і виробництво додаткового продукту, додаткової вартості. Додаткова вартість – це додаткова енергія Сонця до того значення, яке людина розумно використала раніше (все можна використати і на користь, і на шкоду). На додаткову вартість необхідно дивитись як на приріст використаної енергії, що зрештою стає живими організмами, заводами, комунікаціями.

Наприкінці життя Маркс зрозумів свою основну помилку. Він пише: “Є природна родючість землі, природи, тоді як відносна додаткова вартість заснована на розвитку суспільних продуктивних сил”. К.Маркс погоджується з С.Подолинським, що людська праця є лише провідником і трансформатором сонячної енергії.

Та повернемось до “п'яти хлібин” Ф.Кене. Інтуїтивно – дослідним шляхом Кене прийшов до висновку, що коли полю повернути менше “трьох хлібин” (залишки органіки, органічні і мінеральні

добрива, організація структури ґрунту), воно виснажуватиметься і деградуватиме. Навпаки, повернення більше “трьох хлібин” призведе до зростання родючості і отримання додаткового продукту. На жаль Ф.Кене не знав, що $3/5$ наближене до фундаментального в будові і розвитку природи числа “золотого перетину” ϕ , яке дорівнює $0,618\dots$, і яке лежить в основі логарифмічної спіралі еволюції та в рядах Фібоначчі розмноження всього живого. Так само, як число π лежить в фундаменті архітектури простору, а число e в основі протікання процесів у часі, число ϕ визначає “архітектуру” і розвиток живого Всесвіту. Чим же варте уваги, в чому особливість числа ϕ ?

Якщо побудувати прямокутник із співвідношенням сторін $a : b = b : c$ (рис. 4.3),

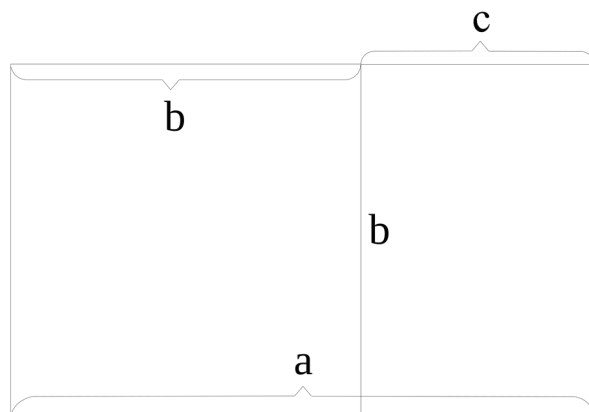

Рис. 4.3. Ілюстрація геометричного змісту золотого перетину

і відокремити від нього квадрат з стороною b , то в залишку отримаємо прямокутник, подібний до початкового. В ньому теж можна відрізати квадрат і отримати ще один подібний до попередніх прямокутник. Проведемо в квадратах діагоналі так, щоб кінці їх з'єднались в безперервну ламану лінію (рис. 4.2). Отримаємо спіраль Фібоначчі, що в граничному переході дає логарифмічну спіраль $\rho = A \cdot e^{k\alpha}$,

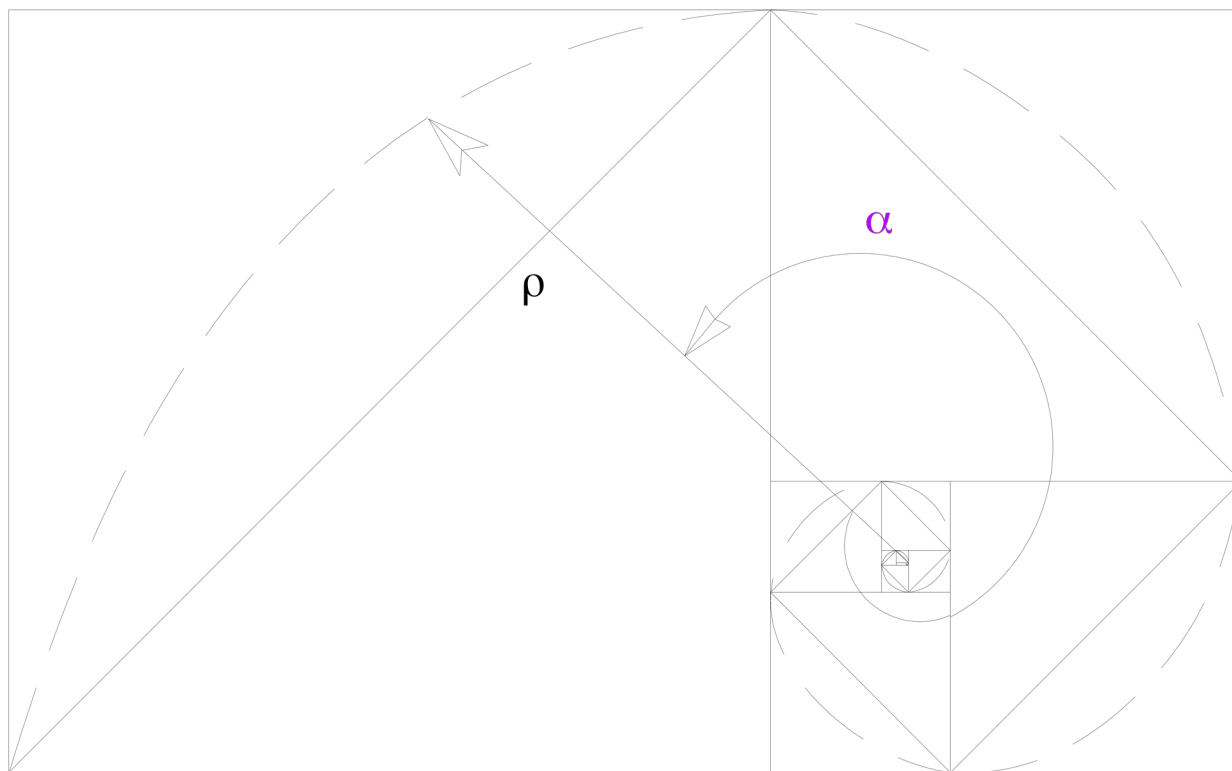

Рис.4.4. Спіраль Фібоначчі

за законами якої будується архітектура багатьох видів живих істот, протікають життєві процеси на всіх рівнях від молекулярного до біопланетарного. В залежності від значення k ($-\infty < k < +\infty$) і напрямку відліку α (на збільшення чи зменшення), маємо моделі процесів, що розвиваються, стаціонарних (при $k = 0$) і згасаючих.

Якщо процес розвивається в умовах обмежених ресурсів (простору, речовини, енергії, інформації і т.п.), то k не залишається постійною величиною, а змінюється в залежності від обмежуючого параметру (координати, часу, густини ...). Наприклад, при фазовому переході металу з рідкого стану в кристалічний процес розвивається спочатку з наростанням (ріст дендритних, фрактальних структур, в утворенні яких фундаментальну роль відіграє число ϕ), а в подальшому, по мірі заповнення об'єму, з затуханням. Ще одним прикладом є відомий всім фізикам і математикам (і не тільки) нормальний розподіл випадкової величини

$$f(x) = \frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}} \cdot e^{-\frac{(x-A)^2}{2\sigma^2}},$$

де A – математичне очікування випадкової величини x ;

σ – середньоквадратичне відхилення x ;

$f(x)$ – щільність ймовірності випадкової величини в точці x .

Обмежуючим параметром даної функції є площа під кривою, що дорівнює 1 (сумарна ймовірність не може бути більшою за одиницю).

Серед різновидів логарифмічних спіралей особлива роль належить спіралі гармонічного зростання. Якщо в логарифмічній спіралі з центром O (рис. 4.4) провести пряму, то відрізки, що знаходяться між точками її перетину з спіраллю утворюють геометричну прогресію: $\frac{OA}{AB} = \frac{AB}{BC} = \frac{BC}{CD} = \dots = n$, що при $n = \Phi = 1,618$ і є кривою гармонійного зростання, або спіраллю Фібоначчі.

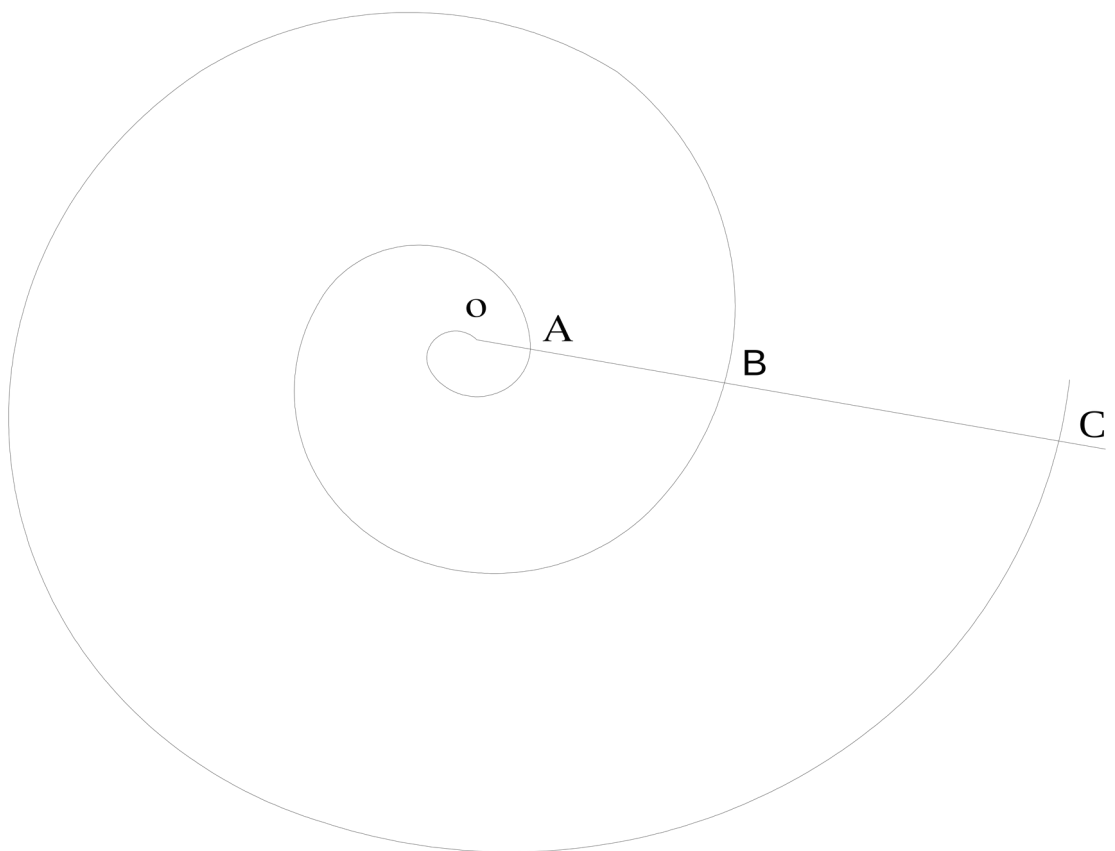

Рис.4.5. Логарифмічна спіраль

Повертаючись до наочної інтерпретації змістовності числа ϕ , як в “п’яти хлібинах” Кене, необхідно відзначити наявність у загальному обсягу результату дії двох складових: ядра (квадрат, у Кене трьох хлібин) і периферії (додаткового результату, додаткового товару, додаткової вартості), необхідної для розвитку стабільної частини; іншими словами – стохастичної, пошукової, оптимізаційної, що визначає подальший розвиток системи. В фізиці перша складова може бути визначена як поріг протікання, утворення кластера (грона), перехід процесу на новий якісний рівень, критична маса; в той час, як друга, відома з теорії інформації під назвою коефіцієнта стохастичності-варіативності. Значення цього коефіцієнта залежить від значення необхідної інформації, при якій існує ймовірність не лише позитивного, але й оптимального рішення задачі. При значенні коефіцієнта стохастичності-варіативності менше оптимального ($K < K^*$) зменшується можливість пошуку більш оптимального шляху вирішення задачі, при $K > K^*$ кількість варіантів зростає, а з нею і ймовірність блукання в пошуку рішення і невиконання задачі.

Різні автори подають відмінні співвідношення між стабільною (консервативною) і стохастичною (рухомою) частинами суспільного продукту. Найбільш відоме серед них – 4 : 1 (закон Паретто) і, навіть, 5 : 1. Невідповідність запропонованих співвідношень оптимальному пояснюється часткою «проїдання», що відносять не до рухомої частини, а до консервативної.

Графічна інтерпретація числа ϕ на рис. 4.3, 4.4 наочно показує важливість числа ϕ в економіці, де ядро процесу ототожнюється з абсолютним багатством, абсолютним капіталом, необхідним для стійкості і розвитку товарного виробництва (0,618 від 1, або 1 від 1,618), а додаткова частина відповідає додатковому товару, додатковій вартості, отриманій на протязі одного циклу виробництва.

Завершаючи огляд загальних принципів, що лежать в основі товарного виробництва і впливають на формування соціальних структур, необхідність зупинитись ще на одному фундаментальному принципі в будові Всесвіту, на принципі енерго-динамічної пари (ЕДП). В дещо спрощеному вигляді цей принцип можна сформулювати наступним чином: якщо через два різномірних провідники одного і того ж фізичного потоку, що знаходяться в контакт, пропустити потік указанного фізичного параметру, то в цих привідниках виникають потенціали (і сили), що формують замкнуті потоки одного, або кількох інших фізичних параметрів.

В якості прикладу розглянемо потік енергії Сонця через Землю. На цьому потоці формується замкнутий ланцюг кругообігу води в природі. Якщо на річці (потоку води) спорудити греблю, можна поставити електрогенерати і створити ще один замкнутий контур електроенергії; на ньому утворити наступний – і так далі. Всесвіт побудований так, що завдяки ЕДП на потоках фізичних параметрів утворюються нові контури різних фізичних параметрів, на них свої ЕДП і нові потоки. Велике колесо крутить менші, а ті ще менші, хоча можливий і зворотній варіант, коли малі “колеса” розкручують одне велике.

Застосовуючи принцип ЕДП до суспільних процесів можна побудувати кілька важливих контурів, що дають розуміння економічного життя і розвитку планетарного суспільства.

Першим і найважливішим контуром є контур життєдіяльності (КЖ) суспільства (рис. 4.6). В результаті праці людини на шляху сонячної енергії $E_{\odot}$

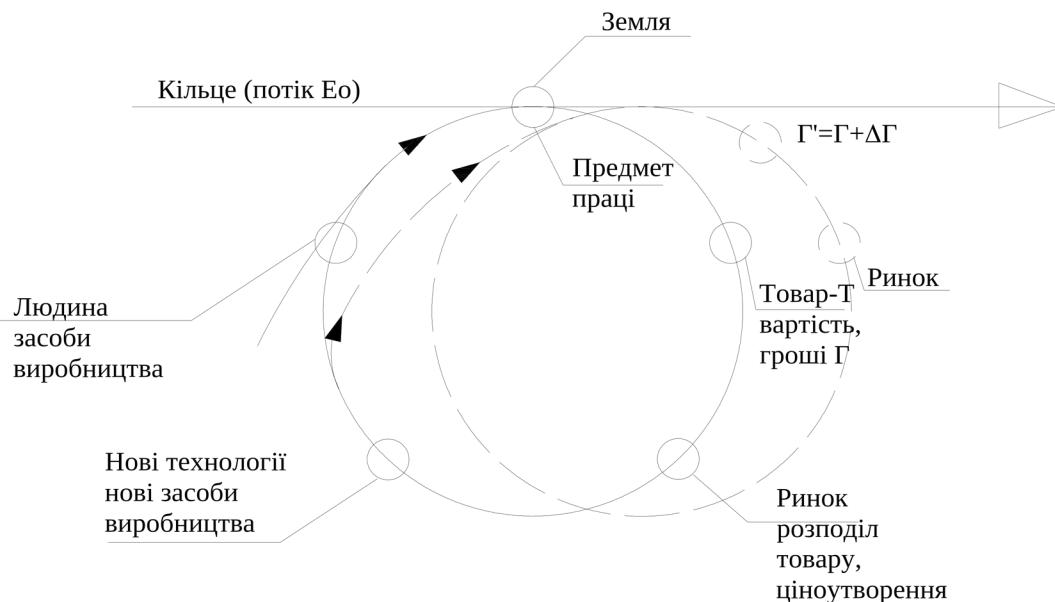

Рис.4.6. Контур життєдіяльності суспільства

утворюються нові структури, що залучають додаткову енергію на виробництво додаткового продукту. На контурі життєдіяльності утворюється новий контур праці (КПр). Отриманий в результаті праці продукт має вартість еквівалентну кількості затраченої праці, затрачених засобів виробництва (і людського існування) і впровадження нових технологій для виготовлення товару. Товар поступає на ринок, де йде його розподіл по каналах споживання. Та перед цим до вартості товару додаються не відтворювані в новому циклі виробництва накладні, або паразитичні додаткові витрати. Утворюється ринкова ціна продукту, її грошовий еквівалент і ще один контур – контур руху грошей (КГ). Характерною рисою ринку є, як уже було сказано, розподіл грошового еквіваленту товару в залежності від структури суспільства. Мова не йде про пропорційний до затраченої праці розподіл, а про суспільний, в якому стихійно оптимізуються біологічні, егоїстичні, хижацькі особливості людини і соціальні, спрямовані на функціонування системи як цілого. Саме біологічні особливості, що формуються прагненням до захоплення, привласнення як можна більшого життєвого простору під Сонцем (грошей, засобів виробництва, всього, що впливає на виробництво і розподіл продуктів життєдіяльності) формують ще один контур – контур привласнення (КП), а на ньому контур споживання (КС). З іншого боку соціальна сторона ринку формує необхідність дбати про товаровиробника, про розширення виробництва товарів і їх якості, бо без цього неможливий розвиток суспільства в цілому. Тож так само, як у кожній людині оптимізується відношення егоїстичного (особистого) і суспільного, так і в суспільстві завжди оптимізуються ті ж два рушійних потенціали.

Формування каналів розподілу і сам розподіл товару може бути чисто ринковим (стохастично - оптимізаційним) і жорстко детермінованим; та найчастіше, в залежності від уже існуючої структури суспільства, знаходиться між цими двома крайніми точками. Розділ знань, що займається вивченням розподілу і перерозподілу товару в суспільстві і його вплив на життєдіяльність і еволюцію суспільства отримав назву політичної, або соціальної економіки. Та, перш ніж говорити про вплив економіки на структури і організацію суспільства, більш детально розглянемо вище згадані контури праці, грошей, власності і споживання та їх вплив на функціонування контуру життєдіяльності.

Контур праці утворюється на тій ділянці КЖ, де дія праці на предмет праці створює продукт (товар) життєдіяльності людини.

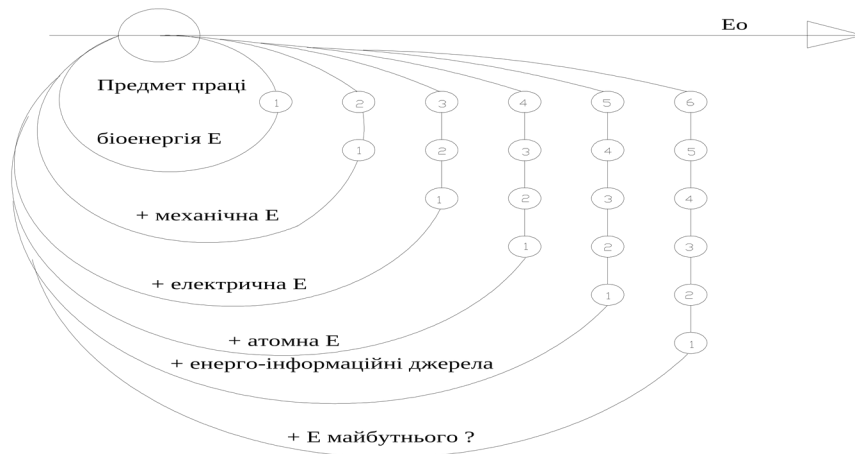

Рис.4.7 Контур праці

де: 1 – виробник товару (селянин), живлення людини (біопродукт);

2 – виробник засобів виробництва (коваль); спеціалізація;

3 – інженер, проєктант і конструктор засобів виробництва, механізація;

4 – технолог, розробник нових технологій, під які створюються нові засоби виробництва, автоматизація;

5 – програміст – технолог, розробка інформаційних модулів (технологій) для розробки інженерних технологій, інформатизація;

6 – вчений дослідник; дослідження нових законів, ефектів, структур і їх використання для створення нових технологій, інтелектуалізація.

Як видно із схеми кругообігу праці людини в процесі розвитку суспільства ускладнюється контур праці, відбувається диференціація суспільства і спеціалізація його членів з одночасним розширенням використання джерел енергії, збільшенням їх питомої ваги і ефективності використання, що дозволяє швидкими темпами нарощувати виробництво товарів споживання.

Порівнюючи суміжні контури праці можна отримати коефіцієнти вагомості внеску нової ланки в виробництво додаткового продукту по відношенню до попереднього контуру. При цьому необхідно говорити і про отримання співвідношення по зайнятості кількості робітників у кожній з ланок контуру. В якості критерію ефективності кожного з контурів в цілому може бути правило золотого перетину: якщо споживання більше ніж $(1 - \phi)$ від кінцевого продукту, то з самого початку контур споживання не тільки не ефективний, але й гальмуватиме, розвалюватиме процес виробництва.

Звичайно, якби суспільство складалось з самих виробників, то контур праці функціонував би майже бездоганно. На жаль суспільство розмежоване на багато державних утворень, що конкурують між собою за “місце під сонцем”, за життєвий простір і еволюційні перспективи. Кожна держава – це державні інститути плюс виробники. До державних інститутів відносяться влада, армія, поліція, суди, органи юстиції, податкові і митні структури, духовенство, робітники різних галузей мистецтв, робітники ринку праці і товарообігу, банківські установи, безліч явних і неявних “паразитів” на “тілі” виробника. Якась частина перерахованих членів суспільства в тій чи іншій мірі позитивно впливає на регуляцію взаємовідносин в суспільстві і на ефективне функціонування контуру життєдіяльності. В своїй же більшості службовці перерахованих інститутів і служб імітують трудову діяльність, не виробляючи ніякого корисного продукту і є паразитами суспільства. За своїм призначенням влада має турбуватись про створення оптимальних умов функціонування контуру життєдіяльності, регулюючи структури і взаємовідносини в суспільстві та створюючи оптимальні умови для праці виробника. Влада має турбуватись про захист свого виробника від конкурента, від зазіхань інших держав на ресурси власного КЖ. Та в більшості випадків влада турбується не про свій народ, а про особисті інтереси. Маючи значні важелі на розподіл продукту виробництва, влада перерозподіляє їх на свою користь (біологічне его), не забуваючи тих, хто захищає інтереси влади від власного народу

(за словами давньогрецького філософа Платона, всі державні інститути, в тому числі армія, поліція, суди, прокуратура і, навіть, духовенство, служать не народові, а тим, хто їх годує – владі, охороняючи і захищаючи її). Звичайно, всі ці державні інститути необхідні для дієвого функціонування системи в умовах впливу внутрішніх і зовнішніх чинників, але при суворих обмеженнях на споживання виробленого додаткового продукту. Як би не розподілявся додатковий продукт, проїдання не може перевищувати значення $(1 - \phi)$ від значення додаткового продукту (“дві хлібини” Ф.Кене).

Таким чином, вартість спожитого не виробниками і витраченого не на виробництво (предмети розкоші, речі без застосування в КЖ) додається до вартості праці виробників і утворює ціну товару. Ринок розподілу товару формує на контурі життєдіяльності контур обігу грошей.

Все, в що вкладена праця людини і що споживається суспільством, має вартість. Це абсолютний капітал суспільства на даний момент. Абсолютний капітал ділиться на капітал КЖ і капітал споживання. Абсолютний капітал має складати не менше $\phi = 0,618...$ і є основою розширеного виробництва, виробництва додаткового продукту. Для відновлення і забезпечення стійкого функціонування КЖ необхідно повернути в нього 0,618 від кількості виробленого продукту. Решта (додатковий продукт) обслуговує не виробничі структури через систему податків і йде на потреби розширення і перебудови виробництва. Регулятором розподілу грошового еквіваленту товару є банківська система, що може друкувати гроші, але в кількості, що не перевищує вартість додаткового продукту. В дійсності акцентований перерозподіл суспільного продукту в бік влади і паразитуючих навколо неї структур веде до зростання ціни і грошової маси для її обслуговування. Можливість безконтрольного друку грошей, часто під виглядом обслуговування і кредитування нових, перспективних технологій і засобів виробництва, дозволяє владі і банкам додатково обкрадати виробника і веде до інфляції грошей. Інфляція є показником надмірного проїдання суспільного продукту (рис. 4.8).

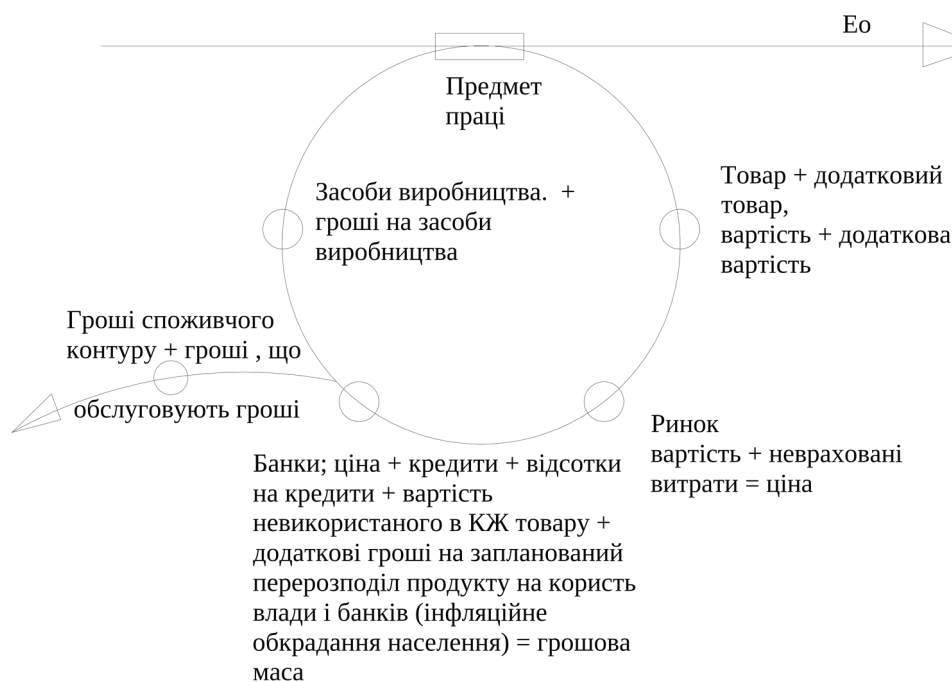
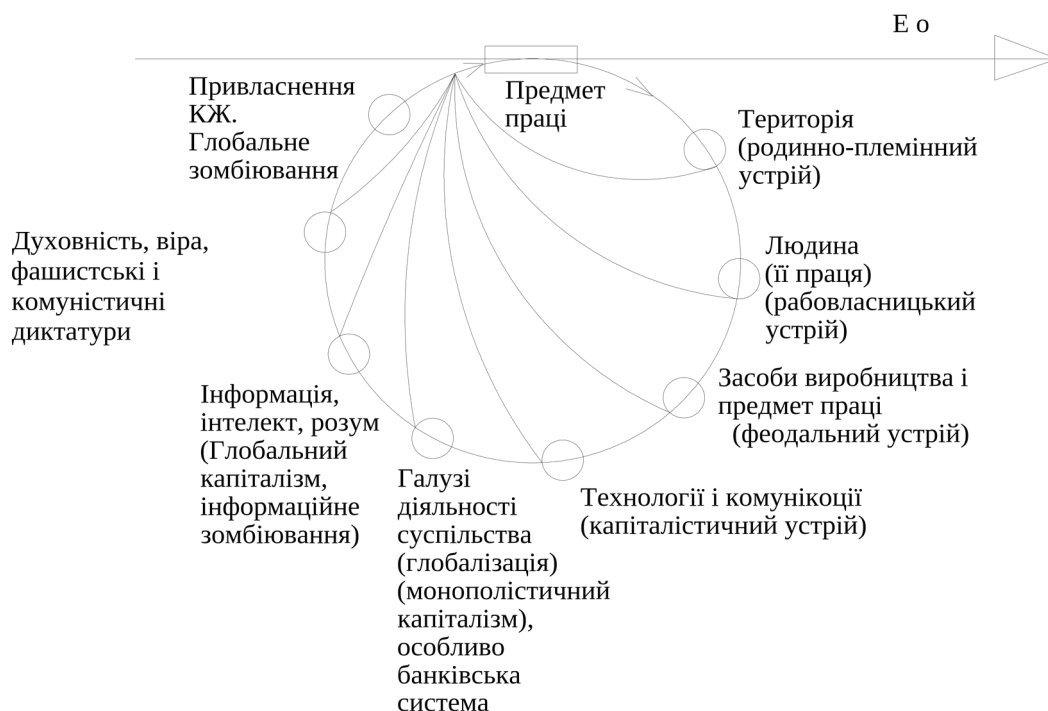

Рис. 4.8 Контур кругообігу грошей

Важливим висновком вище проведеного аналізу є те, що в контурі життєдіяльності весь час протидіють дві тенденції: біологічного привласнення і соціального розвитку. Конкретний член суспільства більше думає про власну кишеню ніж про суспільну користь, а тому всіма можливими засобами привласнює все, що тим чим іншим чином впливає на розподіл суспільного продукту. На контурі життєдіяльності формується ще один контур – контур привласнення (рис.4.9).

Р

ис.4.9 Контур привласнення

Як видно з схеми послідовності привласнення, послідовно в процесі еволюції людства і еволюції контуру праці привласнюються всі складові ланки контуру життєдіяльності людства.

Ускладнення контуру праці дозволяє збільшувати кількість і якість додаткового продукту, що в свою чергу дозволяє привласнювати все більшу частку цього продукту владою і власниками, залишаючи практично незмінним рівень споживання виробника (виробника необхідно забезпечити лише тим, що необхідно для виробничої діяльності: їжею, одягом, засобами пересування, житлом, інформацією, що зомбує виробника, орієнтує на користь власника).

Важливою особливістю контуру привласнення є досягнення максимальної ефективності привласнення. Максимальної ефективності привласнення можна досягнути привласнюючи наступну, вищу ланку контуру життєдіяльності і віддаючи попередні у власність виробника. Навіщо забирати у селянина землю, коли привласнені засоби виробництва; нехай селянин думає, що він власник землі, тоді у нього виникає ілюзія праці на себе, відповідно зростає і ефективність його праці, яку згодом привласнює той, хто володіє засобами виробництва. Навіщо забирати у виробника засоби виробництва, коли вже інший власник, володіючи суперсучасними технологіями, на заключній стадії виробництва привласнить практично всі результати попередніх ланок (що і роблять нині держави світової сімки).

Ще однією важливою особливістю контуру привласнення є те, що форми привласнення формують структуру свідомості власника і виробника та зміст соціального устрою. Щоб уявити дієвість впливу форм привласнення на свідомість людини, необхідно згадати вчення В. Вернадського про ноосферу. В.Вернадський говорив: «Все, що створює людина, є продовженням самої людини». Лопата, трактор, екскаватор, станок – продовження руки; крило, колесо – продовження ніг; телескоп, мікроскоп – продовження очей; книги, комп'ютер – продовження мозку і т.д. Людина є «універсальним модулем», на який в залежності від призначення «навішуються» необхідні агрегати, програми, пристрої. Людина, і людство в цілому, розбудовуючи себе, стає планетарним чинником, «геологічною» силою на землі. Але при цьому кожна окрема людина в залежності від місця в структурі суспільства, від спеціалізованого виховання і рівня освіти отримує різні «навісні», спеціалізовані програми і засоби досягнення бажаного результату. Виробнику «навішуються» програми виробника, «хижак - власник» розбудовує себе в напрямку програмного технологічного забезпечення можливостей привласнення продукту, створеного виробником. Поширена думка про те, що власник має бути інтелектуальною особистістю, є помилковою. Для власника важливо володіти технологіями привласнення і необхідними засобами для цього. І так само, як існують прошарки

населення, що спеціалізується на сільськогосподарському чи промисловому виробництві, на освіті і вихованні, на інших видах суспільної діяльності так існують міжнародні структури і народи, що спеціалізуються на привласненні продукту, створеного іншими.

На кожній ланці привласнення в державному утворенні послідовно змінюють одна одну три різні за призначенням державні структури: диктатура – республіка – демократія, знову диктатура -- ... і так далі. На першій стадії привласнення виробник – власник попередньої ланки чинить опір новому привласненню. Для подолання цього опору необхідна диктатура. Після привласнення необхідність в диктатурі зникає, більш ефективною формою державного утворення стає республіка. Та з часом нова форма привласнення старіє, бо новим формам праці відповідають і нові можливості привласнення. В надрах республіки визріває демократія, ілюзія справедливості розподілу суспільного продукту; нова форма власності, що потребує для свого впровадження нової диктатури на новому рівні суспільного устрою.

Необхідно також зазначити, що привласнення має дві форми: внутрішню і зовнішню. На кожній із ланок контуру життєдіяльності можна розширити територію дії не лише за рахунок внутрішніх можливостей (експлуатації виробника; виробник – це член суспільства, що приймає участь у створенні суспільного продукту, а не в його проїданні, проїдати може і робітник), а й за рахунок експансії в КЖ інших держав, конкурентів і т.д. Достатньо включити більш простий контур привласнення іншої держави чи конкурента в більш складний, більш високоорганізований власний контур життєдіяльності. Засобами такого приєднання є війни, що носять характер відповідний формі привласнення. Коли мова йде про привласнення території, предмету праці і джерел енергії (природних ресурсів)—це війни фізичні. Коли привласнюються технології і інтелект – це війна грошей, це інтелектуальні війни. Навіщо гармати, коли все можна зробити за допомогою інтелекту і грошей? Не потрібно знищувати ланки виробництва, необхідно знищити інтелектуальний потенціал народу і він буде працювати на тебе на нижчих малоприбуткових ланках КЖ (той у кого не має власної голови, живе головою іншого). Та найвищою формою зовнішнього привласнення є державне. Облишивши народ його мови, культури, самотньої віри шляхом знищення, купівлі, переорієнтації інтелектуального – духовного прошарку народу і заміни національної самосвідомості на інтернаціональну (читай вигідну для того державного утворення, яке включає тебе в свій контур життєдіяльності, привласнює тебе), можна зробити його однією з ланок своєї власності, зомбійованим елементом, додатком власного виробництва, рабом, кріпаком, пролетарієм. Але духовне рабство серед всіх видів привласнення найстрашніше, бо перетворює один народ в зомбійований додаток іншого, поступово руйнуючи і “перетравлюючи” його.

В значному ступені зомбійованню (програмуванню суспільства в необхідному для власника напрямку) слугує ще один контур – контур споживання, що формується на контурі руху суспільного продукту. Найбільш розвинений (і найбільш прибутковий!) самий примітивний контур споживання – задоволення фізіологічних потреб. Незалежно від рівня розвитку члена суспільства фізіологія диктує одні і ті ж потреби для всіх, а тому основна маса суспільного продукту виробляється саме для задоволення фізіології. Оскільки для розширеного виробництва визначальним є додатковий продукт, то створюючи, наприклад, фільм про талановитого математика, нічого не заробиш і, відповідно, витратиш гроші не на підсилення ефективності КЖ, а на збитки.

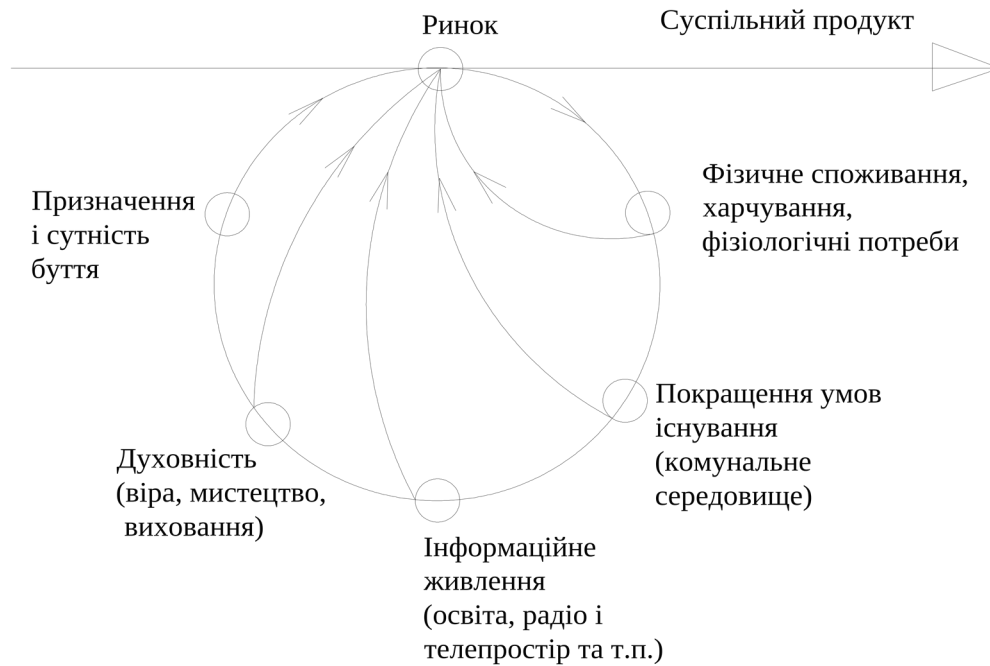

Рис.4.10 Контури споживання

В залежності від рівня споживання (рівня розвитку як окремих членів, так і суспільства в цілому) залежить і рівень зомбіювання при включенні одного КЖ в КЖ іншої країни, чи іншого народу (всередині країни це стосується власного виробника). Необхідно зазначити, що власник даного контуру споживає всі „ланки” присутні в даному контурі. Чим примітивніший контур споживання (і розвиток суспільства), тим примітивніше й більш фізіологічне споживання власника і тим простіше його зомбіювання власниками більш розвинутих контурів. Для володіння іншим народом достатньо спрямувати його „власників” у напрямку паразитично-руйнівного споживання, замінюючи цінності на ілюзорні (споживання дорогоцінного каміння, умовно суперцінних картин, супермашин і суперкомунальних послуг та т.п.), на проїдання додаткової вартості і на деградацію суспільства в цілому (наркотики, суспільні хвороби і епідемії, руйнація сім’ї і морально - етичних засад існування суспільства).

Підбиваючи підсумки аналізу питання формування і функціонування соціально-економічної структури суспільства можна визначити напрямки і перспективи подальшого його розвитку в найближчому майбутньому. І перше, на що необхідно звернути увагу – це глобалізація в усіх сферах діяльності людства. Максимальної ефективності контуру життєдіяльності планетарного суспільства можна досягнути при об’єднанні КЖ всіх країн в єдиний контур. Але з іншого боку таке об’єднання веде до монополізації всіх галузей життєдіяльності, всіх ланок КЖ, до довільного, волюнтаристського розподілу суспільного продукту, до зміщення акценту на проїдання додаткового продукту. В ситуації, що складається, виробник не зацікавлений у збільшенні кількості товару і його якості, бо йому залишає мінімум необхідного при якому завгодно результаті діяльності. Зростатиме вплив на діяльність КЖ руйнівних наслідків паразитичного споживання при виснаженні природних ресурсів (предмету праці). Включення всіх народів в єдиний КЖ приведе до виродження культур, мов, національних інваріантів. Суспільство перейде до єдиної мови, єдиної культури (найбільш загальна і прибуткова фізіологічна), єдиної моралі і етики. Зникне необхідне для подальшого розвитку, для еволюції людства різноманіття культур, навичок, шляхів розвитку. Зомбійоване суспільство виявиться не здатним на необхідну реакцію по відношенню до зовнішніх чинників. З деякого моменту глобалізації суспільство приречене на деградацію і виродження.

Крім того, при глобалізації КЖ людства зникає груповий (соціальний) інтерес у розвитку, бо не існує конкурента, як і зовнішньої загрози. Існування системи визначатимуть внутрішні чинники, що призведе до зростання протиріч в самій системі. Єдиним засобом вирішення суспільних протиріч і зміни стану системи на чийсь користь стане тероризм, що набуде глобального характеру. Від руйнації і деградації суспільство може врятувати лише єдина мета, або єдина для всіх небезпека, що об’єднає людство для вирішення життєво важливої для нього задачі. А поки що людство має

зрозуміти шкідливість глобалізації, як і монополізації, шкідливість паразитичного споживання і страшних наслідків зомбіювання суспільства на користь максимального прибутку власника; організації суспільства за зразком фашистсько-комуністичних диктатур, коли привласнюється не лише інтелект, але й духовне життя суспільства.

Примітка: глобалізація по суті є вигідною лише для міжнародної фінансової системи (народу і народностей, що її обслуговують), яка завдяки контролю останніх ланок контурів життєдіяльності інших народів привласнює додатковий продукт на свою користь.

Що стосується економіки України, то вона в сучасному стані включена в КЖ інших народів на рівні двох найнижчих ланок привласнення: землі і засобів виробництва. Саме цими двома ланками визначається і структура влади, коли остання належить “хижакам”, кланам і мафіям. Вищі ланки КЖ приватизуються іншими кланами, народностями і державами при безперервному знищенні, пригніченні, переорієнтації інтелектуально-духовного прошарку України. Безголова влада в Україні не належить владі; вона лише “голова вола”, що чує дві команди: “цоб” і “цобе”. А тому першочерговою і надзвичайно важливою задачею подальшої життєздатності і життєдіяльності українського народу є виховання інтелектуально-духовного прошарку з подальшим розвитком власного КЖ до рівня КЖ найбільш розвинутих країн і народів, але без зомбіювання власного населення, характерного для цих країн. Україна має йти шляхом інтелектуального і духовного зростання, а це можливо лише тоді, коли людина не програмується, а думає власною головою. Необхідно виховати “думаюче майбутнє”.

Висновки

1. Фізична економіка Ф.Кене, С.Подолінського і політична (соціальна) економіка А.Сміта, К.Маркса є складовими частинами єдиної суспільної економіки. Фізична економіка лежить в основі моделювання контуру життєдіяльності людства, соціальна – в основі оптимізації двох векторів: біологічного (его) і соціального через механізм розподілу суспільного продукту.

2. Економічні процеси в суспільстві, як і його розвиток в цілому, описується експоненціальними (логарифмічними) залежностями, серед яких виділяється спіраль гармонійного зростання, побудована на числі ϕ – золотого перетину. Так само як і процеси розмноження в природі, економічні процеси моделюються рядами зворотних послідовностей, до числа яких входять і ряди Фібоначчі, що побудовані на правилі «золотого перетину».

3. Правило «золотого перетину» розділяє суспільний продукт на ядро (стабільну частину) і периферію (територію пошуку, розширення виробництва і проїдання). Для стабільного розвитку системи значення (абсолютне) ядра не повинно зменшуватись. Додатковий продукт має розподілятися так, щоб він не лише проїдався, а й ішов на відновлення засобів виробництва і розширення сфери виробництва.

4. Щоб уникнути економічної деградації суспільства необхідно планувати економіку в межах $\phi = 0,618$ (в межах ядра) і віддати решту (0,382) на пошук оптимальних шляхів розвитку суспільства, що відповідає наявному в цих сферах діяльності людства коефіцієнту стохастичності-варіативності. Обмежуючим фактором на всіх рівнях діяльності суспільства має бути межа проїдання, що обумовлена правилом золотого перетину.

Примітка. Розбудова дочірних по відношенню до основоутворюючого КЖД людства контурів («ноосферних») відбувається шляхом перерозподілу ЕІпоту в межах варіаційної складової. Якщо ця частка перевищить 0,38..., то зменшиться базова, критична частка подальшої прогресивної розбудови і людство перейде до регресивного розвитку в усіх складових необхідних для стабільного функціонування КЖД. В першу чергу ця тенденція почне проявляти себе в самовідтворенні людства, в інтелектуальній деградації і в неможливості підтримки зовнішнього інформаційно-технологічного середовища, необхідного для позитивного характеру його розвитку.

5. Планування економіки має відстежуватись і в кругообігу грошей, в плановому жорсткому контролі за випуском грошової маси.

6. Форми власності і механізми привласнення відповідають інтелектуально технологічному рівню суспільства (держави). Монополізація власності несе шкідливі наслідки економіці і має обмежуватись суспільством. Рівень думки влади і її дій відповідає рівню ланки в контурі праці. Для України це рівень феодальної і капіталістичної ланок контуру праці і контуру привласнення.

7. В залежності від характеру наступної ланки привласнення кожна держава проходить три стадії: насильне привласнення (диктатура), стабільне функціонування в межах нового виду власності (республіка) і визрівання нової форми власності (демократія).

8. Для того щоб суспільство (держава) не стало придатком, об'єктом експлуатації іншим народом (суспільством, державою) необхідно протидіяти діяльності КЖ цього суспільства на теренах власного, стимулюючи свого виробника і обмежуючи чужого. Одночасно необхідно подбати про більш високий (як у конкурента, або вищий) рівень організації КЖ, особливу увагу звертаючи на інтелектуальну і духовну ланки споживання. Найстрашніше рабство – духовне.

9. Кожна система (економічна в тому числі) проходить стадії розвитку стабільного функціонування, старіння і деградації (фрактальне заповнення обмеженого простору живлення, функціонування, мешкання і так далі за законом функції Гауса).

10. Суспільства з більш сучасними КЖ не зацікавлені в розвитку КЖ менш розвинутих країн. За допомогою останньої ланки власного КЖ вони оббирають інші народи, привласнюючи їх суспільний продукт шляхом включення КЖ цих народів в якості доповнень до відповідних нижчих ланок власних, безпосередньо чи за посередництва утворення спільних економічних структур (як виробничих так і фінансових). Якщо з КЖ більше сильної структури з якихось причин відійде КЖ менш розвинутого суспільства, що забезпечувало функції однієї чи більше ланок в цьому КЖ, то економіка даного суспільства може тимчасово зруйнуватись і в наступному відтворитись лише до одного з нижчих рівнів. З точки зору власної безпеки повна заміна хоча б одної у власному КЖ ланкою іншого КЖ не допустима.

11. Особливу загрозу майбутньому людства несе інтелектуальне і духовне зомбіювання на користь власника. Суспільство має ввести жорсткі обмеження на вплив одних суспільств на інші, власників на виробників. Для збереження перспективи позитивного розвитку суспільство має виховувати особистості, що здатні думати власною головою, творців майбутнього. Народ, який дбає про майбутнє, має виховувати і захищати всіма можливими засобами свій інтелектуально-духовний прошарок. Для перетворення народу в рабів іншого в першу чергу знищується, купується, переформатовується цвіт нації.

12. Всі форми влади є прикриттям влади власності, незалежно від народного, громадянського, парламентського чи іншого забарвлення. Для ефективності функціонування влади важлива не назва, а її дієвість в КЖ. Влада має жорстко контролювати ступінь привласнення і проїдання суспільного продукту, дбати про виробника і про розвиток КЖ, особливо контуру праці. Першочергова задача влади – захист свого народу від зазіхань інших суспільних утворень (не обов'язково держав; це можуть бути клани, ордени, діаспори, церкви інших народів), від перетворення свого народу в зомбіюваний додаток тих, хто знищивши інтелектуально-духовний прошарок цього народу привласнює його функції, зомбіює і експлуатує його. Хто контролює власність, гроші, інформаційні канали, чия релігія панує в державі той зомбіює і експлуатує цей народ. Народ, щоб залишитись народом, має користуватись власною головою, власною, національною самосвідомістю.

Майбутнє людства не в поновленні одних народів іншими (нині це економічне, інтелектуальне і духовне), а в співпраці. Майбутнє людства в різноманітті мов, культур, шляхів пошуку кращих варіантів розвитку.

ДОДАТОК: РОЗБУДОВА КОНТУРУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДСТВА

Енергія, що використовується	Розбудова контуру життєдіяльності (предмет праці)	Розбудова контуру праці (КПр)	Розбудова зовнішньої людини	Розбудова контуру споживання (СК)	Трансформація КП (об'єкт привласнення)	Структура суспільства	Структура влади	Розбудова території життєдіяльності (війни)	Розбудова свідомості (екологія)
Особиста (біологічна)	біосфера	мисливець	інструменти	елементи біосфери	територія	родоплемінна	вождь, жерці, старійшина	війни за територію	родової, моралі
свійських тварин	земля	землероб	свійські тварини	виросла людина	елементи біосфери	рабовласницька	князь – воїни	війни за рабів, тварин	релігійної етики
Механічна енергія (води вітру)	спеціальні речовини (метали)	коваль	Інструментація	обмін предметів вжитку	інструмент	феодално-власницька	князь, дружина, феодали	за територію, робітників, інструмент	спеціалізації цехової, класової
Енергія тепла (пару)	хімічні джерела енергії (вугілля, нафта)	майстер-інженер	механізація	якість споживання	механізм и, фабрики, заводи	фізичного капіталізму	король, парламент, капіталісти	за родовища, промисловість	етнічної, класової
Електрична енергія	електромігнітні явища	інженер-конструктор	електрифікація технологізація, автоматизація	комуніальне середовище	комунікації	індустріального капіталу	парламенти, банкіри	війни форм власності	суперетнічної (фізична екологія)
Хімічна енергія	структура речовини	інженер-технолог	хімізація, генетизація	штучні речовини	промислові технології	технологічного капіталу	парламенти, трасти, концерни	технологічні війни (тероризм)	планетарної (хімічна екологія)
Ядерна енергія	структура елементарних часток, вакууму	вчений - дослідник	інформатизація	інформація	фінансові технології, освітні технології	фінансового капіталу	міжнародні фінансово-промислові групи	структурно-суспільні війни за ресурси (тероризм)	екологічної (генетична екологія)
Нетрадиційні джерела енергії, сонячна енергія	структура інформації і інтелекту	вчений-технолог	Інтелектуалізація	задоволення привитих рефлексів програми	інтелект, інформація, розум, свідомість	інтелектуально-фінансового капіталу	інтелектуально-фінансові групи	інтелектуальні технологічні війни (тероризм)	глобально-інформаційної екологія роботизація, розтління суспільства
Доступні людству джерела енергії	планетарний інтелект	вчений – творець системщик	Глобалізація	задоволення інстинктів більшості, духовність (сходження)	духовність, душа	глобальна інтелектуально-духовна	інтелектуально-духовні клани (руйнації, сходження)	інтелектуально-духовні (ісунний тероризм)	інтелектуально-духовної, зомбіювання, руйнація і розпад особистості)
Енергоінформального приводу Всесвіту	живий розумний Всесвіт	системний „бог”?	космосизація	космічні структури і якості	космічні рівні розуму і духовності	космічна інтелектуально-духовна	ісрація світла (розуму і духу), ісрація п'їтми	зоряні війни (творчості богів)	вибрано-космічної (космічна екологія)